wij
vlaams nationaal

Beheer : Voldersstraat 71, Brussel 1. Tel. 12.51.60 pcr 1711.39, Wij Vlaams-nationaal, Brussel 1. Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, Bru ssel 7. Tel. 23.11.98. Losse nummers : 8 f. - VOLKSUNIE - Weekblad - Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers. — 16de jaargang — nr 14 — 4 april 1970

voor een leefbare gemeente in een federaal vlaanderen

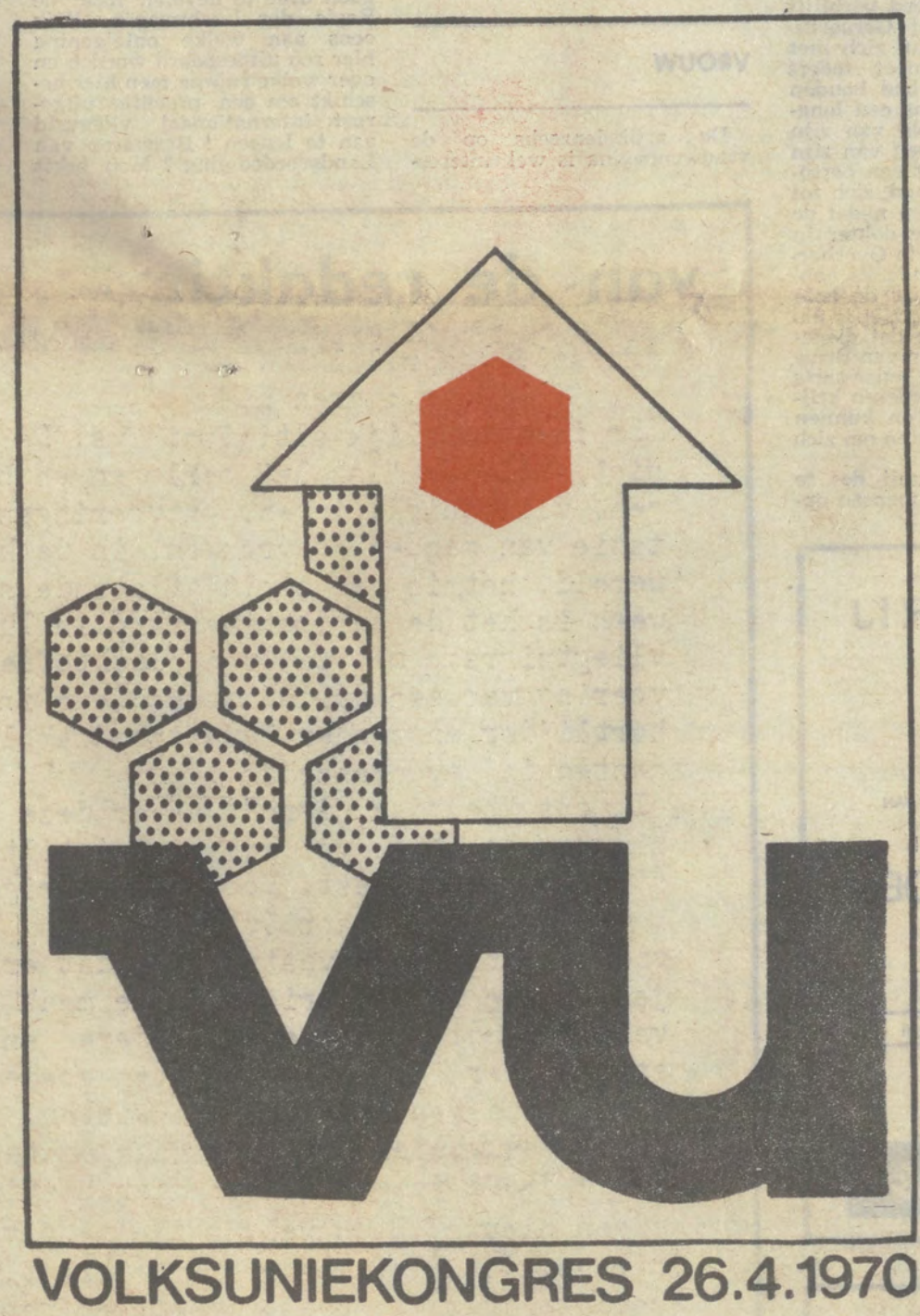

Nauwelijks drie weken scheiden ons van het nationaal kongres van de Volksunie te Brussel. Een mini-kongres heeft reeds heel wat werk verzet terwijl de kongreskommissie niets aan het toeval overlaat. Zoals in het verleden : dit Volksuniekongres zal tot in de puntjes verzorgd zijn.
Het zal de moeite lonen, dit kongres bij te wonen omwille van de frisse en vernieuwde vizie op de gemeente en het gemeentebeleid, die er zal tot uiting komen. De belichting door onze partijvoorzitter van de politieke aktualiteit zal van dit kongres een all-round-politieke gebeurtenis maken.

DEZE WEEK

- Blz. 3 Decentralizatie als heelmiddel tegen technokratie.
- Blz. 4 De Saeger : fatalist ?
- Blz. 6 Noodfonds Limburg : over kwart miljoen.
- Blz. 8 De toekomst van onze mijnen.
- Blz 9 Sindikale vrijheid
- Blz. 10 Wereld voor tweesprong.
- Blz. 12-13 Op bezoek bij Luk Vansteenkiste.
- Blz. 16 Franse wierook voor vlaamse kunst.

Wij en gij

vlaams nationaal

KASTEEL ST PIETERS-VOEREN

In « De Standaard » van 6 maart verscheen een artikel over de verkoop van bedoeld kasteel. De ondertitel luidde « De provincie vist achter het net ». « Als het kalf verdronken is, vult men de put » zou een juistere kijk op de houding van de provincie Limburg geven.

Waarom ging men niet praten met de bevoegde en gevolmachtigde notaris ? Omdat de provincie Limburg geen ernstig kandidaat voor de aankoop was ?

Het limburgs provincie-bestuur heeft zes maanden tijd gehad om degelijke plannen voor mogelijke aankoop (in samenwerking met vlaamse financiers) op te zetten, maar er gebeurde niets ernstigs.

Van mijn kant gebeurde het volgende. Juli 1969 : vrienden in de Voerstreek meldden me de tekoopstelling van het kasteel. Onmiddelijk verzamelde ik inlichtingen over prijs, oppervlakte, enz. en schreef ik vlaamse financieel-krachtige organizaties en privaat-personen aan evenals vrienden met nuttige relaties. Tussen juli '69 en januari '70 schreef ik over die zaak ongeveer 500 personen aan. Een weekblad plaatste een advertentie. Van leden van de provincieraad en van ambtenaren vernam ik dat provincie-bestuur Limburg geen ernstig kandidaat-koper kon zijn wegens gebrek aan geld. Een vijftigtal personen vroegen me inlichtingen over de verkoop. Een tiental ernstige kandidaat-kopers stelden zich in verbinding met de notaris. Zij visten helaas achter het net.

September '69 vroeg ik een onderhoud met de deputatie om de vorming van een aankoopgroep voor te stellen. Ik ontving niet eens een antwoord...

Dat de lezer deze tekst toetst met wat « De Standaard » van 6 maart schreef. Dat de limburgse bestendige deputatie in de toekomst rekening houdt met de aktiviteiten van «Werkgemeenschap Oost-België ».

J. G. - Bond der Vlamingen, Oost-België.

EESRTE BURGERS

Ik zou uw aandacht willen vestigen op sommige toestanden in het Fonds voor Beroepsziekten in Brussel. Daar wordt naar mijn mening nog al duchtig met de brave man zijn voeten gespeeld.

Onlangs kregen verschillenmijnwerkers, die reeds genieten van een vervroegd pensioen (mijnwerkerspensioen uiteraard) wegens silicose 'n uitnodiging, om zich te gaan aanbieden bij voornoemde instelling op het nummer 21 van de Helihavenlaan te Brussel.

Onder hen bevond zich een van mijn vrienden, geboren op 12-6-1904 die sedert drie jaar in het Sana Denderoord verblijft in Overboelare bij Geraardsbergen. De man kan zich niet verplaatsen, hij moet sedert augustus 1969 het bed houden of de kamer wegens een longscheuring als gevolg van zijn silicose. Door toedoen van zijn zuster is hij er met een personenwagen in geslaagd, zich tot ginder te verplaatsen nadat de tussenkomst van de dokter in bedoelde inrichting in Overboelare geen sukses kende. Ze hebben die persoon daar de hele dag bezig gehouden. Het is namelijk de gewoonte dat diegenen uit de omstreken van Brussel tegen de middag huiswaarts kunnen keren, de anderen krijgen een tas koffie en kunnen dan tot 14 uur wachten om zich weer aan te bieden.

Het verwondert mij des te meer dat men deze mensen oproept, daar waar anderen, die reeds twee jaar geleden hun aanvraag indienden nog steeds op een definitief besluit terzake wachten. Sommigen zijn reeds drie-maal op het onderzoek verschenen ! Anderen zijn reeds overleden. Een weduwe wacht nog steeds op de terugbetaling van de laatste kosten van haar echtgenoot en dat nu reeds anderhalf jaar...

Ondertussen krijgen onze mijnwerkers steeds maar te horen dat ze huichelaars zijn en niet willen blazen, als hun een ademtest wordt afgenomen.

Of heeft men nog altijd in Brussel de indruk dat de meeste west- of oostvlaamse mijnwerkers toch maar oud-incivieken zijn, die destijds een deel van hun straf in de mijnen hebben volbracht en later in het beroep zijn gebleven ?

Voor die mensen die niet eens een amnestie waard zijn, maar die destijds als eerste burgers van het land de kolenslag van onze nationale Achiel hebben helpen winnen mag men blijkbaar niet teveel tegemoetkoming opbrengen...

H. J. Wervik.

VROUW

De artikelenreeks op de vrouwenpagina is wel interessant, maar in een politiek weekblad zou je toch een beetje minder geweeklaag en meer strijdvaardig proza verwachten : in die zin dat de V.U. parlementaire initiatieven zou nemen die daadwerkelijk de bevrijding van de vrouw zouden helpen verwezenlijken.

Wij hebben verleden jaar mooie kongresbesluiten helpen goedkeuren. We zouden graag vernemen wat daar in de praktijk is van terecht gekomen.

Enkele van deze voorzieningen kunnen op gemeentelijk vlak opgelost woorden. Misschien zijn er in Vlaanderen toch wel V.U.-gemeenteraadsleden die reeds initiatieven genomen hebben om bvb. gratis kinderbewaarplaatsen in te richten. U zou dat kunnen vermelden om zo de anderen aan te zetten hun voorbeeld te volgen.

In het kiezersbeeld van de V.U. is het aandeel van de vrouwen eerder gering. Sommigen wijten dit aan het feit dat vrouwen konservatieve wezens zijn die liefst op de oude vertrouwde partijen stemmen. Ik ben er echter van overtuigd dat vele vrouwen met genoegen zullen stemmen op een progressieve partij die het ernstig meent met de verbetering van de status van de vrouw.

L.H.H., Diepenbeek.

LUCHTHAVEN DEURNE

Inzake de luchthaven van Antwerpen heb ik enkele jaren geleden in een (natuurlijk niet gepubliceerde...) brief aan « Gazet van Antwerpen » voorgesteld het vliegveld van Polygoon over te hevelen naar de Regie der Luchtwegen. Kijk eens aan welke onteigening hier zou uitgespaard worden en over welke ruimte men hier beschikt om een prachtig uitgerust internationaal vliegveld aan te leggen ! Bezwaren van Landsverdediging ? Men heeft de Luchtbal toch ook afgestaan aan de stad Antwerpen en niet zo lang geleden werd de luchtbazis van Woensdrecht opgedoekt.

Bovendien is de ligging van Polygoon ideaal t.o.v. de periferie van Antwerpen : vlak naast de toekomstige E-10, met direkte aansluiting naar de haven.

R.W. Ekeren—2

BOOMPJE

De kampioen-boomomhakker minister De Saeger zou, geassisteerd door burgemeester Van Daele, te Mechelen een boompje planten. Op de zelfde plaats waar er vóór enkele jaren tientallen prachtige bomen werden geveld ! De televizie was natuurlijk uitgenodigd om dit historisch moment op de film vast te leggen.

Het werd een droevige geschiedenis. Buiten een vijftigtal genodigden was enkel de V.U.J.O.-jeugd vertegenwoordigd. Op hun wagentje hadden zij een spandoek met de tekst « V.U.J.O. plant mee ». Dit was niet naar de zin van de burgemeester en het spandoek moest, op bevel van de politie, weggenomen worden. Toen even later bordjes in de hoogte gingen met « Eerst tienduizend omhakken, dan eentje planten » werden deze even prompt afgenomen.

De heer Van Daele stelt er blijkbaar prijs op om tijdens de zes maanden dat hij nog burgemeester mag blijven, zich zo ondemokratisch mogelijk aan te stellen.

B.D., Mechelen.

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersbrieven wordt geen briefwisseling gevoerd.

van de redaktie

Brussel, 2 april 1970.

Betr.: geen nieuws...

Er is natuurlijk altijd nieuws. De wereld staat niet stil. De "lokale" oorlogen en burgeroorlogen, vliegtuigkapingen, ontvoeringen, de kontestatie van mannen en vrouwen, in de kerk en in de wereld, het is een nooit aflatende stroom. Deze week is het de aardbevingsramp in Turkije, een vliegtuigramp met tal van slachtoffers, een ontvoering van een duits ambassadeur in Guatemala, hartlijder en zonder levensnoodzakelijke medikamenten in gevangenschap.

In ons "belgisch dorp" was er deze week geen nieuws. Politiek volledige windstilte tenzij de 65 lentes van Vaast. Voor het overige behalve de paasdrukte en de aprilvissen niets. Tenzij dat we van jaar tot jaar vaststellen dat er een tweede jaarlijkse verlofperiode in de maak is, de paasvakantie, die behalve de kinderen en de studenten steeds meer "grote mensen" ten goede komt, als verademing na een taaie, lange winter, die zelfs vandaag sneeuwbuien over ons naar echte lente snakkende hoofd jaagt. "Lente waar bistdu bleven?".

Geen nieuws? Toch wel, ontzettend veel "klein" nieuws, dat niet in de kranten komt, kleine menselijke drama's, naast de stroom van groot en middelgroot nieuws. Zelfs in ons land-met-paasverlof is er onrust in de wereld van radio- en televizie ontstaan naar aanleiding van de verdwijning van R.T.B.-joernalisten in Laos, wier dood zelfs werd gemeld door een nieuwsagentschap, bericht dat op dit ogenblik niet werd bevestigd. Maar meteen worden we er aan herinnerd dat de jacht op het nieuws, heet van de naald, niet zonder riziko is ... W/H

NATIONALE LOTERIJ

6de TRANCHE

10.000.000 F.

EEN SUPERHOOG LOT VAN

TIEN MILJOEN

Trekking op 13 april

HET BILJET : 200 fr.
HET TIENDE : 22 fr.

77.125 LOTEN VOOR EEN TOTAAL VAN 72 MILJOEN

WIJ-LEZERS VRAGEN BIJ HUN OPTICIEN

Alran

Brilmonturen

Invoerders : VANDERBRUGGEN & Co, Provinciestraat 95, ANTWERPEN
TEL. (03) 36.12.94 - Opticiens : Vraagt het bezoek van onze vertegenwoordiger !

DECENTRALIZATIE ALS HEELMIDDEL TEGEN DE TECHNOKRATIE

Vanaf het ogenblik waarop gezond verstand en orde niet meer volstonden om het bestuur van mensen en dingen te verzekeren, is besturen stilaan een « wetenschap » geworden en is er een bepaalde kategorie van beroepsmensen ontstaan, die wel op het stuk van administratie beslagen zijn, maar die tevens de neiging hebben zich meer en meer tot een kaste te ontwikkelen, die de bestuurskunde monopolizeert.

Dat alles neemt nog veel onrustwekkender afmetingen aan door het fenomeen van de groeiende bevoegdheidssfeer van de openbare sektor.

De openbare macht komt er meer en meer toe een zodanig pak van taken en verantwoordelijkheden tot zich te trekken, een dergelijk volume van investeringen en werkingsuitgaven te beheersen, dat het evenwicht tussen staatsdwang en persoonlijke vrijheid meer en meer verbroken wordt.

De centralizatie is een algemeen en voortdurend verschijnsel, dat in bepaalde mate onze wil te boven gaat. Zij is geen uiting meer van politieke wil. Zij is een objektief gegeven van de evolutie van onze moderne samenleving.

In de mate dat de administratie zich ontwikkelt, wordt de mens « een ondergeschikte ». Hij wordt een « voorwerp » van de administratie en blijft niet langer de grondslag, de meester ervan. De centralizatie is op weg een samenleving-in-stukken op te bouwen, een versplinterde, uiteengeslagen en gebroken samenleving, een som van overheden, diensten en besturen, wier pretenties geen grenzen meer kennen.

Tegen deze technokratische centralizering bestaat uiteindelijk slechts één heelmiddel en dat is de decentralizatie.

Centralizeren betekent met de staat beginnen en aan de staat alle funkties toekennen, die hij kan vervullen. Vervolgens naar de deelstaten, streken of provincies overgaan en aan deze organen alle funkties geven die zij kunnen vervullen, om ten slotte aan de gemeenten deze taken te laten, die de anderen niet konden vervullen.

Decentralizeren betekent met de gemeente beginnen en aan de gemeente alle taken toevertrouwen, die zij kan uitoefenen. Vervolgens naar de provincies, streken of deelstaten overgaan om tenslotte aan de staat enkel deze taken te laten, die de staat beter dan de andere lichamen kan uitoefenen.

Een plaatselijke macht blijft het meest aangepaste middel om de wensen van de plaatselijke gemeenschap uit te drukken en te verwezenlijken. Er bestaat evenwel een nauw verband tussen plaatselijke autonomie en het bezit van een onafhankelijke financiële bevoegdheid. De vrijheid slijt immers weg in de mate waarin een steeds ruimer beroep op hulp en toelagen van het centraal bestuur wordt gedaan.

In vergelijking met de huidige tendens betekent echte decentralizatie dus een verplaatsing van bevoegdheden, van middelen en van macht.

Het rezultaat van de decentralizatie is een toenemende participatie van de mens en een grotere administratieve efficiency.

In een demokratie met werkelijke participatie volstaat het niet dat de gemeenteraad zou besturen. Het is noodzakelijk dat de gemeenteraad de burgers aan het beleid laat deelnemen, dat hij de burgers bezielt, dat hij de burgers het gevoelen geeft te behoren tot een gemeenschap, solidair te zijn in hun lot en in hun opdracht.

Echte decentralizatie kan echter niet bereikt worden zonder inspanningen en zonder dat een aantal voorwaarden vervuld zijn.

Er bestaat een tegenstelling tussen onze eis tot decentralizatie en het vasthouden aan strukturen, die wij uit het verleden hebben geërfd. Men decentralizeert niet naar magere gemeenten zonder mensen, zonder problemen en zonder middelen.

De tweede voorwaarde is dat onze eis tot decentralizatie niet enkel een eis om het principe zou zijn, maar wel een vraag om reële verantwoordelijkheid.

De derde voorwaarde is dat de verkozenen aanvaarden dat zij niet alles weten, en dus behoefte hebben aan een voortdurende scholing om in staat te zijn de funkties van verkozenen uit te oefenen.

Ten slotte moet in deze moeilijke wereld een doelgerichte planning worden aanvaard. De staat of de deelstaat moet de gemeenschappelijke doelstellingen aan de hele natie blijven bepalen. De gemeenten mogen die nationaal gestelde doeleinden niet trachten te vervalsen om bepaalde gunsten of gepriviligieerde pozities te verwerven.

De werkelijke inzet van de decentralizatie is de mens, die ook het middelpunt zal zijn van het nationaal kongres van de Volksunie over de gemeenschappelijke problemen op 26 april 1970

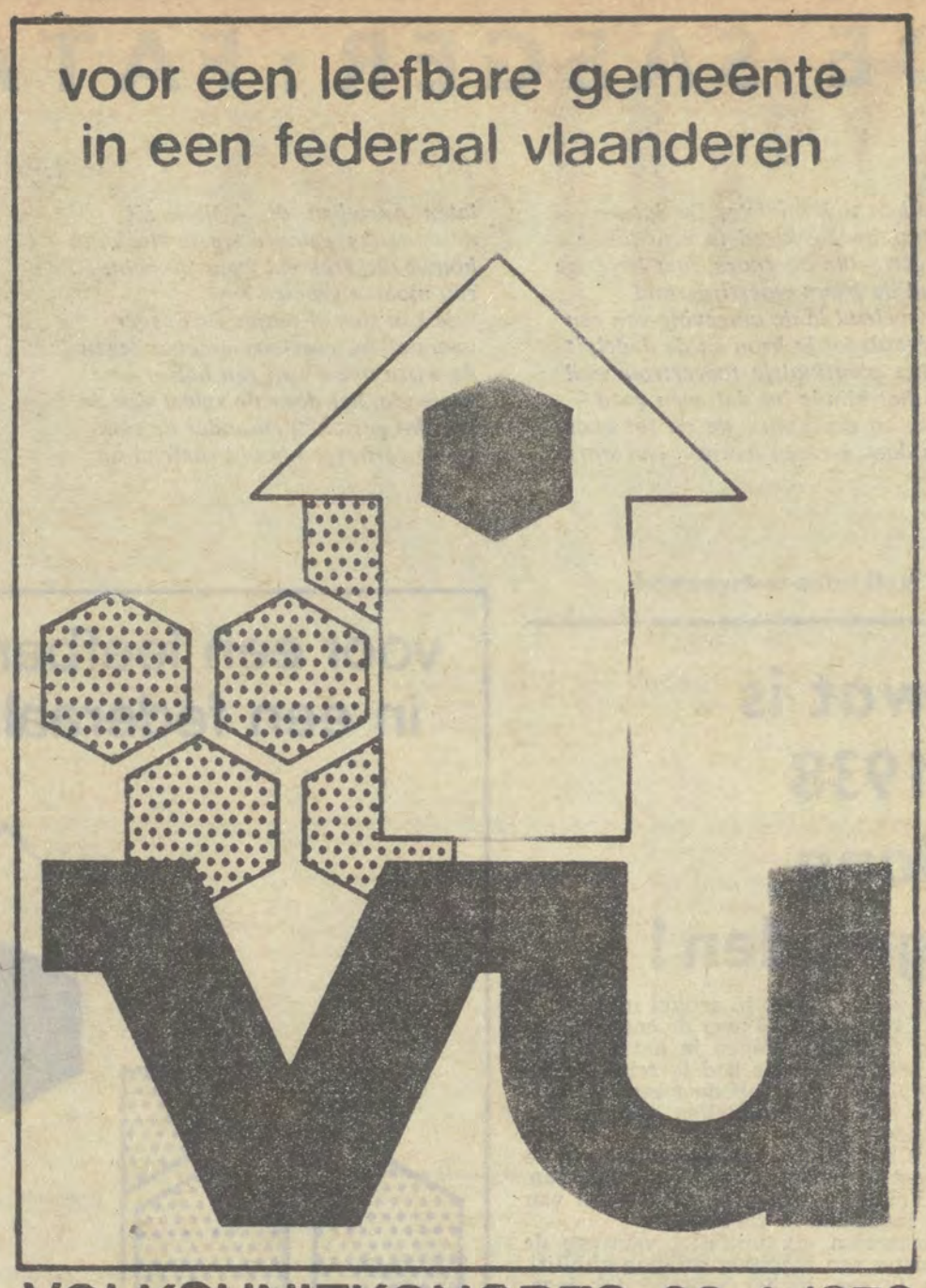

● **Uitbreiding van E.E.G.**

engeland de zeer koele minnaar

(aco) Generaal de Gaulle leidt al geruime tijd een kluizenaarsbestaan in zijn landhuis van Colombey-les-deux-églises, maar de toenadering tussen de E.E.G. en Engeland is even problematisch als vroeg ., toen men de schuld ervan op de brede rug van de oude franse nationalist kon schuiven. Dus moeten er andere oorzaken zijn die de verruiming van de E.E.G. verhinderen.

Het besef hiervan is in brede kring doorgedrongen. In « De Standaard » schreef Viktor Leemans vorige week een ietwat sibillijnse alinea — grote klaarheid is niet zijn meest opvallende hoedanigheid ! — over minister Fayat's verklaringen, afgelegd nadat hij (Fayat) (en andere belgische so.'alisten) voeling had genomen met de britse Labour-afgevaardigden te Brussel. In feite is men geen stap gevorderd, laat Leemans terecht verstaan.

Er is bij de britse socialisten niet veel aandrang om de besprekingen met de zes landen écht te beginnen. De publikatie van het britse witboek was psichologisch een zet tegen de aansluiting. Fayat beweert wel dat er geen bijbedoelingen mee gemoeid zijn, maar in werkelijkheid is dit officiële britse dokument koren op de molen van de tegenstanders van de E.E.G.

Harold Wilson heeft nadien zijn europese geloofsbelijdenissen nog wel een paar keer vernieuwd, maar het geloof zonder de werken is zeker in de politiek een dood geloof.

Uit alles blijkt dat Labour voor het kiezerskorps wenst te verschijnen als een partij die niet met zeven-mijlenlaarzen naar Brussel zal snellen ingeval het kiezerskorps haar opnieuw de meerderheid geeft.

Iemand, die inzake E.E.G.-politiek in Vlaanderen veel gelezen wordt dr Guido Naets, gaf openhartig uitdrukking aan zijn skepsis jegens Engeland in het pas verschenen nummer van «Europa-Eén». Naets is professioneel in nauw kontakt met de landbouw — de sektor waar de europese éénmaking ter plaatse trappelt, of misschien wel terrein verliest.

Hij schrijft in « Europa-Eén » vrijuit dat het fout is te wachten op een problematische herleving van Engeland's vurig verlangen om zich in snel tempo bij de E.E.G. aan te sluiten. Het is waar — aldus Naets — dat elke verdere innerlijke uitbouw van de integratie der zes landen de besprekingen met Engeland zal bemoeilijken. Maar hij ziet hierin geen reden om de integratie dan maar te vertragen en in de koelkast te zetten.

Het is beter voort te werken aan een geïntegreerd geheel met zes, dan te zitten wachten op de opening en de voortzetting van de onderhandelingen met Engeland en een drietal andere E.E.G.-vrijers wier verlangen om zich bij de kontinentale geliefde te voegen nu niet bepaald zeer vurig is. Europa's engelse en andere minnaars zijn véél te koel naar onze smaak.

We schrijven dit niet neer om de indruk te geven dat men Engeland als E.E.G.-kandidaat rustig mag afschrijven. Voor ons zal een E.E.G. met zes landen steeds een romp-Europa zijn. Een Europa zonder de angelsaksische en de skandinavische inbreng beantwoordt op verre na niet aan ons Europa-beeld. De slavische volkeren horen er voor ons eveneens bij.

Maar als we te kiezen hebben tussen vage héél-europese bespiegelingen zonder een vaste timing eensdeels, en konkrete taakstellingen in het té kleine Europa der Zes, dan hellen ook wij over naar het tastbare integratiewerk — ook al geschiedt het binnen een raam dat we te klein achten en dat voor ons steeds voorlopig zal blijven.

We weten dat het hier over een optie gaat waarover de huidige verantwoordelijke politici later rekenschap zullen moeten geven aan een volgende generatie. Maar Harold Wilson en zijn Labour-regering liggen zelf aan de oorsprong van de kontinentale afkoeling.

Wat de Tories betreft : indien ze de volgende verkiezingen winnen zal spoedig blijken dat Heath een echt Europeër is, maar dat de konservatieve partij niet bereid staat om in gesloten gelederen naar de E.E.G. te marsjeren.

● **V.E.V.-Perskonferentie**

voor een nieuwe belangrijke start

(aco) In de Goede Week nam de nieuwe voorzitter van het Vlaams Ekonomisch Verbond, prof. Vaast Leysen, een eerste kontakt met de pers. Het was geen loutere formaliteit. Hij weet blijkbaar dat in vlaamse milieus de verwachting leeft, dat het V.E.V. een grondige poging gaat ondernemen om zich aan te passen aan snel veranderende omstandigheden en opdrachten. We onthouden van dit eerste kontakt vooral dat de nieuwe voorzitter weet dat zijn beleid een ontgoocheling zou zijn indien hij alleen op de betreden paden verder ging. Hij kondigde de oprichting van een nieuwe studiedienst aan. Hij zei dat, nu de gedecentralizeerde ekonomische politiek een stuk van het beleid van alle belgische regeringen gaat worden, het V.E.V. zijn eigen struktuur en zijn afdelingsleven hieraan zal aanpassen, zodat in elk gewest de stem en de invloed van het V.E.V. hoorbaar zal zijn in de kringen van de feitelijke « economic leaders ». Het V.E.V. moet het instrument zijn waarmee het bewuste vlaamse bedrijfsleven zich inschakelt in het gedecentralizeerde beleid der belgische regeringen in de volgende tien jaar.

Het feit dat we de nieuwe voorzitter hiervoor krediet geven, betekent niet dat we nu op beide oren gaan slapen in de zalige zekerheid « dat het al gebeurd is ». Het V.E.V. staat voor enorme taken, ook in eigen milieu. Ook intern is er rekonversie nodig.

We hebben het steeds een formidabel winstpunt geacht dat het Vlaamse Ekonomisch Verbond na de tweede wereldoorlog niet ten onder is gegaan Wie daartoe bijgedragen heeft, verdient zijn plaats in de rij der verdienstelijke Vlamingen, ook al zijn er enkele bij die, naar ons temperament, te gematigd en te omzichtig waren. Met een ex-voorzitter in de cel (Carlo Gevaert) en een ex-sekretaris « in terra incognita » — Dr Bessem — kon men het in 1944 mogelijk achten dat deze organizatie zou verpulverd zijn door een anti-vlaamse en ver van élke redelijkheid afwijkende repressie. Men moet erkennen dat mensen als Delbaere en Engels, Segers en Mulier e.a. in die moeilijke jaren grote verdiensten gehad hebben Nadien heeft het huidige direktoraat — Wildiers, Plouvier, Portier — het V.E.V. opgewerkt tot een écht-reprezentatieve beroepsvereniging van het vlaamse patronaat. Ze zullen het ons niet kwalijk nemen dat we nu zitten te wachten op een jonge ploeg die een nieuwe etappe inleidt.

De paasstemming waarin Vaast Leysen de pers ontving is niet helemaal geschikt om onze gedachte kracht bij te zetten. De verrijzenis van het doodgeachte en begraven, of in elk geval in doodsgevaar verkerende V.E.V. is het werk geweest van een generatie die ofwel reeds is afgetreden, of die de pensioengerechtigde leeftijd benadert.

In die zin geven we aan prof Vaast Leysen ruim krediet. Zonder het V.E.V. zou de vlaamse volkskracht niet uitgegroeid zijn tot wat ze nu is Het V.E.V. is een organizatie van gangmakers, van « frontier » — naturen in de zin waarin de pioniers van 's werelds grootste ekonomische macht het destijds begrepen hadden.

Met iets minder mag men geen genoegen nemen als men zich beweegt in het spoor van een Lodewijk de Raet en van een Lieven Gevaert.

DE SAEGER : FATALIST?

Wie kan zich minister De Saeger voorstellen, gekleed in een dunne en gerafelde boernoes, met beverige hand de barre woestijngrond omwoelend in de omgeving van een halfverdroogde bron en de dadelpit in het plantkuiltje toevertrouwend aan het blinde lot dat even goed - Allah zij geprezen - de pit tot boom kan doen kiemen dan wel een storm laten opsteken die - Allah zij desondanks geloofd - een stuifduin bouwt uitgerekend waar de palm zou moeten groeien ?
Wie kan zich el senjor De Saeger voorstellen, roerloos gezeten tegen de witte muur van een halvergane hacienda, het door de spleet van de poncho gestoken en onder de sombrero verborgen hoofd rustend op de magere borst, waarin het verlangen naar een manjana dat misschien al lang voorbij is of dat nooit zal komen bijna helemaal insluimerde ? Wij niet !
De heer De Saeger heeft de brede grijns van de man die zich vastbijt in wat hem toekomt. Zijn achteruit gekamde en met de middelen van de moderne kosmetika in die houding vastgelegde haren verraden de zorg om een aërodinamisch profiel op te bouwen, dat zc weinig mogelijk weerstand biedt bij de fikse vaart waarmee hij oprukt naar de doeleinden die hij zichzelf stelt. Hij is een aanpakker, een knaap die van wanten weet, een doordrijver desnoods en zelfs een stier-bij-de-horens-vatter. Voor deze (een tikkeltje te weinig bewuste maar daarom niet minder echte) Vlaming is de wereld een kloot waarop je je eigen plaats kan veroveren. Waarmee we alleen maar willen zeggen dat de heer De Saeger geen fatalist is, geen sufferd die met de handen in de schoot zit te wachten tot het een voorbijganger belieft, een kwartje te gooien in de klak op de stoep.
Wanneer minister De Saeger van fatalisme spreekt, dan spitsen wij wantrouwig de oren. Wanneer hij zegt dat hij federalist geworden is uit fatalisme, dan knijpen we ons even in de bovenarm en vragen ons af wat er gaande is. Federalist uit fatalisme ? Wachtend tot wanneer het Allah belieft om een einde te stellen aan de unitaire staat ? Passief onderworpen aan de grillen van het lot, dat van hem desnoods een federaal minister maar even goed terug een boekhouder zou kunnen maken ? We geloven er geen barst van.
De heer De Saeger is een geboren taktikus, een man die soms ietsje sneller spreekt dan hij denkt, maar die desalniettemin (een woord waar we altijd van gehouden hebben), die dus desalniettemin de waarde van het politiek maneuver volkomen beseft.
Zelfs bij de kortste verklaring - en "federalist uit fatalisme" is er een uit drie woorden - is het nuttig, ze eens te gaan splitsen in haar hoofdbestanddelen om die dan stuk voor stuk te gaan onderzoeken. Deel één : de heer De Saeger is federalist. Deel twee : hij is het uit fatalisme.
Deel één is van aard om ons uitermate te verheugen. Zeven jaar geleden zegde de heer De Saeger over federalisme, dat het een vluchtmisdrijf was. Vandaag is hij tot gezonder inzichten gekomen. Want het is toch ondenkbaar dat hij zichzelf zou beschouwen als een schaamteloos overtreder van de politieke wegkode en als verkrachter van artikel ik-weet-niethoeveel van het Burgerlijk Strafwetboek.
Van deel twee geloven wij geen barst omdat wij - zoals hoger gezegd - niet menen dat de heer De Saeger behoort tot het slag mensen die Allah's water al dan niet over Allah's akker laten lopen. Wanneer hij een hogere-macht-waaraan-hij-niet-kan-weerstaan inroept om zijn federalisme te wettigen, dan lijkt ons dat verdacht veel op het veilig stellen van de persoonlijke pozities zowel voor de naaste unitaire dag-van-morgen als voor de ietwat verder verwijderde federale toekomst. "Uit fatalisme" betekent zoveel als : kijk, ik ben het óók, maar ik ga er me niet voor doodvechten ; doen jullie dat maar en dan kome er wat komen moet ; ikzelf zal wel verder zien, maar in afwachting wens ik mijn unitaire scheepjes niet te verbranden ; en denk er asjeblieft aan dat ik anno zo-en-zoveel toch ook al gezegd had dat ik federalistisch was.
Federalist uit fatalisme ? Een fataal federalisme, dat Vlaanderen laat drijven naar een onbekende toekomst zonder dat het geleerd wordt de eigen koers te bepalen en het anker uit te gooien op de juiste plaats en het goede ogenblik. Goddank nee, wij zijn geen federalisten uit fatalisme. We zijn het uit overtuiging.

dio Genes

● **Volksunie-wetsvoorstel**

wat is 1938 lang geleden !

(r. ballet). In mijn artikel in « Wij » van 24 januari 1970 over de onaanvaardbare taalverhoudingen in het brusselse militair ziekenhuis had ik minister Segers uitgenodigd, zelf door een wetsontwerp een einde te stellen aan de bestaande toestand.

Als besluit op mijn interpellatie in de Senaat werd door de senaatsfraktie van de Volksunie een beperkt voorstel van wet ingediend in die zin.

Aangezien elk initiatief vanwege de minister van Landsverdediging uitblijft, heb ik een breder wetsvoorstel ingediend om te bereiken dat in de militaire diensten en inrichtingen, gevestigd in het Brusselse, de helft van de betrekkingen - zowel burgerlijke als militaire - aar. vlaams personeel moet worden toegekend en zulks niet enkel voor het geheel, maar ook voor elke kategorie (ook artsen, apotekers, verplegers, administratief personeel) ; in de militaire diensten en inrichtingen, behorende tot de Generale Staf en gevestigd in het Brusselse of in het buitenland (bvb. Verbindingsdienst in Duitsland, militair ziekenhuis Keulen) moet zestig procent van de betrekkingen aan vlaamse militairen worden toegekend.

Twee punten zijn hierbij van groot belang.

De verdeling der funkties tussen vlaamse en waalse militairen moet voor de volledige hiërarchie d.w.z. zowel voor de hoogste als voor de laagste funkties gelden. De Vlamingen hebben recht in de centrale militaire diensten van de Generale Staf op zestig procent van de funkties van hoog tot laag en zulks op grond van het aandeel der Vlamingen in de belgische bevolking en in het leger.

Het jarenlang getreuzel met de toepassing van de legertaalwet van 1938 heeft aangetoond dat zelfs de vlaamse ministers niet vooruit willen.

Maar de C. V. P. « doet het » !

● **Schadelijke holdings**

brufina's kas was leeg

(aco). Het is de periode van de algemene vergaderingen der aandeelhouders van de grootste belgische ondernemingen. Wilens nillens zijn de direkties en de beheerders van de grote groepen gedwongen altans in zekere mate inlichtingen te geven over hun bedrijvigheid, de rezultaten, de plannen. De Société Générale de Belgique, Katanga, Brufina, enz. enz. : ze zijn nu verplicht enigszins voeling te nemen met de openbare mening.

We weten nu iets meer over de redenen waarom Brufina op zeker ogenblik haar aandelen van de Bank van Brussel verkocht heeft (aan een grootbank in Nederland, waar ze nu nog berusten).

Volgens prezident graaf de Launoit heeft Brufina die aandelen verkocht om met de opbrengst ervan een niet nader omschreven buitenlandse bankschuld te betalen.

Het kan waar zijn. Het is echter óók waar dat Brufina geld nodig had om aan de kapitaalsverhoging deel te nemen van elektriciteitsondernemingen waarop ze absoluut haar invloed wilde handhaven. Om haar vat te behouden op Electrobel, en via Electrobel op Intercom — een invloedsfeer die Brufina krampachtig wil behouden omdat ze anders niet veel meer betekent in dit land — moesten in elk geval middelen gevonden worden om, na de kapitaalsverhoging, haar relatieve invloed op een hoog peil te houden. Ook nu al is Brufina immers de trust die in te veel maatschappijen slechts nummer twee of nummer drie is.

De de Launoits interesseren ons in deze kwestie maar matig. De kwestie is, een duidelijke houding aan te nemen tegenover de huidige, ekonomische struktuur, die door enkele grote financiële feodale machten nog te veel beheerst wordt. Hoe men het ook beziet, we zien daar geen goede kant aan.
Eensdeels zijn die trusts zoals de Générale en Brufina te zwak geweest om het bedrijfsleven in moderne richting te stuwen. Ze hadden er de middelen niet toe. Ze misten de kracht, het initiatief, het « know how ». Ze lagen vooral veel te vast gebonden aan verouderde industrieën, voor de rekonversie waarvan hun zowel de brains als de kapitalen ontbreken.

Maar niet alleen hun zwakheid en hun dadenloosheid is een argument tegen de ekonomische feodaliteit die het belgische bedrijfsleven nog vast in haar greep heeft. Ook als die big business wél tot handelen in staat was, bleek steeds dat ze zich liet leiden door belangen, maatstaven en doelstellingen, en haar toevlucht nam tot procedures en metodes die niet meer stroken met een geëmancipeerde sociale en nationale gemeenschap. Inspraak, medebeheer, inzicht en zeggenschap in de grote opties van de bedrijfspolitiek, dat zijn standpunten waarover bij de Société Générale, Brufina e.a. geen plaats zal worden ingeruimd indien we er hen niet toe dwingen.

Struktuurhervormingen werden al door verscheidene partijen in hun verkiezingsprogramma opgenomen, ook door de Volksunie. Een oppozitiepartij wordt door de parlementaire werkzaamheden en door de agitatie van elke dag soms al boven haar krachten in beslag genomen, zodat er weinig tijd en energie overblijft voor principiële doelstellingen zoals de aanpassing van de eigendomsverhoudingen en van de besluitvorming aan de hoogste top van het bedrijfsleven. Dit betekent niet dat de Volksunie haar sociaal programma op zak steekt.

We moeten zelf de omstandigheden scheppen waarin deze eisen in het centrum van de aktualiteit geraken. Hiervan zijn we nog ver verwijderd. Uit het ritueel verloop van de door de wet opgelegde jaarlijkse onderonsjes van het belgisch kapitalisme blijkt dat de monopolistische bolwerken weliswaar gehavend zijn, maar toch stand houden.

Struktuurveranderingen aan de top liggen echter zo klaarblijkelijk in de lijn van de evolutie, dat we misschien veel vlugger dan we tans vermoeden in de volle strijd hiervoor zullen verwikkeld zijn. We wensen dat het zéér vlug mag zijn.

LIMBURGSE MIJNWERKERS...

Donderdag 26 maart hield het Permanent Komitee, dat de limburgse mijnstaking heeft geleid, naar aanleiding van het ontslag van voorzitter Slegers een perskonferentie. Tevens werd medegedeeld dat de Kempische Steenkolenmijnen van de heer Slegers eisten dat hij zich volledig van het P.K. zou distanciëren. Het P.K. drong daarop bij de K.S. aan, op deze beslissing terug te keren, wat op 25 maart gebeurde : de heer Slegers behoudt zijn funktie op de mijn en mag advizerend lid van het P.K. blijven, welk komitee voortaan zal geleid worden door een raad van negen onder wie de voorzitters van de vijf mijnen.

Hoeveel Brusselaars en Walen tussen deze Paasweekeinde-wandelaars lopen is moeilijk te zeggen. Ongetwijfeld een groot aantal. Deze foto doet ons denken aan de stoute mop die momenteel van mond tot mond gaat. Wat is het verschil tussen een Waal en olie ? Antwoord : geen ! Ze maken allebei de vlaamse kust smerig...

...BLIJVEN WAAKZAAM

Tijdens deze perskonferentie protesteerde ondervoorzitter Jos Peers tegen de wijze waarop te Hasselt het onderzoek tegen D. Dijlst gevoerd wordt. De voorzitter van de afdeling Eisden, Jean Ooms, deelde tot slot mede dat aldaar een betoging wordt gepland uit protest tegen de schending van de akkoorden van Zwartberg inzake overheveling van personeel.

De limburgse mijnstreek blijft onrustig en waakzaam.

NATUURBESCHERMING

Senator van Haegendoren diende een wetsvoorstel in tot voorkoming van verdere aantasting van grote groene ruimten, meer bepaald van het « Meerdaal Woud » en het « Heverlee Bos ». De indiener verwijst hierbij naar het buitenlands voorbeeld, nl. de aanleg van « nationale parken ».

APRILVISSEN

De gewoonte om op 1 april « de zotten te zenden waar men wil » gaat teloor, ook in onze pers. Toch haalden we woensdag enkele spartelende aprilvissen op uit de kranten. Zo wou « De Gazet » ons wijsmaken dat er in Antwerpen een nieuwe uitvinding tegen luchtbezoedeling in gebruik was genomen terwijl « Het Volk » verkondigde dat de uitgifte van 5000 fr-biljetten met 9 maand vervroegd was en dat er zelfs een rood 10.000 fr-biljet op 1 april « in alle postkantoren en banken » verkrijgbaar was.

De fijnste aprilmop verscheen in de « Libre » met een ingebeeld vraaggesprek met P. H. Spaak waarin deze zijn « kortstondig federalisme » voor de verandering maar weer eens afzwoor. De fijne ironie van het « interview » werd echter in het B.R.T.-persoverzicht doodernstig samengevat...

VIJFENZESTIG

Op 1 april vierde eerste minister Eyskens zijn vijfenzestigste verjaardag, wat in sommige attentievolle katolieke bladen aanleiding tot hooggestemde lofartikels gaf.

Dat de premier momenteel voor de kleupartijen in de regering onvervangbaar is, zoals werd aangestipt, willen we graag geloven. Dat hij van jongsaf een overtuigd Vlaming was ook. Maar dat hij nu nog even overtuigd Vlaming is klinkt met de zwendel- en grendelgrondwet die hij de Vlamingen wil aansmeren al veel minder overtuigend.

Onze wens zou kunnen luiden : als man met veel ervaring en met een flinke dozis cinisme en zelfs mensenverachting zouden we de premier bij deze stap naar de derde leeftijd wat meer bekommernis toewensen om zijn reputatie als bewust Vlaming. Die dreigt immers bij handhaving van zijn plan tot beknotting van de vlaamse autonomie later — als de geschiedenis wordt geschreven — lelijk in de verdrukking te geraken.

RUSSISCH SPION

Het heeft een hele tijd geduurd vooraleer we mochten vernemen dat onze belgische veiligheidsdiensten een russisch spion hadden ontmaskerd, het geval wordt verder met de grootste diskretie behandeld, zeer in tegenstelling met het trompetgeschal dat doorgaans wordt aangeheven wanneer vlaamse « onverlaten » worden geklist, dan nog meestal voor pekelzonden of niet eens bewezen feiten.

VERDACHTE NOORDZEE

Op verzoek van de Verbruikersunie ging enkele tijd geleden het Instituut voor Natuurwetenschappen over tot een onderzoek naar de bevuiling van de europese kustwateren en de weerslag ervan op de menselijke gezondheid. De westeuropese kust werd ingedeeld in vijf kategorieën : goed, bevredigend, verdacht, slecht en zeer slecht.

Het moge een troost zijn dat de vlaamse kust als « verdacht » werd ingedeeld, vergeleken bij de kwotering «slecht» en «zeer slecht» voor normandische en middellandse zeekusten. Maar het is slechts een magere troost en het wordt dus tijd dat men er in ons land iets gaat aan doen. Zullen overigens heetgebakerde Brusselaars. die destijds wegens een begin van vervlaamsing van het kusttoerisme vakantie aan de franse kusten « als weerwraak » propageerden, nu niet moeten terugkeren naar de vlaamse, toch voor de gezondheid betere kust, ondanks de langzame vernederlandsing ?

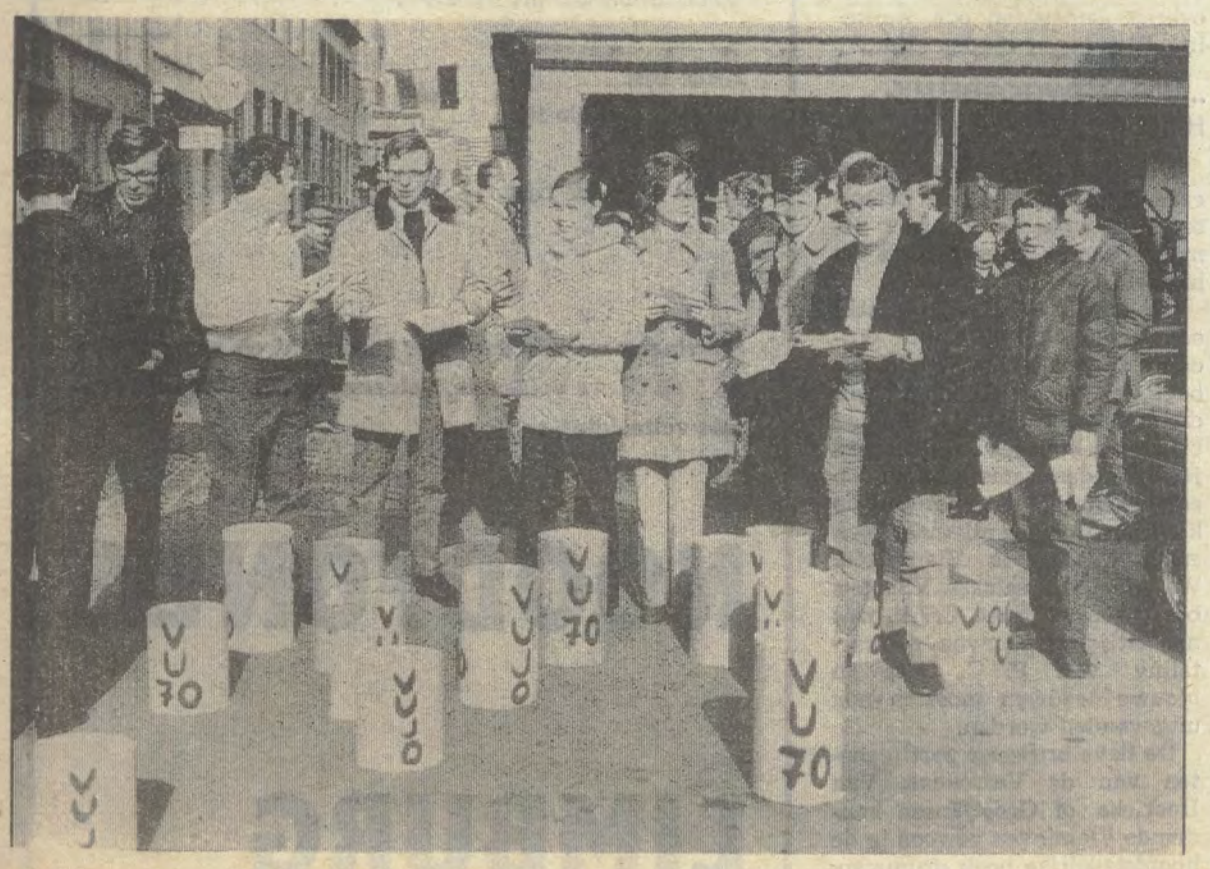

Vorige zaterdag pakten de V.U.J.O.-lui uit met een origineel protest tegen het ontbreken van de nodige reinigingsmaatregelen in hun stad. Niet alleen werden duizenden pamfletten over die toestand verspreid, de Oostendenaars kregen zomaar eventjes 25 vuilnisbakjes. Ze werden onmiddellijk in gebruik genomen...

VANZELFSPREKEND

Niets is zo doodgewoon, zo vanzelfsprekend als ademhalen. Dat is het eerste waarmee we beginnen als we zelfstandig (nu, ja!), en op eigen voeten (nogmaals, nu, ja!) gaan leven, en het is het laatste waarmee we ophouden. Toch is het een van die vele dingen die we slecht of tenminste heel onvolmaakt doen. Iedereen die zich de moeite wil geven enige tijd écht diep en intens adem te halen, bijvoorbeeld volgens een paar yoga-voorschriften, kan dat op een duizelingwekkende manier ondervinden.

Stilaan begint er wel enige belangstelling te komen voor de lucht die we inademen (het begint in sommige straten, als eindeloze rijen auto's en vrachtwagens stilstaan en dan weer een paar meter verder rijden, echt al levensgevaarlijk te worden voor een klein kind dat op de grond zou zitten spelen!), maar over óns ademhalen zelf hebben we voorlopig nog geen zorgen. Ten onrechte natuurlijk, maar vermits we al even slecht nadenken als ademhalen, niet zo verwonderlijk.

Zoals het al evenmin verwonderlijk, maar daarom niet minder ergerlijk is dat we talloze dingen, die slechts na veel inspanning ontdekt of gemaakt konden worden, als even vanzelfsprekend behandelen. Leven en denken we soms niet alsof computers ongeveer op dezelfde manier ontstaan als kippeneieren ? En auto's, radio's en televizietoestellen al evenzeer beschikbaar zijn als appelen na een al te overvloedige oogst ? Menen we niet dat heel onze maatschappelijke en ekonomische organizatie er al even vanzelfsprekend zo maar is, zoals het planetenstelsel er is waarin we vastzitten ?

Toch gebeurt er nu en dan wel eens iets dat ons zou kunnen ontnuchteren. Zo het verhaal over het bed dat Rex Reed, een amerikaanse schrijver en toneelspeler, in een grote zaak in Manhattan bestelde. Midden in dit land van overvloedige produktie en uitgebreid dienstbetoon gebeurde dit : Rex Reed bestelde een nieuw bed. Drie maanden later kreeg hij bericht dat zijn bed op vrijdag zou thuisbezorgd worden. Als praktisch man ruimt hij dan zijn oude bed op. Het nieuwe bed komt echter niet aan, en zo slaapt hij die nacht dan maar op de vloer. De volgende dag wordt het bed dan bezorgd, er zijn echter geen schroeven bij, want daar moet iemand anders voor zorgen. De maandag daarop komen de schroeven, maar de latten die nodig zijn om de matras te kunnen plaatsen zijn er nog niet bij. Rex Reed laat die dan maar door een timmerman maken, en gelukkig maar, want zij komen slechts vijftien weken later aan. De ontroerend trouwe klant Reed gaat in dezelfde reuzezaak lakens kopen, en nauwelijks is hij binnen of twee mannen komen op hem af die hem aanhouden omdat hij een valse kredietkaart gebruikt. Rex Reed is immers overleden ! Als Reed dan bewijst dat hij Reed is, en wel een levende Reed, krijgt hij als enig antwoord dat de computer verklaard heeft dat hij dood is, en dat daar niets kan aan veranderd worden.

Maar wat is een bed en zelfs een officieel computerbewijs dat men leeft, vergeleken bij het leven zelf ? Is het leven volledig vanzelfsprekend ? Karl Jaspers meende dat het een allerbelangrijkste ervaring en inzicht is, het leven als een geschenk te erkennen. Er is méér, er is deze paradoks : wie het leven en alles wat het omvat als vanzelfsprekend beschouwt, is eigenlijk nog niet geboren !

NEMROD

MAMMOET-WINKELIER

Sommige kranten hebben met een flinke dozis wijsneuzigheid verslag uitgebracht over de assisenzaak ten laste van de mamoet-winkelier, die op het matje geraakte omdat hij als «prijsbreker van de Kempen » de wet en de rechtmatige belangen van zijn kliënten aan z'n laarsen lapte.

Diezelfde kranten waren er in de voorbije maanden als de kippen bij, om de barnumreklame van de mammoet-winkelier op te nemen : geld heeft immers geen geur en de publicitaire plichtenleer schijnt een uiterst rekbaar begrip te zijn.

Een beetje minder betweterigheid achteraf en een beetje meer plichtsbewustzijn op voorhand zou deze kranten — nietwaar « Volk » ? — niet misstaan.

BELGIE FRANKOFOON

De waalse kultuurminister Parisis heeft te Niamey in Afrika de konferentie van de vereniging der franssprekende landen bijgewoond. Slechts soevereine staten kunnen aansluiten bij deze vereniging. De franstalige Zwitsers of Kanadezen maken er geen deel van uit ; zij zijn immers geen soevereine staten.

Franstalig België is er wél lid van en het stuurt zijn kultuurminister « aux frais de la princesse » naar die bijeenkomsten. Nochtans is Wallonië óók geen soevereine staat. België is dus toegetreden in zijn geheel, inkluzief de nederlandstalige meerderheid : minister Parisis spreekt te Niamey mede in onze naam !

En Brussel — inbegrepen onze staatslui in de Wetstraat — blijkt het daar roerend mee eens te zijn.

TWAALF JAAR

Mgr. Himmer, bisschop van Doornik. heeft in antwoord op een vraag van B.S.P.-voorzitter Collard bevestigd, dat de katolieken het recht hebben in volle vrijheid hun politieke keuze te bepalen. Ze moeten zich daarbij uitsluitend laten leiden door hun geweten en door de evangelische waarden. Mgr. Himmer is van mening dat ieder kristen de plicht heeft, aktief aan het politiek leven mee te werken.

Dit is natuurlijk geen nieuw geluid en het standpunt van de henegouwse bisschop is slechts een bevestiging van wat de jongste tijd geldt als gemeengoed.

Stippen we echter toch aan, dat de bisschop zijn standpunt bekend maakte in antwoord op een vraag van Collard, die een dozijn jaren geleden nog gold als « de duivel Collard ». En dat even later een bisschop het nog aandierf, stemmen voor de Volksunie als een zware zonde te bestempelen...

Gods molen begint al wat vlugger te malen...

Aan de voet van het monument te Breendonk werden in de nacht van Goede Vrijdag drie simbolische amnestie-kruisjes geplaatst. Er stond op te lezen : liefde, amnestie, verzoening.

18 TEGEN 1 EN...

Achttien van de negentien burgemeesters in de hoofdstedelijke agglomeratie zijn franstaligen. Alleen te St Agatha-Berchem is er nog een burgemeester die als nederlandstalig geldt ; veel hebben we daar niet aan, want de schepenen in die gemeente zijn — op één na — franstaligen.

Van de 84 schepensjerpen in de brusselse agglomeratie zijn er 72 rond de buiken van frankofonen geknoopt. Twaalf schepenen gelden als nederlandstaligen, maar dat is dan gemeten met een zéér ruime en milde maat. In tien van de negentien gemeenten zit er geen enkele Vlaming in het kollege van burgemeester en schepenen. Wat nog niet wil zeggen dat de officieel als nederlandstaligen betitelde schepenen van de overige gemeenten ook werkelijk Vlamingen zouden zijn...

...VERANTWOORDELIJKHEID

Uit dit cijfermateriaal blijkt eens te meer, op welke hemeltergende wijze de vlaamse gemeenschap te Brussel wordt behandeld.

De verantwoordelijken zijn echter gemakkelijk aan te duiden : de drie kleurpartijen. Inbegrepen de Vlamingen van die kleurpartijen. De huidige brusselse kolleges werden zes jaar geleden samengesteld, op een ogenblik dat het in de kleurpartijen nog allemaal koek en ei was tussen Vlamingen, Walen en Brusselaars. Vleugels bestonden nog niet, C.V.P. was nog altijd gewoonweg de vertaling van P.S.C., rode en blauwe leeuwen moesten nog uitgevonden worden.

De lieve brusselse partijgenoten van de Verrokens, Van Hooricks of Grootjansen konden de Vlamingen gewoon in de hoofdstedelijke hoek drummen, zonder dat daartegen enig protest kwam van de vlaamse kleurpolitiekers.

voor een leefbare gemeente
in een federaal vlaanderen

VOLKSUNIEKONGRES 26.4.1970

Met de zesde lijst zijn we de kaap van het kwart miljoen voor het « Noodfonds Limburg » voorbij. Solidariteit met de limburgse mijnwerkers is in de Volksunie dus geen ijdel woord.

Van het verzameld fonds werd reeds 200.000 frank aan het Sociaal Fonds van het Permanent Komitee Limburg overgemaakt. Aan U ervoor te zorgen dat weldra opnieuw een gelijkaardig bedrag kan overgemaakt worden.

Van Achter Armand, Lovendegem	100
3de storting, afd. Ekeren	1400
« Voor broederlijk delen met limburgse mijnwerkers », Zwijnaarde	100
Naamloos	200
De Bruyn L., Moerbeke Waas	50
« Erop en erover : federale republiek »	250
Leden Vlaams Sindikaat sorteercentrum Antwerpen X	230
Goethals R., Mariakerke, O.Vl.	50
« Wij delen Broederlijk », St. Andries-Brugge	200
Afd. St. Andries-Brugge	500
« Een deel van provinciale zitpenningen », Kalken	1000
Schruers F., Hasselt	200
« Broederlijk delen met de stakers », M.V., Leuven	250
Kiebooms Staf, Borsbeek	200
« Voor de moeders in de stakersgezinnen »	200
Vernieuwe C., Brugge	100
Omhaling volksvergadering te Eigenbilzen 20 maart 1970	1600
Namens enkele V.U.-propagandisten, Mechelen	680
De Caluwe P, Grembergen	200
« Broederlijk delen », H.L., Rumbeke	100
Frans B., Anderlecht	100
«Solidariteit is plicht !», V.U.-afd. Hofstade-Muizen	1000
A. Van der Burght, Erembodegem-Terjoden	500
« Broederlijk delen met eigen mensen », D.L., Deurne	500
Mevr. Vandermoere, Oedelem	100
« Broederlijk delen », R.V., Brugge	300
Omhaling vlaamse vrienden, Zandbergen	1200
Mevr. Dirckx, Schoten	500
Naamloos, Wilrijk	200
Aime Verpaele, Gentbrugge	100
Serafin Van de Velde, Zelzate	100
« Van iemand die weet wat mijnwerker is », Hoboken	500
« Broederlijk gedeeld », Itterbeek	100
Declerck R., Wakken	100
Desmet J., Wakken	100
Dujardin M., Wakken	100
Herman T., Wakken	100
Verstaen A., Wakken	100
Van Goethem, Hekelgem	250
V.U.-afd. Hekelgem-Essene-Teralfene	250
Dr. Decommer, Volksvertegenwoordiger arr. Dendermonde	1000
Oscar De Pus, provincieraadslid, Oudegem	1000
Raf., St. Kwintens-Lennik	200
E.B., Steenokkerzeel	300
Daneels Luk, Bredene	100
V.U. Merelbeke-Melle	1000
Van Hove Andre, Heide Kalmthout	100
Volksunie, Westmalle	500
Van-Op, Itterbeek	250
Teughels Karel, Antwerpen	100
N.V., St. Niklaas	200
« Broederlijk delen », Antwerpen	100
Bannogalm, Bambrugge	100
Cr., Mechelen : « AVV-VVK ! »	100
Belet F., Grootloon	100
« Broederlijk delen », Wezembeek-Oppem	250
« Broederlijk delen », 2e ronde, Brugge	100
« Waar blijven zij die veel verdienen of bezitten. Wees solidair »	500
V.U., Lommel	1000
M.V., Wilrijk	500
Bollingh, Brussel 3	100
Tillo Buysse, Staden	50
De Visscher, Dendermonde	200
Van Wichelen Herman, Zele	150
« Gerard Slegers, het bewust Vlaanderen heeft eerbied voor U ». Een vuurkruiser 'n 188/22, Blankenberge	100
Metaalbewerker uit Itterbeek	100
Zesde lijst	22.010
Totaal na vijfde lijst	234.325
Totaal na zesde lijst	256.335

Stortingen worden dankbaar ingewacht op postrekening nr. 1476.79 van Volksunie, Voldersstraat 71, 1000 - Brussel, met vermelding :

NOODFONDS

LIMBURG

HET HOEKJE VAN DE HERZIENERS

Deze week willen we een paar van de belangrijkstse punten van het plan Eyskens inzake de « regeling » van het probleem Brussel even in de kijker te plaatsen.

De vlaamse verdedigers van het plan Eyskens beweren, dat de Vlamingen pariteit zullen krijgen in het uitvoerend kollege van de brusselse agglomeratieraad.

De letterlijke tekst luidt als volgt : « De voorzitter uitgezonderd, telt het uitvoerend kollege van de brusselse agglomeratieraad een gelijk aantal nederlandstalige en franstalige leden ».

Dat is heel wat anders dan pariteit ! De voorzitter is niet aan de pariteit onderworpen; hij zit letterlijk « op de wip ». In het brussels klimaat staat het vast als een paal boven water, dat deze voorzitter ofwel een frankofoon ofwel een « bilingue » uit het anti-vlaamse kamp zal zijn. En meteen worden de brusselse Vlamingen te definitieven titel geminorizeerd. Pariteit betekent, dat men de helft heeft. Pariteit « met uitzondering van de voorzitter » betekent, dat we nooit die helft zullen krijgen...

En deze bedrog-pariteit zal dan nog slechts verwezenlijkt worden door een wet, waarvoor eens te meer een bijzondere meerderheid is voorzien, aan te nemen binnen de zes jaar. De vlaamse verdedigers van het plan Eyskens beweren — maar ze worden dan toch al wat minder zeker van hun zaak — dat die quasi-pariteit tenslotte niet zo erg is, want de Vlamingen in de brusselse agglomeratieraad zullen beschermd worden door een alarmbelprocedure « die analoog is » — zeggen ze — « aan de door de Walen geëiste alarmprocedure op het nationaal vlak ».

En inderdaad : punt 34 van het plan Eyskens voorziet deze procedure in de brusselse agglomeratieraad. Er is — « natuurlijk », zouden we zeggen... — vooraf weer eens een wet bij bijzondere meerderheid nodig daarvoor...

Uiteindelijk is heel die brusselse alarmbel een fopspeen van formaat. Indien drie-vierden van een taalgroep in de hoofdstedelijke agglomeratieraad van mening is dat een ontwerp of voorstel van aard is om de kommunautaire betrekkingen te schaden, dan kan ze de stemmingsprocedure doen schorsen en de zaak naar het agglomeratie-kollege (met zijn zogenaamde pariteit...) doen verwijzen. Indien het kollege de zaak niet kan oplossen, wordt ze verwezen naar de minister van Binnenlandse Zaken (lid van de ditmaal inderdaad effektief-paritaire regering...). Wat er nadien moet gebeuren, staat niet meer in het plan Eyskens. In ieder geval blijft het agglomeratiekollege (dat niet weggestemd kan worden) rustig zitten waar het zit, zich verkneukelend in het feit dat de alarmbel rinkelt en dat er niemand bij machte is ze te doen stoppen.

Waar de alarmprocedure op nationaal vlak een zeer effektief wapen in de handen van de franstalige minderheid wordt, zal de alarmbel te Brussel zo goed als niets betekenen. Er moet tevens aan herinnerd worden, dat het parallellisme tussen de nationale en de brusselse alarmprocedure op zichzelf reeds onaanvaardbaar is : Brussel is, krachtens zijn rol als hoofdstad van een tweetalig land, verplicht tot een aantal regels die niet mogen gelden in de demokratische staat, zeker zolang die unitair is. Wat het geval blijft.

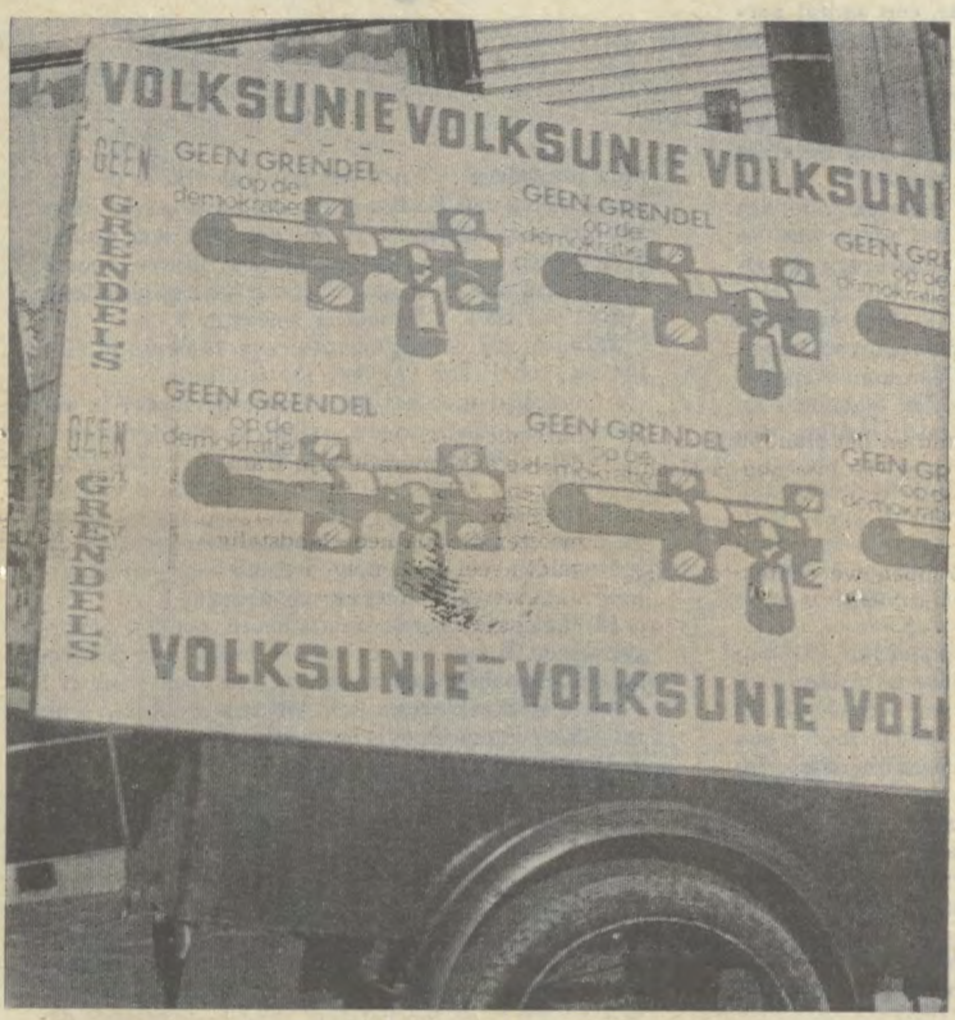

OPGEPAST !

Er zijn — naar onze bescheiden mening — een beetje te veel spontane bekeringen tot het federalisme. Vooral het neo-federalisme van Simonet — voorstander van een formule met drie — is niet van aard om ons gerust te stellen. We bevinden ons in een nieuwe faze van de belgische politiek : het begrip federalisme heeft zijn weg gemaakt, maar tans begint het om de inhoud ervan.

We mogen niet naief zijn ; federalisme is geen toverwoord. Wij hebben over het federalisme nauwkeurig bepaalde opvattingen ; dié wensen wij te verwezenlijken. Om ons dat te beletten, hebben enkele van onze oude unitaire vijanden zich vrij plots en in verdachte omstandigheden laten herdopen tot federalisten. We denken daarbij niet aan de heer Spaak maar wél aan een aantal Brusselaars, die zich misschien wel van hem zouden willen bedienen.

De « ruzies onder federalisten » zullen tegen ons uitge speeld worden ; dat is duidelijk. Even duidelijk moet zijn, dat wij onverstoorbaar onze weg gaan : de uitgesproken wil van een sterke vlaamse macht. De uitbouw van deze macht en het richten van deze wil : ziedaar onze taak !

ONDERWIJSWEDDEN

Twee weken geleden ging een afvaardiging van Volksunie-parlementsleden protesteren bij minister Vermeylen tegen het uitblijven van een hele reeks betalingen aan het onderwijzend personeel. De nieuwe leerkrachten, die in september van vorig jaar benoemd werden, zitten reeds meer dan een half jaar zonder geld. De eerste schijf van de sociale programmatie 1970, die in januari moest worden uitgekeerd, is nog niet betaald geworden in praktisch de ganse onderwijsektor. Geboortepremies en kindergeld blijven ook achterwege.

De Volksunie heeft in de voorbije dagen haar aktie dan ook voortgezet, o.m. door het houden van voorlichtinsvergaderingen en het verstrekken van informatie aan leerkrachten in verschillende steden van het vlaamse land.

LIBISCHE MIRAGES

Zullen de « Mirage »-jachtvliegtuigen, die door Frankrijk aan Libië worden geleverd, gedeeltelijk in België worden vervaardigd ? En wordt België zodoende een verlengstuk van de franse buitenlandse politiek, waarin de wapenleveringen een belangrijke rol spelen ?

Het gevaar bestaat. België heeft destijds Mirage's besteld, op voorwaarde van kompensaties aan de waalse vliegtuigindustrie. Deze kompensaties blijken er in te bestaan, dat deze industrie deel is gaan uitmaken van het Dassault-imperium en dat de belgische verplichtingen aan Dassault verder strekken dan de Mirage-levering aan ons land.

Om de waalse «priorité»-eisen in te willigen, aanvaarden onze nationale politieke grootheden dat ons land nog wat méér de medeplichtige wordt van de « leveranciers van de dood ».

wij in nederland wij in nederland wij in nederland wij in nederland wij in nederland wij in nederland

(jeeveedee) Een grotere anti-klimax dan Nederland bij de jongste verkiezingen beleefde, kan men zich nauwelijks voorstellen. Terwijl vrijwel iedereen verwacht dat de verkiezingen van de nieuwe leden der Provinciale Staten (provincieraad) een radikale verschuiving te weeg zouden brengen in de landelijke partijverhoudingen, bleef — in grote lijnen gezien — alles bij het oude. De regeringspartijen (kristenen en liberalen) waarvoor zware verliezen waren voorspeld, konden zich netjes handhaven ; de oppozitie (gekoncentreerd rond de socialisten) boekte slechts schrale winst. Alleen op de uiterste vleugels drukten de cijfers flink door : een zware nederlaag voor de Boerenpartij van Hendrik Koekoek en stevige vooruitgang voor de kommunisten, maar in het grote geheel wegen die cijfers niet zo erg mee. En dan was er tenslotte D'66, de partij die drie jaar geleden vanuit het niets met zeven man in het parlement verscheen en die zich zou verdubbelen tot verdrievoudigen... als men de opiniepeilingen had willen geloven. De Demokraten kregen er echter, op bazis van een vergelijking met de Kamerverkiezingen, slechts vijf zetels bij. Het was zo'n tegenvaler dat Hans van Mierlo, glamour boy en fraktieleider van de partij, ronduit moest zeggen dat hij teleurgesteld was.

Ja, het was een dag van ontnuchtering voor politiek Nederland. Dat was trouwens al gebleken vóór de stembussen 's avonds gelicht werden. Het vervallen verklaren van de opkomstplicht rezulteerde in een massale afzijdigheid van stemgerechtigden. Terwijl tot nu toe steeds een kleine 95 percent van de kiezers was opgekomen, voldeed ditmaal nog 69 percent aan de zogeheten «burger plicht », wat betekent dat ongeveer één op de drie Nederlanders niet aan het stemmen meedeed. In de drie grote steden van het land — Amsterdam, Rotterdam en Den Haag — schommelde het opkomstpercentage rond de 65 ; in plaatsen als Tilburg, Maastricht, Nijmegen, Breda en 's Hertogenbosch kwamen nog geen 60 van de honderd kiezers naar het stemlokaal. Slechts doordat op het platteland de opkomst relatief vrij goed was, liep het landelijk gemiddelde iets hoger op (zoals gezegd een kleine 69 percent), maar alles bijeen trad de onverschilligheid van het publiek voor de Staten-verkiezingen op een verontrustende wijze aan het daglicht.

Meteen hebben we hiermee de twee markante verschijnselen van deze verkiezingen genoemd : de stabiliteit in de partijverhoudingen en de ongeïnteresseerdheid van het kiezersvolk. We willen beide een moment nader onder het vergrootglas houden. Wat die stabiliteit betreft is het opmerkelijk, dat voor een zeer groot deel van het nederlands volk de binding tussen politiek en godsdienst onverkort is blijven bestaan, welke opmerkelijke verschijnselen zich ook in de katolieke kerkelijke gemeenschap afspelen. De drie grote kristelijke partijen haalden bijna 42 percent van de stemmen en daarbij komt dan nog een kleine 4 percent (toch nog 200.000 stemmen) van twee kleine streng-konfessionele partijen. Volgens alle voorspellingen, tot aan de vooravond van de verkiezingen toe, zou vooral de Katolieke Volks-Partij een geweldige klap ontvangen. Dat is alles en alles meegevallen, want drie jaar geleden stemde een kleine 22 percent voor deze partij, ditmaal beliep de « oogst » iets minder dan 20 percent. Houdt men er rekening mee dat bijna 2½ miljoen kiezers thuisbleven, dan is het de vraag nog maar in hoeverre de K.V.P. werkelijk veel van haar aanhang verloren heeft.

De stabiliteit in de verhouding weerspiegelt zich ook in de pozitie van de zittende regering-De Jong. In vorige korrespondenties voor dit blad hebben wij al laten uitkomen dat de provincieverkiezingen geheel in het teken waren geplaatst van 'n nationale krachtmeting. Niet alleen de pers deed dit, ook de partijen zelf speelden dit spel mee door de ministers en fraktieleiders in te zetten voor de propaganda. Tijdens verkiezingsbijeenkomsten werd nauwelijks ooit over het begrip « Provinciale Staten » gesproken. Onze mening was dan ook dat bij een aanmerkelijke verschuiving in de krachtverhoudingen het kabinet zijn konkluzies had dienen te trekken, d.w.z. overwegen om zijn ontslag te nemen daar het mogelijk niet langer zou steunen op een meerderheid. Wel, premier De Jong kon gerust zijn. Zijn regering zat nog even stevig in het zadel als tevoren. Wat bij dit alle nog opvalt, is dat alle partijen op een na in stemmen-aantal achteruit gingen (gevolg van het massale wegblijven van de kiezers). De enige groepering die ook in absolute cijfers winst wegsleepte was D'66, die drie jaar geleden haar debuut maakte met een dikke 300.000 stemmen en die nu over de 400.000 kwam. En alweer : hoeveel mogelijke stemmen voor D'66 zijn verloren gegaan door het absenteïsme van de nederlandse kiezer ?

Optimistische politici geloven dat de opkomst het volgend jaar bij de parlementsverkiezingen veel groter zal zijn. We geloven daar niets van. De werkelijkheid, die de partijleiders en de Kamerleden maar niet onder ogen willen zien, is dat er een enorme kloof is ontstaan tussen de partijen en de kiezers. De « gewone man » beschouwt politiek als iets onbegrijpelijks dat zich in Den Haag afspeelt en waar hij niets mee te maken heeft. Nog erger : hij ziet dat er niets in het land verandert, welke regering er ook aan het bewind is

Slotkonkluzie : er moet veel veranderen aan de nederlandse politiek. Er zullen grote samenwerkingsverbanden moeten ontstaan met uitgesproken programs die een duidelijke keuze waarborgen ; de heren politici zullen uit hun ivoren torens moeten afdalen om zich aan het volk te tonen zoals ze dienen te zijn : hún vertegenwoordigers. En daarbij zullen ze dat in het parlement wáár moeten maken. Het is een harde les van een verkiezingsdag die als een koude douche over Nederland is gekomen.

DE TOEKOMST VAN ONZE MIJNEN

C.V.P.-senator Leynen heeft in twee bijdragen in « Het Belang van Limburg » van 7 en 14 maart 1970 een warm pleidooi gehouden voor het behoud van onze limburgse mijnen. Hij meent dat er daarvoor ernstige sociale en ekonomische gegevens voorhanden zijn, standpunt dat de Volksunie wel wil onderschrijven en dat zij sinds jaren in Limburg verdedigd heeft en altijd zal blijven verdedigen.

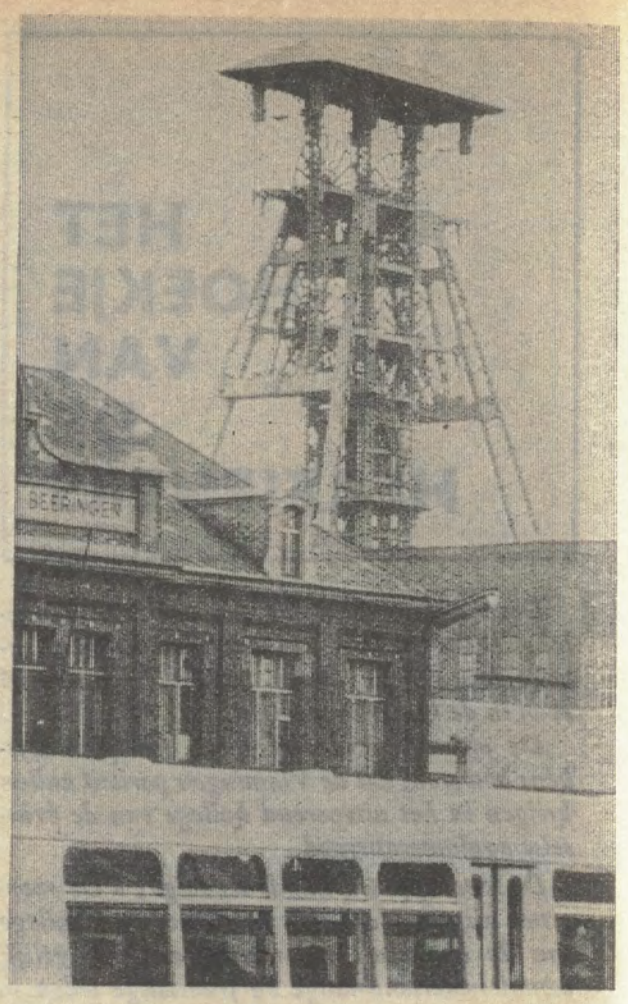

Dit wordt bewezen door de interpellaties van onze kamerleden Raskin en Olaerts, een aantal parlementaire vragen van wijlen senator Jeurissen over de sociale toestand in de mijnen, de bijzondere parlementaire vraag van kamerlid Raskin over de loonverschillen in de onderscheiden zetels van de K.S. en mijn parlementaire vraag over de afzet van de kempense cokesfijnkolen, waarbij ik de minister van Ekonomische Zaken waarschuwde dat zijn standpunt strijdig was met het advies van de E.E.G.-kommissie, belast met de studie van de cokeskolenbevoorrading.

In het bijzonder waarschuwde ik hem voor het volgende : de onzekerheid van lange aanvoerwegen voor de invoerkolen ; het verlies van konkurrentievermogen van de gemeenschapskolen tegenover de invoerkolen bij een voortschrijdende sluiting van de kempische mijnen.

Als de heer Leynen schrijft dat de kempische mijnnijverheid echter alleen gediend wordt door personen die op ernstige wijze de dossiers bestuderen. dan moet hij niet op de borst van de Volksunie komen kloppen. maar wel op deze van de C.V.P.-leiding.

Inderdaad, bij monde van kamerlid D'Hoore schijnt de C.V.P.-leiding in Limburg te moeten verkondigen en dan nog liefst in vetjes : « Eisden moet ook toe ». Waarbij hij vooropstelt dat te Eisden een geplande mijnsluiting wordt georganizeerd die ingezet werd op 1 januari 1968 en die loopt tot 1 januari 1972. Wie enigzins vertrouwd is met de bijzonder gespannen relaties tussen de personeelsdienst van Eisden en de centrale zetel te Houthalen, kan bij dergelijke nonsens alleen maar eens lachen.

De heer Lycops, direkteur-generaal van de K.S., noemt het personeelsvraagstuk in de zetel van Eisden een drama.

Het vertrouwen van onze limburgse mijnwerkers is definitief verloren gegaan. De cijfers liegen er niet om. Netto-personeelsverlies van 31 december 1967 tot 31 oktober 1969 : 4.305 eenheden. ondanks 3.200 nieuwe inschrijvingen.

Senator Leynen schijnt echter de volgende mening toegedaan : of het wel noodzakelijk is de uitbatingszetel van Eisden definitief op te geven. Zou het niet voorzichtiger zijn, nog een paar jaar uitstel te bekomen en de kat uit de boom te kijken, vooral in verband met de stijgende vraag naar cokeskolen?

Wat wil de C.V.P.-leiding eigenlijk ?

Terloops nog enkele opmerkingen in verband met het amateurswerk van het Direktorium.

In verband met het tekort aan personeel in de kempische mijnen kloeg wijlen senator Jeurissen reeds een uitspraak aan van het Direktorium betreffende « het ongeschikt personeelsbeleid van de K.S.-direktie ». Enkele maanden daarna dreigden de grootste moeilijkheden, omdat een zogezegd te grote aanwerving was overgeslagen naar een onderbezetting van het ondergronds personeel.

Als het omgekeerde was gebeurd, zouden hogergenoemde cijfers van de heer Lycops over de personeelsafvloeiing nog zwaarder gewogen hebben !

Als het direktorium schrijft dat de kempische mijnen ekonomisch overtollig zijn, moeten wij vaststellen dat ondanks allerlei cijfers over voldoende voorraden en interessante kolenprijzen, het grootste staalbedrijf te Luik aan een antwerpse invoerder 6.000 ton cokeskolen moest kopen aan 1.305 fr, voor een asgehalte van 8 %.

Het hele geleuter over de prijzen van cokesfijnkolen en cokes zelf is een stukje oplichterij. De partikulier in Vlaanderen die cokes wil kopen voor zijn centrale verwarming moet op dit ogenblik 2.000 fr tot 2.300 fr de ton betalen. Deze hoge prijzen dateren trouwens niet van de laatste weken.

In geen geval is de Volksunie-Limburg bereid, de ekonomische opties van de C.V.P. te volgen. De cijfers over de rekonversie en de nieuwe tewerkstelling kunnen slechts in die mate als goed aanvaard worden, dat de ekonomische restrukturatie — gesteund op nieuwe bazisnijverheid met bedrijfs- en wetenschappelijk onderzoek — ingang zal vinden in onze provicie.

Inderdaad blijkt Limburg, buiten de vestigingen van Ford en Allegheny, volledig te evoluëren naar een wingewest van tekstielfabrieken waar vooral vrouwelijke tewerkstelling aan bod komt. Als men de tewerstelling in deze twee bedrijven aftrekt van van de mannelijke tewerkstelling in nieuwe bedrijven die opgericht werden van 1960 tot 1969, krijgt men 7.800 nieuwe werkplaatsen. De vrouwelijke tewerkstelling in de nieuwe bedrijven bedraagt 9.835 eenheden.

En dat men zich vooral geen pluimen op de hoed steke over nieuwe bedrijven die uitsluitend bandwerk voorzien en vrouwelijke tewerkstelling. Ik zie mij verplicht de ekonomische bedrijvigheid aan te halen in nederlands Limburg, waar de staatsmijnen hun bedrijvigheid horizontaal en vertikaal uitbouwden zodat financiële rezultaten werden geboekt die ik onze lezers ter overweging wil voorleggen :

Omzet : in miljoenen guldens

	1967	1968
Meststoffen	206	221
Kunststoffen	299	360
Gas	117	206
Kolen en andere produkten	168	148
Cokes	104	72
Diversen	74	79
	968	1086

Besteding der middelen : in miljoenen guldens

Investeringen	139	123
Deelnemingen	39	25
Winstuitkering over voorgaand jaar	23	29
Uitkering inzake aardgas	10	42
Mutaties in bedrijfskapitaal	13	15
	224	234
Liquide middelen	136	257
	360	491

Winst en verliesberekening : in miljoenen guldens

Omzet	967,6	1085,7
Kosten zonder afschrijvingen	778,8	766,7
Bruto-overschot	188.8	319,0
Afschrijvingen	93.7	110,4
Bedrijfsrezultaat	95.1	208,6
Ontvangen dividenden	-6,4	20,5
Winst voor belastingen	88,7	229,1
Vennootschapsbelasting	-10.5	87,5
Winst na belastingen	78.2	141,6
Buitengewone uitkering aan de Staat inzake aardgas	-18,2	-54,0
Netto winst	60.-	87,6

Totaal netto-winst van 1958 - 1959 : 582 miljoen gulden

Investeringen van 1959 - 1969 : 1.124 miljoen gulden.

senator Joris HARDY

SINDIKALE VRIJHEID ?

Mag ik voorafgaandelijk zeggen dat de vakbeweging bijzonder grote verdiensten heeft wat betreft de sociale ontvoogding van de arbeidende klasse ? Mag ik tevens verklaren dat diezelfde vakbeweging naar mijn mening ook nog in deze tijd onvervangbaar is ? Ik geloof dat aldus duidelijk wordt aangetoond, dat hetgeen hierna volgt, geenszins ontspruit uit een anti-sindikale geesteshouding.
De sindikale beweging wordt in dit land door vier gevaren bedreigd. Deze zijn :
integratie in het kapitalisme ;
integratie in de partijpolitiek ;
uitgroei tot feodaliteit ;
vervreemding tussen top en bazis.
Achtereenvolgens zal ik enige beschouwingen wijden aan ieder van deze gevaren.

Het is algemeen geweten dat men heden ten dage meer en meer beroep doet op de vakbonden om mede de ekonomische en sociale vooruitgang zo maksimaal mogelijk te maken. Dit door het afsluiten van kollektieve arbeidsovereenkomsten, door het verstrekken van advies aan bepaalde overheidsintanties, door vertegenwoordiging in een aantal rechtskolleges, door medewerking aan bepaalde aktiviteiten van de rijksadministratie enz. De vakbonden maken aldus deel uit van een groot aantal organen die paritair zijn samengesteld ; zij vervullen de taak zowel op het makro- als op het mikro-ekonomisch vlak.

Dit mag niet per definitie als een ontaardingsverschijnsel worden bestempeld. Eenvoudigweg omdat het wenselijk is dat de sociale vooruitgang door overleg en planning — dus in vrede — tot stand kan komen, altans wanneer dit mogelijk is.

Anderzijds mag niet uit het oog verloren worden, dat medewerking van deze aard niet vrij is van gevaren : de sindikale afgevaardigden worden immers bestendig bedreigd door « salonfähigkeit ». En het is zelfs niet denkbeeldig dat zij gewoonweg worden omgekocht.

Tweede gevaar : de integratie in de partijpolitiek.

Dikwijls wordt gezegd dat de sindikaten zoals in de V.S.A., apolitiek moeten zijn. M. i. is dat juist, zo men hieronder verstaat, dat de sindikaten geen filialen van politieke partijen mogen zijn. Het strekt de arbeidende klasse immers tot nadeel, zo haar leiders al of niet optreden naargelang de regering is samengesteld uit politieke vijanden of politieke vrienden van deze leiders.

Het is evenwel niet verkeerd zo een vakbond gebazeerd is op een bepaalde politieke overtuiging. Dit omdat aldus wordt voorkomen dat men voorbijziet aan het algemeen belang en dat de sindikale aktie zuiver korporatistisch zou worden.

Derde gevaar : gevaar tot feodaliteit.

De huidige demokratie wordt in meerdere opzichten uitgehold, zo o.m. door het totstandkomen van feodaliteiten. Hieronder wordt verstaan — ik gebruik de woorden van senator van Haegendoren — « dat het gezag deels in handen berust van een macht (persoon, geslacht of groep) die ontsnapt aan het staatsgezag en die geen rekenschap verschuldigd is aan zijn onderhorigen ».

Nu is het zo dat de vakbonden enerzijds over een deel van de staatsmacht beschikken en anderzijds noch demokratisch zijn samengesteld, noch verantwoording aan hun leden moeten verschaffen.

Weliswaar lijdt het geen twijfel dat wat betreft de bazis (d.w.z. de besturen van de ondernemingsafdelingen en de bereidwillige inzet en het kunnen essentieel zijn : dat het sisteem der getrapte verkiezingen de beste keuze mogelijk maakt : dat de topfunkties een « full-time » inzet vereisen.

Het is evenwel niet denkbeeldig dat de leiding gans eigenmachtig wordt aangesteld en dat zij in haar beleid autokratisch en op zichzelve is gericht.

Vierde gevaar : vervreemding tussen top en bazis.

Gezien er over dit gevaar — zij het dan betreffende andere lichamen — reeds uitvoerig in een vorig artikel werd gehandeld, treed ik niet in details en beperk mij tot een eenvoudige vermelding.

Ik ben er mij van bewust dat het niet zo eenvoudig is de vier gevaren, die ik zo juist heb vermeld, volledig te vermijden. Toch meen ik dat er reeds een aardige stap in de goede richting zou zijn gezet, zo de sindikale werking niet werd gemonopolizeerd door twee of drie organizaties.

Iedereen weet dat een vakbond in de privé-sektor ten dode is opgeschreven, zo hij niet hoort tot wat wordt genoemd de «meest reprezentatieve organizaties». Dit omdat deze organizaties het wettelijk monopolie hebben inzake het verlenen van een aantal voordelen. Natuurlijk kan iedere vakbond het statuut van « meest reprezentatieve organizatie » verwerven. Doch hiertoe is een vrij hoog ledenaantal noodzakelijk, aantal dat deze vakbond nooit kan bereiken omdat hij nu eenmaal de zo juist vermelde voordelen niet kan verstrekken.

In de openbare sektor is de toestand al niet beter. Weliswaar kan een vakbond hier vlugger « reprezentatief » worden, o.m. door te bewijzen dat men het vertrouwen heeft van een bepaald, niet al te hoog aantal leden. Doch in de praktijk kan men dit niet bewijzen, eenvoudigweg omdat de sindikale verkiezingen die hiertoe het erkend middel zijn, sedert geruime tijd zijn opgeschort. Dit in strijd met het Koninklijk Besluit van 20 juni 1955.

Het is dan ook duidelijk dat spijts alle teoretische proklamaties en alle gepraat over het sindikaal pluralisme het A.C.V., het A.B.V.V. en in een aantal gevallen ook het A.C.C.V.B. gans de sindikale aktie monopolizeren.

Nu is het mij wel bekend dat aan het sisteem der « meest reprezentatieve organizaties » voordelen zijn verbonden.

Desondanks meen ik toch dat het huidig sisteem, waarbij de groten de toegangsdeur achter zich hebben afgegrendeld, onaanvaardbaar is en dat men moet zoeken naar een tussenoplossing. Dienaangaande zou ik ter overweging willen geven de suggestie, die ik aantrof in een werk van prof. Blanpain van Leuven : « Wel willen w' aanvaarden dat het verdedigen van beroepsbelangen op nationaal interprofessioneel vlak alleen of hoofdzakelijk zou worden toevertrouwd aan deze vakorganizaties die inderdaad op nationaal interprofessioneel vlak georganizeerd zijn. Maar wij kunnen niet aanvaarden dat in de bedrijfstak of in de onderneming slechts deze vakorganizaties institutioneel zouden mogen optreden, die op nationaal en interprofessioneel vlak georganizeerd zijn. Welke vakorganizatie in de onderneming of in bedrijfstak werkzaam zal zijn, is een zaak van de betrokken werknemers die zelf moeten uitmaken of zij bij die of gene groepering aansluiten, en het is deze groepering die het vertrouwen geniet van de werknemers, die vertegenwoordigend is in de onderneming of de bedrijfstak. »

En prof. Banplain vervolgt : « Het principe van de meest reprezentatieve blijft inderdaad de uitzondering op de algemene regel : de gelijkheid. Vakorganizaties die nu slechts lokaal of gewestelijk zijn, kunnen inderdaad geroepen worden om wellicht eens « meest vertegenwoordigend » te worden en het is onaanvaardbaar dat men opkomende vakorganizaties als het ware nog in de moederschoot zou verstikken door hen te beletten of hen de mogelijkheden te ontnemen, op volwaardige wijze de beroepsbelangen van hun leden te verdedigen »

Ik ben de mening toegedaan dat de gevaren, die het sindikalisme bedreigen, veel minder reëel zouden zijn zo het juist vermeld monopolie kon worden doorbroken. Het feit van de konkurrentie zou de groten er toe verplichten, een zo goed mogelijk beleid te voeren en aldus de belangen van hun leden op de beste manier te behartigen.

Hier komt bij dat het probleem van het verplicht sindikalisme een totaal ander uitzicht zou krijgen. Dit omdat het nog altijd hoge aantal werknemers dat buiten de vakbonden staat — 32 % volgens prof. Blanpain — in heel veel gevallen aanstoot neemt aan de euvels die het kenmerk zijn van een gemonopolizeerd sindikalisme.

E. RASKIN

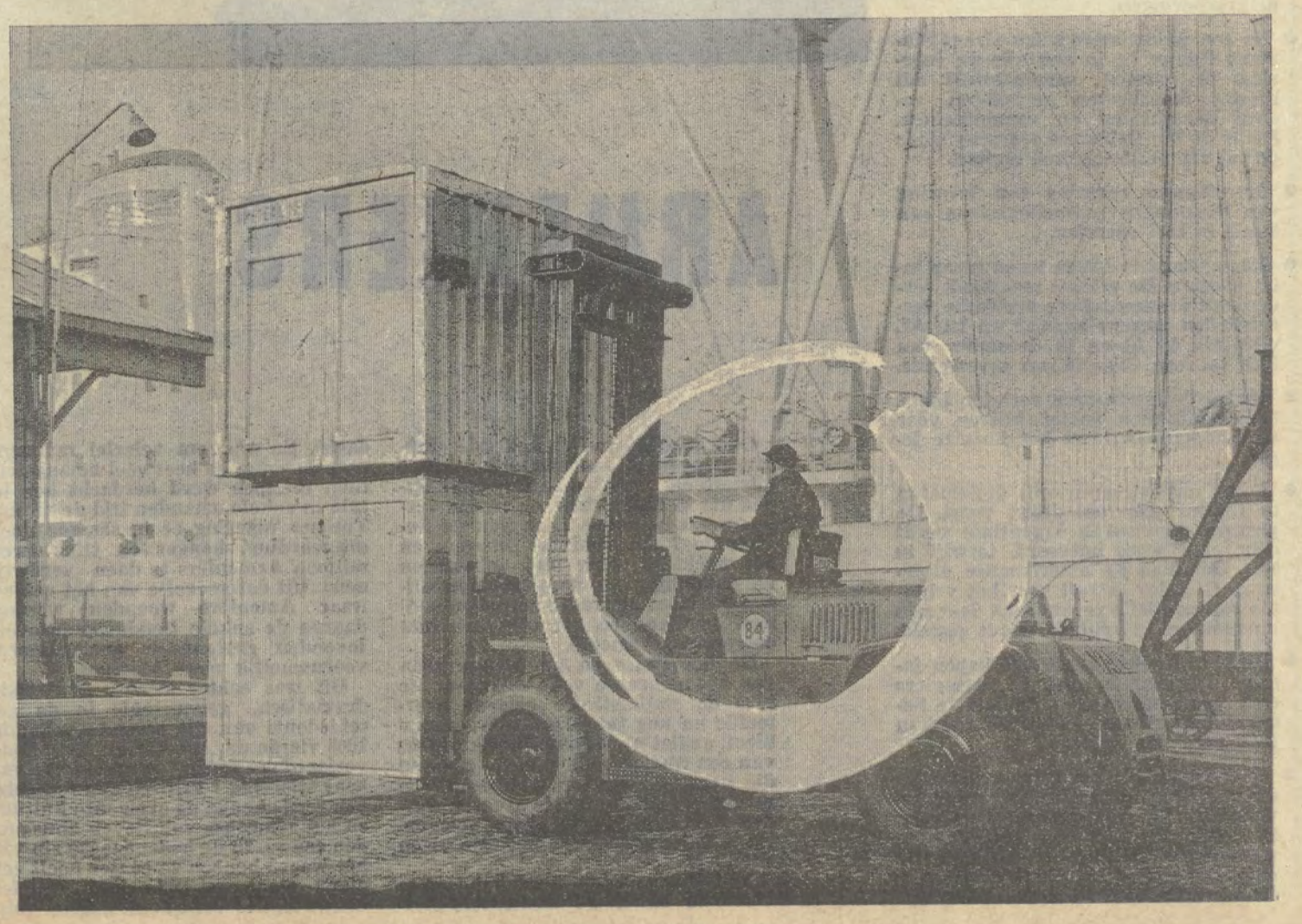

de WIJ de wereld

vlaams nationaal

HET TWEEDE DECENNIUM VAN DE ZOGENAAMDE ONTWIKKELINGSHULP STAAT VOOR DE DEUR EN VALT SAMEN MET DE ONTDEKKING DOOR DE RIJKE LANDEN VAN DE PROBLEMATIEK VAN DE WELVAART, ALS DAAR IS HET BEANGSTIGEND VRAAGSTUK VAN HET LEEFMILIEU. HET GEVAAR IS ECHTER NIET DENKBEELDIG DAT DE GEINDUSTRIALIZEERDE LANDEN ZOZEER IN BESLAG ZULLEN GENOMEN WORDEN DOOR DEZE WELVAARTSPROBLEMEN DAT ZE DE ONTWIKKELINGSHULP NIET NOEMENSWAARDIG ZULLEN OPDRIJVEN EN VOORAL : ZULLEN VERBETEREN. DE ONTWIKKELDE WERELD ZAL DUS VOOR DE KEUS STAAN OFWEL HET EGOISME VAN DE EERSTE TIEN JAAR « ONTWIKKELINGSHULP » VOORTS AAN DE DAG TE LEGGEN, MET « KORREKTIES » DIE HET VERMELDEN NIET WAARD ZIJN OFWEL DE GULDEN MIDDENWEG ZOEKEN, TEN EINDE TOT EEN EVENWICHTIGER TOESTAND TE KOMEN NIET ALLEEN IN HET EIGEN LEEFMILIEU DOCH OOK MET BETREKKING TOT DE DERDE WERELD, WAARVAN HET VOORNAAMSTE VRAAGSTUK DAT VAN DE VOEDING IS MET EEN TRAGER VERLOPENDE VERSTORING VAN HUN EKOSFEER IN TWEEDE ORDE. PROBLEMEN DIE NIET KUNNEN WORDEN GESCHEIDEN.

TWEESPRONG

Leefmilieu en voeding stellen zich als vraagstuk voor de hele wereld doch in een verschillende orde van belangrijkheid al naargelang het om ontwikkelde of onderontwikkelde landen gaat. Het te lijf gaan van deze twee wereldomvattende vraagstukken is 'n kwestie van kapitaal en mentaliteit en is daardoor metkwestie van kapitaal en is daardoor meteen een vraagstuk van de vrede zonder meer. Het valt moeilijk te voorzien dat de rijke landen een betere verdeelsleutel zouden vinden in het gekombineerde vraagstuk van leefmilieu - voedselvoorziening wanneer ze zich niet akkoord kunnen stellen over bewapeningsbeperking, ontwapening en matiging van hun ruimteambities. In dit laatste verband kunnen we trouwens reeds vaststellen dat de twee ruimtemogendheden bij uitstek, Amerika en Rusland een domper plaatsen op hun meest ambitieuse projekten. Dat gebeurt niet omdat deze projekten hun technologische mogelijkheden te boven gaan maar wel omdat ook aan de financiële macht van supermogendheden grenzen zijn gesteld, die (zeker momenteel) niet getrokken zijn uit overwegingen van een werkelijke hulp aan de ontwikkelingslanden doch opgelegd worden door de strikt eigen sociaal-ekonomische en machtspolitieke problematiek.

Zulks belet niet dat voor het ogenblik aan de bezittende en aan de machtige wereld een kans wordt geboden, zelfs wanneer louter humanistische overwegingen geen rol spelen in de besluitvorming, om het roer om te gooien en bij het nastreven van een nieuw wereldpakt terzelfdertijd de enorme problemen van leefmilieu en ontwikkelingshulp aan te pakken zoals het hoort of toch tenminste een inspanning te doen in de goede richting.

Voorlopig is dat een vrome wens. De strekking om zich op zichzelf te koncentreren is voor het ogenblik zeer sterk, alvast in de Verenigde Staten, die de grootste hulpverlener mag genoemd worden. Er treden nochtans grote verschillen aan de dag volgens diverse landen. Op de nederlandse rijksbegroting 1970 staat bvb. tweemaal zoveel uitgetrokken voor ontwikkelingshulp dan op de belgische begroting voor hetzelfde dienstjaar. Bovendien beloopt de verplichting tot aankoop in Nederland, verbonden aan de ontwikkelingshulp, de helft minder dan wat doorgaans door de andere hulpverlenende landen als tegenprestatie wordt geeist en dat is vaak niet gering. Sommige landen aarzelen niet, zestig tot tachtig procent van hun ontwikkelingskrediet te verbinden aan deze verplichte aankoop van eigen goederen, zodat hier helemaal niet meer van ontwikkelingshulp kan gesproken worden. Er blijkt daarin nog geen drastische ommekeer te zullen komen als men de voorstellen nagaat die gedaan worden voor 1970-1975. Aan de ontwikkelde landen zal voorgesteld worden de financiële hulpverlening met 6 per duizend van hun bruto nationaal inkomen te verhogen tussen vandaag en 1975 wat weinig is vergeleken met de behoefte van de ontwikkelingslanden, hoewel deze stijging door sommige experten wel positief wordt geinterpreteerd nl. in funktie van een versnelde ekonomische groei.

Het belangrijkste in de huidige overgangsperiode is dat de ontwikkelde landen bewust worden van een noodzakelijke, dwingende kentering in dit geheel van vraagstukken. Wat men ook over de UNO moge denken, ze draagt dan toch sterk bij tot de bewustmaking van de wereldopinie, samen met allerlei verenigingen en organismen, die een steeds zwaardere druk gaan uitoefenen op de regeringen. We staan pas aan het begin van deze bewustmaking. In dit laatste verband mag hier wel gewezen worden op de duidelijke en verantwoorde stellingname van de Volksunie ten aanzien van het vraagstuk van de ontwikkelingshulp, die ze wil gescheiden zien van de internationale publieke en private belangen. Terecht verwacht ze alleen heil van een internationalizering van de hulpverlening, gepaard met ekonomische struktuurhervormingen op internationaal vlak, gelijklopend met de struktuurwijzigingen in het samenlevingspatroon der ontwikkelingslanden zelf (die immers eveneens moeten samenwerken en o.a. moeten verzaken aan uitgaven die hun eigen sociaal-ekonomische ontwikkeling alleen in het gedrang kunnen brengen).

DEZE WEEK IN DE WERELD

- **Aardbeving in het westanatolisch gebied van Gediz (Turkije) eist honderden doden. Men spreekt van 2000 slachtoffers.**
- **Druk van de Vietkong en Noord-Vietnam in Kambodja en Laos neemt toe. De kambodjaanse regering doet een dringend beroep op de UNO en de grote mogendheden. Parlement van Laos wenst onderhandelingen zonder voorwaarden met de Pathet Lao.**
- **Roemeense regering blijft zich verzetten tegen de Brezjnevdoktrine, die beperkte soevereiniteit voorstaat van de sovjetsatellietstaten. Nog steeds is het russisch-roemeense vriendschapsverdrag niet hernieuwd en weigert Roemenië «geallieerde legermaneuvers» op roemeens grondgebied.**
- **Bomaanslagen tegen amerikaanse gebouwen in Libanon. Dagenlange gevechten tussen palestijnse verzetstrijders en rechtse libanese gewapende groeperingen.**
- **Na een wekenlange krizis slaagt Mariano Rumor er in een nieuwe regering te vormen, samengesteld uit kristen - demokraten, socialisten, sociaal - demokraten en republikeinen. Dit is de 31e italiaanse regering sinds de val van het fascistisch regime.**
- **Amerikaanse regering zou levering van Phantomgevechtsvliegtuigen aan Israël in 1971 voorzien.**
- **Massaproces te Atene tegen groep intelektuelen. De griekse rechtbank veroordeelt eveneens twee arabische verzetslieden wegens aanslag op EL AL vliegtuig te Atene in december van 1968, tot resp. 17 en 14 jaar gevangenis.**
- **Laatste britse troepen verlaten Libië, hoewel 40 man achter blijven voor verdere training van het libische leger.**
- **Reeks ontvoeringen van diplomaten in Latijns Amerika duurt voort. De paraguese konsul in Argentinië wordt door guerilleros ontvoerd, terwijl in San Domingo de amerikaanse diplomaat Growley in ruil voor het vrijlaten van politieke gevangenen door zijn ontvoerders in vrijheid wordt gesteld.**
- **Vijftien japanse studenten kapen japans lijnvliegtuig met 91 passagiers en 7 bemanningsleden. Geland te Seoul — Zuid-Korea — weigerden ze hun gijzelaars vrij te laten.**
- **Opstand van de machtige mohammedaanse sekte der Ansars tegen het bewind van de soedanese sterke man El Noemeiry, op wie een aanslag wordt gepleegd, die hij overleeft. De egyptische regering is verontrust door de onzekere toestand in Soedan.**

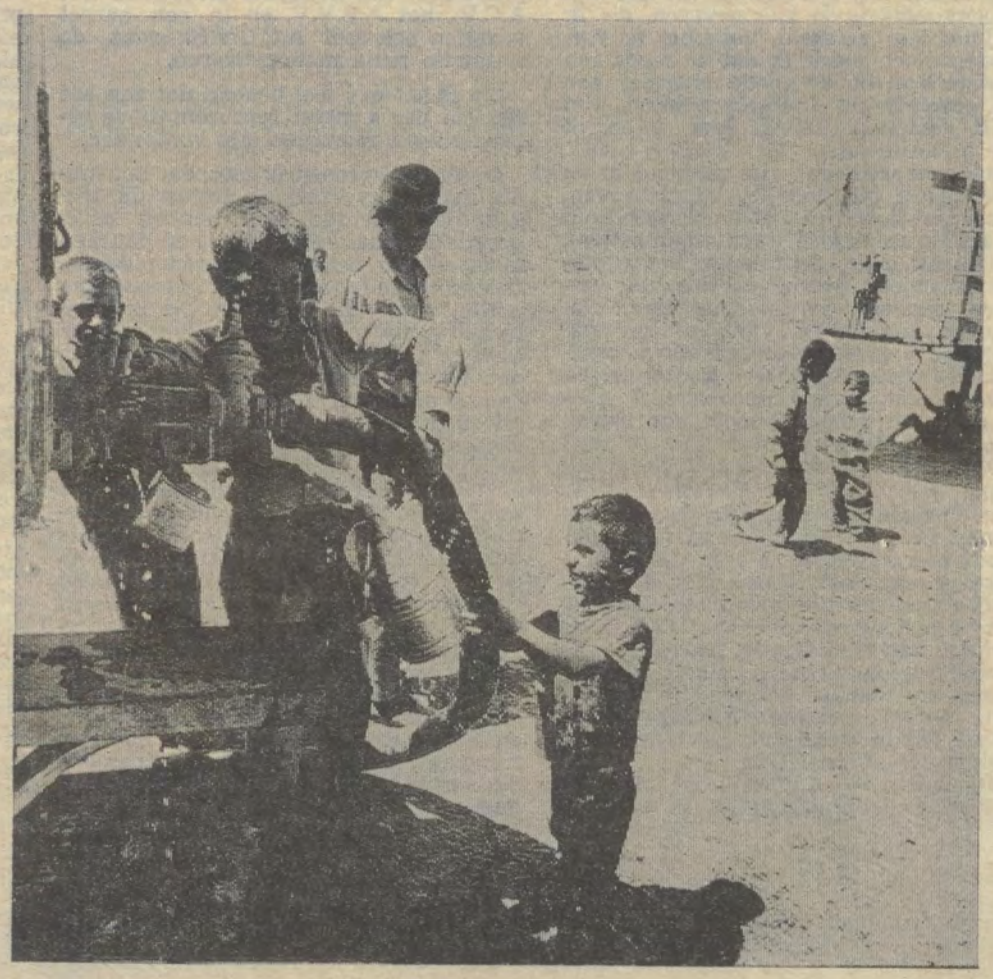

ARMENIERS

Ooit gehoord van de bekende «Erivan-moppen» ? Voornamelijk, zo niet uitsluitend, vraag - en-antwoord-moppen die in fluistertoon en tussen vertrouwden de ronde doen van de Sovjetunie ? De ironische scherpte en het nuchtere maar niet onbewogen verstandelijke van deze verhalen wijzen evenzeer als 'radio-Erivan-vraagt' naar het land en het volk van hun oorsprong : Armenië.

De beroemste en machtigste zoon van het armeense volk, Mikojan, die heel de stalinistische periode overleefde en nog tot even na Kroetsjov bleef, geniet nu waarschijnlijk ergens van een rustige oude dag. De gevaren die hem nog kunnen bedreigen zijn nu in elk geval minder groot geworden dan een tiental jaren geleden. Zo is het ook gegaan met zijn eigen volk.

Vijf jaar geleden werd het laatste bloedbad onder de Armeniërs herdacht. Er was, om velerlei redenen, daarvoor niet zo heel veel belangstelling. En toch werd herdacht hoe in 1915 in enkele maanden tijd de «Jong-Turkse» regering er in slaagde door uitmoording, honger en tifus twee miljoen Armeniërs te doen «verdwijnen». Uit dat gedeelte van het gebied waar Ameniërs woonden werden daarna de enkele tienduizende overlevenden grotendeels geëvakueerd, voornamelijk naar Libanon.

Dit was echter slechts de laatste dramatische gebeurtenis in de geschiedenis van dit oeroude volk : in 1968 vierde de stad Erivan de 2750 ste verjaardag (géén vergissing!) van haar stichting ! Vijftien eeuwen geleden reeds kende de armeense kultuur en het armeense volksleven hun«gouden eeuw». In de hedendaagse zin van het woord hebben ze echter nooit een eigen staat gekend : hun «gouden eeuw» ligt te ver af ; en daarna volgde de ene bezetting op de andere. Het armeense volk echter bléef. En dit volk «zal niet vergaan». Niet zozeer omdat er nu wél een armeense sovjetrepubliek is, als wel om wat de Armeniërs zelf zijn.

De Armeniërs zijn zichzelf gebleven, zoals zij dat trots sinds eeuwen zeggen : «Wij zijn geen Turken» ! Door zich bewust te onderscheiden hebben zij zichzelf bevestigd en gesterkt. Armeniërs wonen zowat overal : in Madras, in Kalkutta, in de beide Amerika's, in Frankrijk. De Sovjetrepubliek Armenië telt nu op twee miljoen inwoners anderhalf miljoen Armeniërs. In Noord- en Zuid-Amerika wonen er respektievelijk tweehonderd- en honderdvijftigduizend. In Frankrijk en vooral rond Parijs en in de Rhône-vallei honderdvijftigduizend (Aznavour is Armeniër). Natuurlijk wonen er in Libanon en Sirië, in Iran en Turkije telkens zowat honderd- tot tweehonderdduizend. Over de gehele wereld verspreid leven er nog wel een tweehonderdduizend.

Een anekdote vertelt dat wie een Armeniër de hand geeft er goed aan doet daarna zijn vingers te tellen ! Wat daar ook van zij, de Armeniërs vormen een volk dat samenhoudt, ook nu nog, dat met sterkte en volharding en veel sluwheid zijn volksbestaan heeft gered. Een voorbeeld !

deze wereld in woord + beeld

ISLA VISTA

Enkele weken geleden kwam de amerikaaanse stad Santa Barbara plots in het nieuws door een zeer gewelddadige studentenrevolte. Daar hebben de studenten een wijk waarover zij vrijwel alleen beschikken, waar zij samenwonen. Door de inwoners wordt die wijk ook wel de « stad van de zonde » genoemd, omwille van het ongebonden leven dat die studenten daar leiden. In Isla Vista stond ook een filiaal van de « Bank of America », een gebouw dat een waarde had van tweehonderd vijfenzeventig duizend dollar. Deze filiaal werd totaal afgestookt tijdens de studentenrellen. De « Bank of America » wijkt echter niet, en heeft nu al een geprefabriceerd gebouw neergezet, dat echter slechts vijfenvijftig duizend dollar kost. Op zichzelf niet zo merkwaardig in deze vlug werkende maatschappij. Maar het venijn zit in het staartje : deze « Bank of America » bedient vooral studenten, die voor een miljoen vijfhonderdduizend dollar aan deze bank hebben ontleend.

BOMMEN

De honderden telefoonoproepen over bommengevaar, voornamelijk in New York, kregen nogal wat publiciteit. Soms werd er nogal vlug over een enigzins belachelijke bom-psichoze gesproken. En dat zou ook juist geweest zijn als er niet de voorafgaande echte aanslagen, en echte ontploffingen waren geweest. De meest belangrijke is wel die in Greenwich Village geweest. Eigenlijk was dit geen aanslag, maar het ontploffen van een belangrijke bommenvoorraad. Een geheel huis werd er door verwoest, en dat lag niet in een straat vol krotten, al was het huis ook oud. Zelfs na de ontploffingen ontdekte de politie nóg zestig staven dinamiet, dertig ontstekingsdozen en vier buizen die met dinamiet en scherpe nagels gevuld waren. Vooral deze laatste tuigen wezen zeer duidelijk op de moorddadige bedoelingen van de bommenleggers. Onder het puin werden drie doden ontdekt. Twee jonge vrouwen die heel zeker tot dezelfde groep behoorden konden ontvluchten. Een ervan was een heel knappe studente, maar tegelijk een van die tipisch fanatieke figuren die na een gloeiende ruzie met een andere al zeer extreme groep, een eigen organizatie had opgericht. Er was in New York wel scherpe angst, maar niet zonder grondige reden.

« Glazen rivier » heet dit glazen beeldhouwwerk. Te zien in het tsjechoslovaaks paviljoen te Osaka.

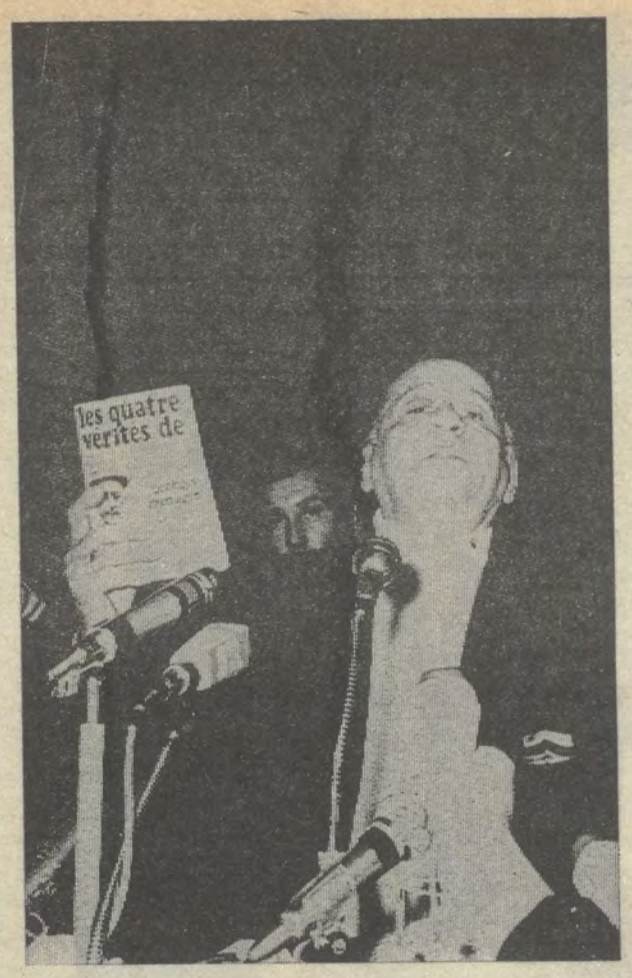

Tijdens een perskonferentie te Parijs stond Henri Papillon Charrière de afbrekers zijn werk te woord. Hij had het vooral over het boek van Ménager. Voor meer uitleg zie ons buitenlands portret.

NUTTIGE LIGGING

Op een half jaar tijd, tussen mei en oktober 1969 hebben zo maar even twaalfduizend zeeschepen de weg langs de Kaap de Goede Hoop bevaren. We signaleerden al vroeger hoezeer het scheepsverkeer langs die zeeweg is toegenomen, sinds de sluiting van het Suezkanaal en de verder doorgedreven bouw van supertankers. Als de grote mogendheden liefst niets zeggen over de binnenlandse verhoudingen in Zuid-Afrika, dan wordt dat mede verklaard door deze belangrijke ligging. Die voor de regering van Zuid-Afrika zeer nuttig is.

ZELFBESCHERMING

De uitmoording van de Indianen in Brazilië werd maanden geleden in dit blad al gesignaleerd. Sindsdien is er in de dagbladen wel heel wat over geschreven. En dit onmenselijk gebeuren is des tragischer omdat het juist de « Dienst voor de bescherming van de Indianen » was die zich aan deze moordpraktijken heeft schuldig gemaakt. De braziliaanse regering heeft nu naar een andere uitweg gezocht : het oprichten van een volledig indiaanse groep voor zelfbescherming. Uit zes indiaanse stammen werden vierentachtig jonge mannen uitgezocht die een opleiding kregen als politieambtenaar. In uniform en gewapend en in officiële opdracht zullen deze eigen mensen wel beter in staat zijn hun eigen stam te verdedigen dan de vorige « Dienst voor de bescherming van de Indianen ». Hopelijk volgen er nog meer dergelijke kontingenten, want hun tegenstanders, deze mensenmoordende bandieten zijn ook niet zeldzaam.

ONMOGELIJK

De korrespondent van « Der Spiegel » in Belgrado Hans Peter Rullman heeft in Joegoslavië moeilijkheden gekregen. Het blad werd beschuldigd van spionnage, maar wat hier vrij onbekend is gebleven is een andere beschuldiging, namelijk dat dit duitse weekblad zou meewerken aan het bevorderen van de droom Joegoslavië te verdelen. Dit land is een samenstelling van meerdere volkeren, het is trouwens een federale republiek. Maar dat de korrespondent van « Der Spiegel » en dit blad zelf, zich zelfs maar minimaal zouden bekommeren om iets dergelijks, lijkt wel volledig onmogelijk. Zij verachten zelfs hun eigen volksbestaan, wat zouden andere volkeren hen interesseren ! Nee, het zal wel louter « spionnage » zijn, misschien echte, of misschien zoals die door dit soort landen begrepen wordt : het vrijmoedig verzamelen van inlichtingen.

STUDENTEN

Het verschijnsel dat het aantal universiteitsstudenten steeds maar aangroeit doet zich waar ter wereld ook gelden. In de Verenigde Staten is er één student in het hoger onderwijs per veertig inwoners, in het Verenigd Koninkrijk is dat slechts één op tweehonderdvijftig. In Zuid-Afrika werd vorig jaar één universiteitsstudent op vijftig inwoners geteld, dit voor wat de blanke bevolking betreft. Voor de niet-blanken zal die verhouding wel heel wat lager liggen, maar het blijft een feit dat ook die bevolking over enkele goed ingerichte universiteiten beschikt, iets wat niet in elk onafhankelijk afrikaans land het geval is. De grote moeilijkheid bij het beoordelen van dergelijke statistieken is echter dat niet in elk land op dezelfde manier geteld wordt : in de Verenigde Staten zouden onze studenten in het niet-universitair hoger onderwijs zeker tot de groep universiteitsstudenten worden gerekend.

(Argos) Hij heeft het uitzicht van een Hemingway op jaren. Soms verwisselt hij de witte berenmuts voor een groen geruit hoedje: een woudloper die ruikt naar hars en boomschors. Sinds maanden geldt hij als de franse « gloire de la saison », als een « monument national ». Zijn bestseller — voorlopige oplage 975.000 — haalt gevestigde rekords neer. Maar nu begint het monument te wankelen. Henri Charrière 63 jaar, die zijn autobiografie « Papillon » heette — naar zijn boevennaam — en die met de story van zijn avontuurlijk bestaan schatten verdiende, zou slechts een vindingrijk opschepper zijn en niet een moderne Robin Hood, een laatste grote avonturier van de XXe eeuw. Maar de vraag blijft open of dit hem allemaal nog een barst kan schelen.

« Papi » Charrière is immers een nationaal figuur geworden met wie vergeleken de ster van Eddy Merckx als een waskaars is in een grote kerk. François Mauriac heeft hem geprezen, Pompidou heeft hem gelezen. Waar Charrière zich vertoont stroomt de massa op hem toe, klikken de kamera's, flitsen de blitslampen aan. Charrière laat zich kieken in gezelschap van Brigitte Bardot en van de edelgestrenge politieprefekt van Parijs. Hij moet aanzitten op gastronomische maaltijden met wildgebraad en truffels, gooit flessen champagne stuk tegen de boeg van stoere oceaanreuzen. Om zijn toetreding werven politieke partijen van diverse pluimage. Terwijl de parijse Haute Volée aan zijn spreekwoordelijke voeten ligt, deelt hij autogrammen uit in de Magasins de la Fayette, van tien uur in de ochtend tot sluitingstijd.

Dit duurde tot voor vier weken. Toen kwamen de wolken opzetten : onheilspellend. Vier weken geleden pakte Georges Ménager, voormalig reporter van Paris-Match, uit met zijn « Les quatre verités de Papillon » waarvan op een week 15.000 exemplaren van de hand gingen. In dit boek komt de nu 80-jarige politieinspekteur Mayzaud aan het woord. Destijds heeft hij Papi himself op Place Pigalle gearresteerd : heling, af en toe een kraakje en pooierij... Een van Papi's vroegere protegées, een zekere dame Nenette, verblijft vandaag in een tehuis voor ouden van dagen. Nenette, door weetgrage joernalisten over Papi Charrière ondervraagd, heeft de verklaringen van Mayzaud bevestigd. Maar Mayzaud heeft nog een ander tijdbommetje achter de hand : Charrière was ook een verklikker, een « informateur » van de politie. Dank zij zijn tips kon de politie een paar ongure elementen naar de Santé sturen... Charrière ontkent, vloekt, zweert bij la France.

henri charriere

MODERNE ROBIN HOOD OF...OPSNIJDER ?

Twee weken moest de megaton ontploffen. Dan stortte Les Presses de la Cité zijn eerste 40.000 exemplaren van Papillon Epinglé op de boerenmarkt. De auteur is Gérard de Villiers, zelf een bestseller-auteur van wiens hand een slordige 4,5 miljoen boeken met James Bond-allures door Frankrijk cirkuleren. De man heeft er 30.000 km per vliegtuig op zitten om zich ter plaatse over « Papi », alias Charrière te dokumenteren : Cayenne, Venezuela, de eilanden onder en boven de wind. Zijn onthullingen komen onzacht aan voor le tout Paris. Charrière, zo beweert de Villiers, is twee keer uit Cayenne ontsnapt, niet tien keer zoals hij in zijn « Papillon » vertelt. Bij die gelegenheden sloeg hij nooit een bewaker neer. Charrière beweert dat hij er meer dan een te grazen nam. De indiaanse schonen die Charrière (in zijn boek) zo onbaatzuchtig met kinderen zegent, zouden alleen in schrijver's zwoele en gefrustreerde verbeelding hebben bestaan... En dan de genadeslag, het verraderlijke nekschot : in Cayenne stond Charrière in voor de « stadsreiniging ». In kobaltblauwe emmertjes droeg hij de meststof naar een afgelegen terreintje. Daar wilde hij zelfs een tuintje aanleggen. Een trouwhartige kerel, zo besluit de Villiers, die gewetensvol en nauwgezet de latrines ledigde.

Intussen blijft het sukses van « Papillon » omgekeerd evenredig met de aftakeling van de image van zijn auteur. In Italië verkocht Mondadari op tien dagen 100.000 Papi's. Zelfs in Spanje bereikte de oplage op een week 30.000 exemplaren. Alleen de amerikaanse producer Reed zit ietwat verveeld met die recente ontwikkeling. De vraag is immers gerezen of een man, die nauwgezet en gewetensvol latrines heeft geledigd, wel de image van een filmheld kan torsen. Evenwel kan aan het schrijverschap van Charrière niet langer twijfel bestaan. De betekenis van de kreatieve kunstenaar kan toch alleen maar toenemen bij het afnemen van het element ervaring. Is een auteur soms schepper uit de chaos van de verbeelding ?

« Een grote fruittaart alsjeblief en weet ge nu al iets meer over mijn kindergeld ? »

« Dat is dan vierentachtig met de boterkoeken erbij gerekend en voor uw pensioen zal ik donderdag meer weten, want dan ga ik naar het ministerie ».

Wie op een zaterdagvoormiddag de bakkerij Vansteenkiste op het dorpsplein van Lendelede bij Kortrijk binnenstapt, kan er getuige zijn van hoogst ongewone gesprekken. Achter de toonbank staat immers Luk Vansteenkiste te bestellen. Gebak netjes in doosjes stoppen, ijverig bestellingen noteren, vakkundige uitleg veschaffen bij alle soorten patisserie en tussendoor nog vlug een rozijnebrood snijden.

Op zichzelf een tafereeltje dat ie dagelijks in duizenden vlaamse bakkeriien kan meemaken. Maar Luk Vansteenkiste is ook V.U.-volksvertegenwoordiger voor Kortrijk.

BENJAMIM

LUK VANST

VOLKSVERTEGENWOORDIGE

Lendelede is een westvlaams dorp dat een stevige indruk biedt. Het ligt wat verloren boven Kortrijk en de kerk staat er midden op het dorpsplein. Op een hoek achter de kerk ligt de bakkerij Vansteenkiste, het ouderlijk huis van Luk. Net zoals Streuvels, een paar dorpen verder onder dezelfde weidse en zware lucht in zijn jonge jaren met zijn snor boven het deeg stond, staat Luk Vansteenkiste nu elke zaterdag met vlekken van bloem op zijn kostuum tussen de konfituurtaartjes en de frangipanes.

WIJ : « Het is niet zo'n alledaags zicht in België, dat een vertegenwoordiger van de wetgevende macht in zijn vrije uren sandwiches inpakt. Waarom doe je het eigenlijk ? »

Vansteenkiste : « Daar zijn veel redenen voor. Om te beginnen houd ik op die manier kontakt met mijn kiezers en met alle mensen uit de streek. Als je als politikus niet oppast, heb je na enkele jaren nog uitsluitend kontakt met kollega's partijmensen en mannen en vrouwen voor wie je dienstbetoon presteert. Maar ik geloof dat een permanent kontakt met zo veel mogelijk mensen nooit kwaad kan. Nu is 'n winkel daar een heel geschikte plaats voor. Iedereen moet brood eten, weet je, dus kom ik via de bakkerij met mensen van alle slag in kontakt.

» Als V.U.-verkozene is er nog de bijkomende moeilijkheid dat wij niet, zoals in andere partijen, een net van nevenorganizaties als ziekenfondsen en sindikaten achter ons hebben. Als ik me alleen maar vertoon op partijvergaderingen en meetings, ben ik uitsluitend in voeling met de flamingant. Ik wil ook weten wat de anderen voor problemen hebben.

» Maar ik wil eerlijk zijn. Voor mij is dit ook een vorm van ontspanning. Geloof me, als je een hele week in kommissies zit en met artikels en wetten bezig bent, ben je heel blij dat je 's zaterdags eens iets helemaal anders kunt doen. Een beetje handenarbeid houd je fit. En het is ook een vorm van erkentelijkheid jegens mijn familie. Ik ben de enige bij ons die heeft kunnen studeren. Mijn twee broers zijn pasteibakker geworden. Het is dus eigelijk normaal dat ik ze wat help. Daarom werk ik elke zaterdag en zondag bij onze Mark. Mijn vrouw helpt dan bij Jacques, dat is mijn andere broer die een bakkerij in Izegem heeft. »

DRUKKINGSGROEPEN

Luk Vansteenkiste, die volgende maand dertig wordt en dus de jongste belgische volksvertegenwoordiger, is licentiaat in de geschiedenis. Hoe komt zo iemand op dergelijke leeftijd in het parlement ?

Vansteenkiste : « Bij mij is dat via de V.V.B. gebeurd. Ik was voorzitter voor het gewest Kortrijk. Eerder al was ik leider van een gemengde jeugdgroepering, Pallieter, je zou dat kunnen noemen een voorloper van het Jong-Davidsfonds. Met Pallieter gingen wij naar Ijzerbedevaart en Zangfeest. Als er een vlaamsnationale mikrobe bestaat, moet ik die daar opgedaan hebben. In Leuven ben ik dan aktief geweest in het Katoliek Vlaams Hoogstudentenverbond. Ben nog kandidaat-preses geweest en zat ook in de politieke redaktie van « Ons Leven ». Ik heb aan de universiteit ook nog een jaar aan het hoofd gestaan van de Vlaams-Nationale Studentenunie. »

Na de universiteitsjaren kwamen er drie jaar leraarschap en een jaar bibliotekaris aan de katolieke universiteit, afdeling Kortrijk.

Vansteenkiste : « Ik ben uit het onderwijs gegaan omdat ik in een administratieve funktie politiek vrijer was. Als ambtenaar kan je je meer permitteren dan als leraar. Achter de schermen had ik reeds de verkiezingen van 1965 voorbereid en ik was hoofdredakteur geworden van « Kijk Nieuw », het arrondissementsblad van de V.U. voor Kortrijk. In 1968 heeft men me dan gevraagd om de kamerlijst aan te voeren. Dan heb ik mijn jaarlijks verlof in maart genomen. Als ik niet verkozen zou geweest zijn, was ik mijn vakantie kwijt. Maar dat moet je er voor over hebben. Nu moet ik wel zeggen dat KULAK mij niet heeft tegengewerkt. Als de verkiezingen anders waren afgelopen, kon ik rustig bibliotekaris blijven. Ik ben trouwens na de verkiezing nog drie maand part-time gebleven. Zij waren fair geweest tegenover mij, ik kon ze dus moeilijk zo maar in de steek laten. In het onderwijs zou dat misschien niet zo vlot geweest zijn. »

WIJ : « Afgezien van het boeiende facet van het politieke spel, moet je toch wel een grondiger politieke interesse hebben. Waarvoor interesseert zich de politikus Vansteenkiste ? »

Vansteenkiste : « In de V.V.B. had ik vastgesteld dat drukkingsgroepen een zeer hoge waarde hebben, maar dat zij maar ten volle kunnen aan bod komen als zij daarnaast kunnen beschikken over mensen op alle niveaus, die de standpunten van de

ISTEENKISTE

RDIGER & PASTEIBAKKER

drukkingsgroepen kunnen realizeren. Vandaar mijn overgang van de V.V.B. naar de partijpolitiek. »

WIJ : Wilfried Martens heeft hetzelfde gedaan en . »

«Hoho», protesteert Vansteenkiste, « van mij mag hij dat doen. Dat is zijn goed recht. Alleen moet ik vaststellen dat hij niet meer de standpunten verdedigt waarvan hij in zijn V.V.B.-periode een voorvechter was. En de dag dat de Vlaamse Volksbeweging tegen mij zal zeggen : « Luk Vansteekiste, zijt ge vergeten wat ge vroeger verteld hebt ? ». wel die dag zal ik toch effen nadenken en mij afvragen of ik nog op de juiste plaats zit. Er is dus wel een verschil met Martens, geloof ik. »

» Het is natuurlijk spijtig dat op die manier de drukkingsgroepen periodiek onthoofd worden en belangrijke mensen moeten afstaan aan de partijpolitiek. Weet ge, de sprongen gebeuren hier nogal plots, de oorlogsgeneratie is voorbij en overal deed zich een dringende nood voelen aan nieuwe mensen. In de V.U. heb je trouwens een analoog verschijnsel. Van vijf kamerleden zijn wij plots naar twaalf gegaan en dan kwam de reuzesprong naar twintig. Het hangt dus wel een beetje af van de omstandigheden, dat sommigen nogal vlug en onverwacht naar de Kamer gegaan zijn. »

» Maar je vroeg naar mijn politieke interesses. Voor mij zijn dat alle problemen die verband houden met nationale opvoeding plus alle facetten van de P.T.T., zowel personeelsproblemen als de technische aspekten. »

WIJ : « Het verband tussen de hervormingen in het onderwijs en de opslag van de posttarieven is op eerste zicht niet zo duidelijk. »

« Kijk », zegt Vansteenkiste, « een politieke interesse is aangeboren of verworven. Ik ben drie jaar leraar geweest, dus zal ik als volksvertegenwoordiger meer interesse vertonen voor opvoedingsproblemen dan een kollega die bijvoorbeeld als geneesheer in de Kamer komt. Nogal normaal dat die zich eerder over de volksgezondheid zorgen zal maken. Problemen van nationale opvoeding zijn problemen waar ik ten eerste als student lang bij betrokken ben geweest en waar ik daarna als leraar drie jaar heb tussen geleefd. Ik ben dus in de kamerkommissie van Opvoeding gekomen. Maar je moet in twee kommissies zetelen. Voor mij kwam daar P.T.T. bij. En door in die kommissie te zitten ben ik mij ook met die problemen gaan bezighouden. »

WIJ : « De minister voor P.T.T. Anseele is erg gepassioneerd door alle technische aspekten van de kommunikatiemedia. Er zijn zelfs vrolijkerds die beweren dat hij, als vrijgezel dan, met een telefoontoestelletje naar bed gaat. »

Vansteenkiste lacht eventjes en zegt dan : « Wat de minister in zijn vrije uren doet boeit mij minder, maar ik verwijt hem wel dat hij alle vraagstukken die verband houden met P.T.T. louter technisch benadert. Die man is burgerlijk ingenieur. Nu is dat op zichzelf wel een verdienste, maar als minister moet hij de moeilijkheden ruimer zien. Ik heb het hem reeds gezegd en hij zal het nog wel een paar keer mogen horen. »

» Wat mij ook boeit, maar het is niet gemakkelijk, is alles wat samenhangt met sociale voorzorg. Maar als jong parlementslid heb je nog de gelegenheid om je in te werken in een materie. Als je een dossier wil beheersen, kan je nog gaan studeren. Het gaat immers over de kennis van wetten en strukturen. Ik kan me best voorstellen dat ik de sociale wetgeving grondig zou gaan bestuderen. Voor financiële problemen zie ik dat nog niet onmiddellijk gebeuren. De technische voorkennis die daarvoor vereist wordt, als je het grondig wil doen tenminste, is zo immens dat je praktisch gedwongen bent specialist te zijn. »

DIENSTBETOON

WIJ : « Voor heel wat mensen is de volksvertegenwoordiger op de eerste plaats de duivel-doet-al die het neefje van de meid aan een plaats moet helpen en ondertussen een pensioenregeling in orde moet brengen. Nadat hij ervoor gezorgd heeft dat er belastingsvermindering komt, natuurlijk. Kruipt er niet enorm veel tijd in dienstbetoon ? »

Vansteenkiste : « Daar heb je geen idee van. Je moet echt geen moeite doen om 'n paar duizend gevallen per jaar te behandelen. En als je minimaal twee brieven schrijft per geval, snap je onmiddellijk dat daar aardig wat tijd inkruipt. Zelfs als totaal-politikus, dat is iemand die niet kumuleert met 'n andere tijdrovende fuktie, heb je niet de tijd om je een dienstbetoon grondig te organizeren of je moet parlementair werk laten slabakken en dat is toch de eerste opdracht. Als je nog een andere job hebt kan je eventueel een betaalde sekretaris in dienst nemen om een deel van je materieel werk over te nemen. Maar een totaalpolitikus kan dat dan weer niet betalen. »

» In Kortrijk sta ik er met senator Blanckaert alleen voor. Als wij nu behoorden tot een traditionele partij, konden wij een deel van het werk laten doen door de personen van nevenorganizaties. In de V.U. moeten wij alles zelf doen. Bij ons geen studiebureau's of uitgebreide partijsekretariaten waar anderen het werk voor je opknappen. Neen, meneer, wij moeten onze broodjes zelf snijden. En ik weet wat dat betekent, ik stam tenslotte uit een bakkersfamilie. »

WIJ : « U bent de jongste parlementair. Biedt dat voordelen ? »

Vansteenkiste : « Je denkt natuurlijk eigentijds. Maar ik geloof dat dat in onze partij niet zo opvalt, omdat heel onze partij een jonge partij is. In een dinamische kamergroep van twintig leden kun je er gemakkelijker een idee doorkrijgen dan bijvoorbeeld in een een vermolmde groep van vijftig met loodzware bonzen aan de top. De demokratische doorstroming gaat vlot bij ons. »

haar eigen WIJsje
vlaams nationaal

Geef ons heden ons dagelijks gif

Brood is ons voornaamste voedsel. Men bidt voor zijn dagelijks brood en men werkt om zijn brood te verdienen. Brood is een edel en veredeld voedsel. Men bedenke maar even wat er allemaal moet gebeuren alvorens de zaadkorrel de gedaanteverandering heeft ondergaan die wij brood noemen.

Van de oudste tijden af heeft brood altijd een uitzonderlijk grote simbolische waarde gehad, zowel bij de voor-kristelijke volken, die in het brood het zinnebeeld zagen van het steeds wederoplevende bestaan in de natuur en in de mens, als bij de kristelijke volken, voor wie de simbolische waarde van het brood kan worden samengevat in de kommunie : « Neem en eet, dit is mijn lichaam ».

Maar inmiddels heeft het brood aan het tabernakel de plaats moeten ruimen voor een papierdunne hostie, en de gezamenlijke broodmaaltijd, die op de mis volgde, behoort tot verdwenen gebruiken. Het brood is verdwenen, de simbolische waarde gebleven, maar vervreemd van zijn oorspronkelijke bron.

...INDEKSBROOD

Wij willen geen vonnis uitspreken over ongetwijfeld eerlijke ambachtslieden, die naar best vermogen hun klanten bedienen en die beslist een harde strijd moeten voeren voor het eigen bestaan. Het bakkersberoep is een hard beroep en alles wel beschouwd zijn deze belangrijke ambachtslieden veeleer de slachtoffers van de grote prijzendruk dan bewuste producenten van minderwaardige produkten. Immers, brood is een der belangrijkste voedingswaren, waaraan het indekscijfer zeer gevoelig is. Elke prijsstijging kan een aanpassing van lonen en wedden tot gevolg hebben.

Dat neemt niet weg, dat de klachten over het brood mondgemeenzijn, waar men ook komt, wie men ook spreekt. Weinig vleiende vergelijkingen als met schuimrubber en kauwgom zijn « in ». Om het betoog een beetje kracht bij te zetten wordt de ongelovige aangeraden het brood maar eventjes een dag te laten liggen en nogmaals te proeven : zijn eetlust zal meteen voorbij zijn.

Het meel is zo « gezuiverd » en « higiënisch », dat alle rijke bestanddelen, die de natuur erbijvoegde, ontkracht of verdwenen zijn. Ook het laatste zemeltje moet eruit, bijaldien ook de vitaminen. Zelfs de levende kiemen worden niet geduld, zodat de kracht van de graankorrel gefnuikt wordt. Op de korrel beschouwd blijft er van de graankorrel weinig goeds over. Daarom zijn wij verplicht méér brood te eten dan noodzakelijk is : een opgepofte, opgezwollen maag is immers een der statussimbolen van de welvaartsmaatschappij. Daarom ook moeten wij het smakeloos, schuimachtige wit brood beleggen met toespijs : kaas of fijne vleeswaren van verdacht allooi, die in ons lichaam meer afvalstoffen achterlaten dan kracht.

eet meer brood is onzin

eet vooral beter brood

LATER OF TE LAAT

Dr. Plisnier, die als een gezaghebbende stem wordt beschouwd, wijst er evenwel op, dat bruin brood uit volkoren meel en goed gebakken een eersterangsvoedsel is. Alleen volwaardig brood is in staat onze werkkracht op peil te houden en weerstand te bieden aan ziekten. Wie zich beter voedt kan minder eten zonder zich te verzwakken of zonder zwaarlijvig te worden : de schrik van vele mannen en vrouwen. Zeker is dat wij te veel en vooral te slecht brood eten, omdat de gesuikerde, gezoute of gepeperde toespijzen tot gulzigheid aanzetten. Het schuift zo naar binnen, men hoeft niet eens te kauwen en men is zich vooral niet bewust dat men eet.

Dat bewustzijn komt later of te laat.

Later, als wij ons opgeblazen voelen als een ballonnetje, zeer ongemakkelijk en slaperig. En in feite futloos. Te laat, als onze zwaarlijvigheid elke normale aktie belet ; als wij doktoren aan de ene of andere spijsverteringsziekte of aan aderverkalking in vergevorderde staat.

SCHIET NIET OP DE BAKKER

Toch is er ook een keerzijde. Vele mensen beweren, dat bruin brood moeilijk verteert en wel eens last in de darmen bezorgt. Deze bewering kan kloppen als men het bruine brood niet kauwt naar behoren en gejaagd opeet met een flinke hoeveelheid overbodige toespijzen. Eten is nu eenmaal een levenskunst, die maar al te dikwijls wordt vergeten in een gejaagde, opgejaagde, meer producerende en meer verbruikende maatschappij. Maar wie ooit in zuidelijke en oostelijke landen is geweest en het landelijke brood at, beseft terdege wat wij bij ons tussen de tanden steken. Want ook het witte brood in deze landen is zelden helemaal wit en toch knappend en smakelijk. Nogmaals, schiet niet op de bakkers, want de oorzaken van ons minderwaardig brood dienen elders gezocht. Ook in België zijn er bakkers, die goed voedsel leveren en die liever wat minder verdienen dan hun klanten te verliezen. En het is ongetwijfeld ook waar, dat men niet altijd naar speciale winkels moet om volwaardig brood te bekomen. Maar een zaak staat vast : het (goede !) brood is duurder dan de regeringen ons voorhouden te geloven. Dat weten bewuste huisvrouwen beter dan politiekers.

TE SIMPEL ?

Bewuste vrouwen zullen erop waken, dat zij niet bedrogen worden, noch in de gewone winkels, noch in de gespecializeerde huizen. Want ook bruin brood is inderdaad niet altijd goed, hoewel het duurder is. Echt volkorenbrood wordt gemaakt uit vers gemalen graan met al de levende bestanddelen in hun natuurlijke verhouding. Dit brood herkennen wij aan zijn donkerbruine kleur. Het is vast en weinig gerezen en oudbakken is het hard.

Bewuste huisvrouwen moeten hoge eisen stellen aan het voedsel. Zij mogen geen blind vertrouwen hebben in de aangeboden produkten. Zij moeten waakzaam zijn, want als belangrijkste verbruiksters in deze welvaartsmaatschappij zijn zij machtiger dan de man. Indien zij elk slecht of verdacht voedsel weigeren zorgen zij niet alleen voor de gezondheid van hun gezin en van zichzelf, maar ook van de samenleving en van het maatschappelijk bestel.

Zeker, het klinkt misschien een beetje simplistisch, maar indien wij geen vertrouwen mogen hebben in de hoogste instanties van het land, die over uitgebreide middelen en betaalde ambtenaren beschikken om de openbare gezondheid te vrijwaren en indien iedereen het met een knipoog eens is dat de index een flop is, dan moet de wederopvoeding aan de bazis beginnen : bij de huisvrouw, bij de verbruikster. Zoniet zal de dagelijkse portie gif zonder het te merken vergroten.

Hilda U.

(vervolgt)

Dr. Plisnier, diëtist en schrijver van o.m. « Gezondheid te koop » vertelt deze anekdote.

Het gebeurde, dat de duitse huisvrouwen brood konden kopen, zo hagelwit, dat het aan sneeuw deed denken. Om de bloem volledig te ontkleuren gebruikte men toen een sterk oksiderend middel : stikstoftriklorure. Korte tijd later gaf iemand, bij wijze van proef, kruimels van dat « verrijkte » brood aan ratten. Zijn verbijstering was groot. De dieren verloren het haar en sommige ratten overleefden de voedselkuur niet. Honden, die van hetzelfde brood aten, kregen zenuwaandoeningen alsof zij aan vallende ziekte leden. Bij nader onderzoek van het brood stelde men vast, dat vitaminen en een deel van de eiwitten bij het bakken van de deeg, die met het bleekprodukt was vermengd, verdwenen waren.

Toen werd ingegrepen, maar inmiddels hadden de huisvrouwen hun dagelijkse portie gif gekocht, aangesneden en gegeten. Zoals hun echtgenoten, hun kinderen, hun gasten.

Wij kunnen die huisvrouwen zijn.

WOONINRICHTING
KARVEEL
L. en W. PAS

u vindt een uitgebreide keuze in onze ploegstofafdeling

ploegstoffen
Antwerpen
Kerkstraat 57
Tel. 35.89.91

het merk staat in de zelfkant

OP DE BOEKENTAFEL

Marielene Leist : « Nieuwe wegen in de godsdienstige opvoeding ». 192 blz. Lannoo, Tielt

Schrijfster geboren in Keulen in 1925, promoveerde in de wijsbegeerte, hield zich vooral met religieus-pedagogische vragen bezig en publiceerde veel over dit onderwerp. « Neue Wege der religiössen Erziehung », dat nu in nederlandse vertaling verschijnt, onderzoekt de gebruikelijke metoden van godsdienstonderricht, die dikwijls minder geschikt voor begrip en gemoed der kinderen waren. Schrijfster doet, op grond van dieptepsichologie en aan de hand van haar eigen ervaring als moeder en pedagoge, een aantal overtuigende voorstellen. Aanbevolen voor al wie zich met godsdienstonderricht bezig houdt en dus ook voor de ouders die hun kinderen een aan hun begripsvermogen aangepaste godsdienstige opvoeding wensen te geven...

Dr. J. Fontaine : « De Ouder-Kind-relatie ». DAP-Reinaert-uitgaven, Brussel. 92 blz. 40 fr.

In de reeks « Wegwijzers voor het gezin » verscheen « De Ouder-Kind-relatie », een studie die opgesteld werd door een werkgroep onder leiding van dr. J. Fontaine, kinderpsichiater. De werkgroep bestond verder uit twee vrouwelijke psichologen, een mannelijke en vrouwelijke socioloog en twee verantwoordelijken van K.A.V. en K.W.B. Het eerste hoofdstuk over « het gezin in een veranderde wereld » wijst op de evolutie in de maatschappij, waarin ook de opvoeding zich moet aanpassen. Waaraan heeft een kind nood ? De volwassenheid der ouders, wat zij zelf over de opvoeding denken, de praktische moeilijkheden in de ouder-kind-relatie, moeder- en vaderrol zijn het onderwerp der verschillende teksten. In een der laatste hoofdstukken wordt gezegd dat de opvoeding van de intieme naar de objektieve sfeer is verplaatst, van de vrouwelijke intuïtie naar de « verwantschappelijking ». Tot dit laatste dragen werkjes als het besprokene bij. Wij twijfelen echter aan de omvang van deze « verwetenschappelijking » : zowel vroeger als nu waren diegenen die een pedagogisch handboek of een kursus volgden en waren de ouders die zich door pedagogische principes lieten leiden, eerder een minderheid. Ook vandaag nog én morgen zullen de vrouwelijke intuïtie als gezond verstand zeker evenveel te betekenen hebben als pedagogische handboeken. Toch is een dergelijk handboek - en is deze «wegwijzer» voor het gezin - zeker niet zonder nut.

G. Roscam : « Gemengde ontmoetingen van tieners ». DAP Reinaert - Uitgaven, Brussel 88 blz., 40 fr.

In dezelfde reeks «Wegwijzer voor het gezin» verscheen deze studie, met als ondertitel «bezinning voor ouders met tieners». een aantal problemen in verband met de relaties tussen jongeren wordt aangeraakt. De auteur vertrekt van het standpunt dat het klassieke ideaalbeeld van man- en vrouwzijn in elkaar stort, dat de klassieke komplementariteit van man en vrouw naar het muzeum van folklore gaat. Men hoeft het er hier niet mee eens te zijn om vast te stellen dat wij nu in een vrijer verhouding tot de seksualiteit staan, dat het huwelijk meer op partnerschap dan op een dienstbaarheidverhouding moet steunen. Zowel in de verhouding tussen volwassenen als tussen tieners van verschillend geslacht dient de wederzijdse eerbied ook gepaard te gaan met de kennis van de eigen pozitie, die niet door een of ander socioloog of politikus maar door de natuur werd bepaald. Hetzelfde geldt voor het harmonisch evenwicht tussen gezag en vrijheid: Tussen de ouderlijke tirannie en de «anti-autoritaire» opvoeding is er nog een heel gamma van mogelijkheden, die trouwens ook door de aard en het karakter der kinderen zelf bepaald worden: bij de enen zal men meer met dialoog, bij de andere meer met gezag bereiken. Tenslotte een laatste opmerking over de wenselijkheid van de koëdukatie en koïnstruktie. Zij hebben hun voordelen en hun nadelen. De auteur geeft dat ook toe, maar verwondert er zich over dat wél in het hoger en kleuteronderwijs koëdukatie bestaat, maar dat het middelbaar onderwijs nog vrij algemeen gescheiden is. In dit verband ware het misschien ook nodig geweest, het bezwaar van het verschillend mentaal ontwikkelingsritme te onderzoeken, waar wél het verschil in fizisch groeiritme als argument wordt aangehaalt en terecht van minder belang geacht. Het boekje van G. Roscam zal, niettegenstaande sommige bezwaren die wij geuit hebben, de ouders die met de opvoeding van hun tieners begaan zijn een goede kijk geven op de kwesties van pedagogische én van algemeen-menselijke aard die met de opvoeding verbonden zijn.

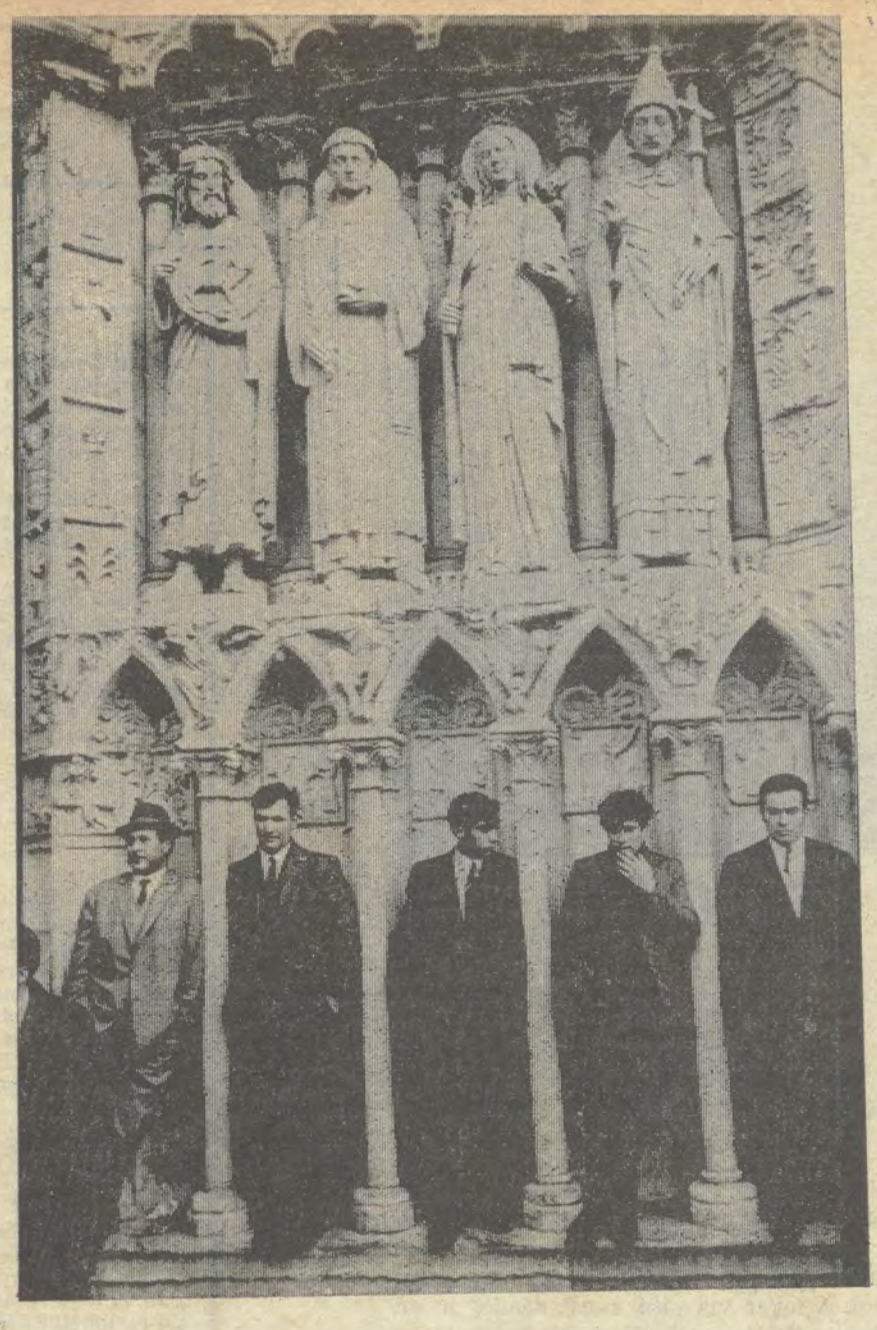

Twee reisboekjes - elk 128 blz. Bruna & Zoon, Utrecht/Antwerpen

In de Zwarte Beertjes-reeks van Bruna verschijnen een serie reisboekjes in pocketvorm. De pockets nr 1207 en 1208 handelen respektievelijk over Oostenrijk en Israël. Het boekje over Oostenrijk, waarvan de tekst geschreven werd door Michael Winch, met foto's van Kees Scherer, bevat naast een groot aantal zeer mooie kleurfotos teksten over de verschillende oostenrijkse gouwen.

Het boekje over Israel werd geschreven door David M. Jacobs; en de fotos zijn eveneens van Kees Scherer. Het is eveneens prachtig geillustreerd en bevat, naast de beschrijving der palestijnse landschappen, eveneens een kort historisch overzicht.

Comité belge pour une paix.. «La paix difficile» 192 blz. - 80 fr

Het boekje «La paix difficile» werd uitgegeven door een «comité belge pour une paix négociée entre Israel en les Pays arabes» onder voorzitterschap van Henri Rollin, ondervoorzitter G. Aronstein. Het bevat redevoeringen, vraaggesprekken, interviews met de meest-diverse persoonlijkheden : met burgemeesters van joodse en arabische dorpen, en steden, met partijleiders, met een generaal, met Abba Eban, met parlementairen...

De jongste gebeurtenissen in het Midden-Oosten geven aan dit boek dat standpunten verklaart en mogelijkheden suggereert, wel een zeer aktuele betekenis. Of deze standpunten aanvaardbaar, deze mogelijkheden reëel zijn, hangt ook van de tegenpartij af: haar opinie kunnen we elders lezen. Het heeft ons echter wel een beetje verwonderd, naast de «fine fleur» van het F.D.F., ook nog de kommunist Troclet aan te treffen in het komitee ; de anti-Israel-politiek der kommunisten in acht genomen. Wij willen geen konkluzies trekken uit de aanwezigheid van de F.D.F.-imperialisten en rassisten in het komitee, maar menen toch dat 't komitee in kwestie door serener figuren kon gepatroneerd worden. Hetzelfde geldt voor de anti-vlaamse Risopoulos van de P.V.V....

A. Moors: «Het kind van de rekening» -Van In, Lier 100 blz. 65 fr.

De schoolinspekteur A. Moors schreef een boekje «Het kind van de rekening» waarin de auteur de school en haar bewoners op een humoristische wijze uitbeeldt. In een dertigtal korte stukjes wordt «de klas in haar hemd gezet en veel schoolse onwaarachtigheid blootgelegd zonder aanstoot te geven» Deze kritisch-humoristische uitkleding getuigt van een grote kennis en liefde voor het onderwijs. Een plezierig geschreven boekje, aangenaam om te lezen en niet alleen bestemd voor leerkrachten !

STEEN UIT BALEGEM

Er is een tijd geweest dat in de Vlaamse Ardennen en ook ver daarbuiten vele van onze stadhuizen, kerken en kastelen in balegemse steen werden opgericht.

Die tijd is lang voorbij ! Men kan het jammer vinden of niet. Fout is het in elk geval, de huidige gerangschikte monumenten in balegemse steen te « restaureren » met vreemde, in casu met franse steen. De stoere kerktoren van Nederbrakel is hier één van de vele sprekende voorbeelden. Godveerdegem, St Jans-Hemelveerdegem en zovele andere dorpen zagen hun monumenten verknoeien met exotische « dode » stenen. De balegemse steen leeft, zelfs eeuwen nadat hij werd verwerkt. De oude middeleeuwse slottoren van Herzele, de trots van elke Herzelenaar, is een tipisch voorbeeld.

De oude abdijkerk van Ninove, tot ver buiten het gewest geroemd, krijgt weldra ook haar beurt. De herstelling zou een elf mijoen bedragen en terug zal men de franse steen verkiezen boven de originele vlaamse balegemse steen.

Het stadhuis van Oudenaarde. eveneens balegems, waarvan de restauratie een 200 miljoen bedraagt, wordt hersteld met doornikse stenen. De restauratie is tot heden niet mislukt ! Men verwijdert alle balegemse steen, zodat er geen vermenging is tussen inheemse en vreemde stenen. Het nadeel is echter dat het origeneel karakter van het gebouw verdwijnt. En hoeveel mensen uit eigen streek hadden in de steengroeve van Balegem geen werk kunnen vinden ?

De « Vrienden van de Zwalm » ijveren voor het behoud van het natuurschoon in hun streek. De monumenten liggen hun evenzeer aan het hart. Ze menen dat het hoogste tijd wordt dat er zorg zou worden besteed aan deze monumenten. Nederland heeft 48.000 gerangschikte gebouwen en België 1.800 !

Zoals dit jaar door de B.R.T. een aktie wordt gevoerd voor het gezond maken van het leefmilieu, zal volgend jaar een intense propaganda worden gemaakt voor de vrijwaring van onze historische gebouwen. De « Vrienden van de Zwalm » namen reeds kontakt met het International Council of Monuments and Sites in de persoon van prof. R.R. M. Lemaire van de universiteit van Leuven. Het heeft trouwens geen zin een streek toeristisch te willen propageren, wanneer men tegelijkertijd geen waarborg heeft dat de verantwoordelijken de landschappen en gebouwen beschermen.

Ter plaatse wordt vooral gerekend op de steun van dr. van Steenberghe uit Zottegem. Er is wel niemand in de streek die zo begaan is met het kultuurpatrimonium in het gewest. We weten ook niet of iemand beter met de eigenschappen en de historiek van de balegemse steen vertrouwd is dan dr. van Steenberghe !

De « Vrienden van de Zwalm » beperkten hun aktie niet tot kritiek : inderdaad, op 1 mei opent te Munkzwalm een openluchttentoonstelling van beeldhouwwerk in balgemse steen. Niemand minder dan Marc de Bruyn uit Aalst is de promotor van de tentoonstelling. Ze zal trouwens naar hem worden genoemd.

We weten niet of we beeldhouwer Marc de Bruyn moeten voorstellen. In Aalst en Dendermonde is hij voldoende gekend. Het monumentale standbeeld van priester Daens aan de Dender te Aalst is van hem. Het ros Beiaard aan het station te Dendermonde is van dezelfde beeldhouwer. Het is een sierlijk en geestig paard ; estetisch volledig verantwoord.

Marc de Bruyn — de leerlingen die hem op de handen dragen noemen hem «professor» — komt met een 15-tal beelden naar de tuin van de Zwalmmolen. Het gewicht der beelden varieert van 60 tot 350 kgr. Er werden verschillende soorten balegemse steen gebezigd : zachte met fossielen en hardere, de witte. Ook de techniek in het beeldhouwen is niet gelijk geweest. Er werden verschillende soorten beitels en hamers gebruikt. De bedoeling van de Bruyn is dus vooral te tonen, welke de kenmerken en de mogelijkheden zijn van de steen. Tevens zal het een warme en dringende oproep betekenen tot de verantwoordelijke instanties opdat ze zouden stoppen met het hopeloos en vooral verminken van onze balegemse monumenten. Om te zien hoe schoon en vooral levendig de balegemse verwerkte steen is, verwijst Marc de Bruyn o.a. naar de toren van de kerk te Oombergen die helemaal gaaf gebleven is. Ook Velzeke's vestingstoren is nog betrekkelijk intakt.

Piet Van de Sijpe, de programmator van « Te voet door Vlaanderen », zal denkelijk nog dit jaar een programma maken over « stenen destijds ». Dat hier ook aan de balegemse steen wordt gedacht, ligt voor de hand.

Om te besluiten met wat dokter van Steenberghe onlangs zegde : « Toen men te Zottegem de kripte van Egmont enige jaren geleden bouwde, had ik balegemse steen voorgesteld. Het kon toch niet anders, want voor de kerk van Zottegem is vooral « Balegem » en geen franse steen gebruikt. Toch viel ook hier de keuze op vreemde bouwmaterialen ».

De kerk van Zottegem, met zijn originele beiaard een niet onaardig gebouw. werd dus ook verknoeid.

Waar heeft Egmont het verdiend ?

FRANSE LOF VOOR VLAAMSE KUNST

De franse pers is bijna eenstemmig in haar lof voor de tentoonstelling van de vlaamse expressionisten (Van Ensor tot Permeke) in de Orangerie van het Louvre te Parijs. In alle grote bladen, van welke strekking ook, wordt het tipisch vlaamse erkend en gewaardeerd. Een blad schreef: «De vlaamse schilderkunst houdt niet bij Rubens op ». De meeste kritici onderstrepen de gebondenheid van de vlaamse kunstenaar aan zijn eigen wereld doch tevens hoe de meeste vlaamse expressionisten dit lokale kader weten te sublimeren, zonder evenwel het karakteristieke te verliezen, ook omdat ze ergens voortbouwen op de grote vlaamse schilderkundige traditie.

Deze volmondige lof voor de vlaamse kunst — waarvan het vlaamszijn als iets vanzelfsprekends wordt aanvaard — staat wel in schrille tegenstelling met de schampere opmerking van «La Libre Belgique», die het niet kan velen dat hier niet over «belgische» kunst wordt gesproken. Het brusselse blad is een der laatste dat nog over dit vlaamse etiket struikelt, want zelfs «Le Soir» heeft het (mede aan de hand van de kommentaar in de franse pers) nu ook al over vlaamse kunst zonder meer. Als het te Parijs regent, druppelt het te Brussel, maar deze keer in een andere zin dan wij Vlamingen gewoon zijn.

We zijn benieuwd welke de reaktie zal zijn der laatste «belgische Mohikanen» wanneer de tentoonstelling naar Londen en eventueel naar New York zal trekken, zoals tans, voortgaande op het sukses te Parijs, gepland wordt. Tevens hopen we dat men zal rekening houden bij het inrichten van deze overzeese tentoonstellingen met de gegronde opmerkingen die qua keuze en selektie werden gemaakt. Dergerlijke tentoonstellingen moeten inderdaad zo reprezentatief maar ook zo vlaams mogelijk zijn.

POETISCH ERFDEEL

In de reeks « Poëtisch Erfdeel der Nederlanden » verschenen de deeltjes nr 66, 67 en 68 respektievelijk gewijd aan Frederik van Eeden, Karel Vertommen en Jos Vandeloo.

Van Eeden - die de meesten onzer ons zullen kennen als de schrijver van « De kleine Johannes » - was benevens romanschrijver, toneelauteur, geneesheer - psichiater, stichter van een soort kommune (« Walden «), sociaal geëngageerde die o.m. met Martin Buber de Forte Kreis stichtte - ook een dichter van betekenis, die zich aansloot bij « De Nieuwe Gids » en met zijn « Grassprietjes » de dominees - rijmelarij o.m. van een Ten Kate parodieerde. Zijn belangrijkste bundels zijn wel « Ellen, een lied van smart », « Het lied van schijn en wezen », « Van de passieloze lelie », « Aan mijn engelbewaarder en andere gedichten ».

De keuze die Heideland brengt in het nr 66 der PEN - boekjes draagt de titel van een van van Eedens mooiste gedichten : « Ik heb de witte waterlelie lief ». Wim J. Simons schreef een beknopte inleiding. Een biografisch overzicht rondt het geheel af. Als kennismaking met de dichter van Eeden en als keuze uit zijn werk een geslaagde uitgave

Wij kunnen hetzelfde zeggen over het bundeltje waarin verzen van Karel Vertommen bijeengebracht werden. Vertommen schreef een 8-tal verzenbundels. Hij is geen luidruchtig schreeuwer, een praler met woorden noch een jongleur met beelden : zijn liriek is direkt, gaat op de man af en is misschien daarom, in haar oprechtheid, nog het meest poëtisch. Vooral in z'n balladen treft deze strakke onopgesmuktheid, die echter meer poëzie bevat dan de beeldoverdaad van nieuwe en oude imagisten. Dat men Vertommen met de benaming « volksdichter » probeerde te kleineren, kan geen afbreuk doen op zijn betekenis en zal niet beletten dat enkele zijner gedichten (o.m. het « Galgelied ») tot het klassiek repertorium onzer hedendaagse poëzie zullen blijven behoren en in geen enkele bloemlezing dezer poëzie kunnen ontbreken.

De jongere (in '25 geboren) Jos Vandeloo, die reeds een zestal bundels op zijn aktief heeft, is benevens dichter ook nog prozaschrijver en auteur van novellen en romans. De gedichten die bijeen gebracht werden onder de titel « De glimlach van een vlinder », komen uit de bundels « Wachten op het groene licht » (1959) « Zeng » (1962) en « Copernicus of de bloemen van het geluk » (1967). Vandeloos poëzie heeft expressionistische trekken, legt minder dan de meeste eksperimentelen de nadruk op het beeld en de associatie en groeit van het anekdotische naar het tematische : een tema dat in de Zeng - gedichten sterk naar voren treedt : « wapenen zal ik mijn woorden voor de bittere dag van morgen ». De gedichten uit « Copernicus » tekenen het portret van de kleine burger. Het engagement is voorbij.

Vandeloo is niet de dichter van de schitterende woordvonst of de sprongachtige associaties, die je telkens weer voor de vraag stellen: hoe komt hij er toe ? Hij zégt de dingen uit en ze worden tot poëzie. Of worden het niet. Dat is het waagstuk van de dichter, en hier moet zijn selektief vermogen optreden. De selektie van « De glimlach van een vlinder » is goed : als indruk van Vandeloos hele werk én als getuigenis voor zijn poëtisch kunnen.

Dat alleen voor de oudere en noordnederlandse dichters een inleiding geschreven wordt is een tekort. Een korte, zowel biografische als bibliografische inleiding, met gebeurlijk een beknopte kenschets van het werk, zou de waarde dezer boekjes nog verhogen.

DAT MOET U...

... beKIJKen ...

● *Tot 1 mei stelt Marcel Ameel in de Zwalmmolen ten toon. Hij is een tipisch landschapschilder, die zich niet beperkt tot het eigen vlaamse landschap (w.o. vooral de Vlaamse Ardennen) maar elders in Europa zijn schildersezel plant. Hij is ook een knap pentekenaar. Marcel Ameel houdt het niet bij één techniek, zijn zoeken heeft dan ook vaak tot verrassende effekten geleid.*

● *Paul Smets stelt tot 14 april ten toon in « Caryatide », Vrijheidsplein 4 te Brussel. In kunstgalerij « Windekind », Oude Koornmarkt 30 te Antwerpen stelt Jan van der Aa tot 28 april kartoons ten toon, dagelijks geopend behalve 's maandags. Onder de auspiciën van KK-64 stelt keramieker Paul M. De Bruyne een reeks van 15 skulpturen tentoon in de kantoorgebouwen van de N.V. Grisar en Vege, Keizerstraat 13 te Antwerpen onder het motto « kunst in het werkmillieu ». Tot 15 april.*

● *Vorige zaterdag ging te Appels in de zaal « Concordia, Zandstraat de opening door van de tentoonstelling van de vlaamse kunstkring « Egidius Sacré ». Aan deze tentoonstelling werken mee mej. van den Bossche, leerlinge plastische kunsten en de heren William Lambrecht, Prudent van Hoorde en Ernest Sacré, kunstschilder. De tentoonstelling is nog te bezichtigen morgen zondag en zondag 12 april.*

● *Het tentoonstellingsseizoen in het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel wordt afgesloten met drie tentoonstellingen van 12 mei tot en met 17 juni : hongaarse edelsmeedkunst; kunstwerken, verworven door het ministerie van Nederlandse Kultuur in 1968 en 1969 en als derde : kostuum- en dekorontwerpen van de amerikaanse pop-kunstenaar Jim Dine, verder een grote keus grafiek.*

... weten ...

● *Kleinkunst in de brusselse Beursschouwburg : dinsdag 7 april organizeert « Gezin en Volksopleiding », kultuurdienst van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen, de première van een nieuw kleinkunstprogramma met Gerard Vermeersch en Willem Vermandere. Het wordt een avond vol zotheid, kolder en nonsens ten bate van de kulturele bagage van Vermeesch'..., bankrekening... Willem Vermandere, beeldhouwer, kunstschilder en troebadoer zingt spirituele liedjes in westvlaams dialekt. Toegangskaarten tegen 100, 80 en 60 fr. ter Beursschouwburg, A. Ortsstraat 22 te Brussel, tel. 02 / 11.25.25 of « Gezin en Volksopleiding », Troonstraat 125, Brussel, tel. : 02 / 13.91.70.*

● *Toon Hermans treedt nog op in het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel op 12, 13, 21 en 22 april telkens om 20u30. Kaarten tegen 110, 150, 200 en 250 fr. te bestellen in het centrum voornoemd, Ravensteinstraat 23, tel. 12.50.45 dagelijks van 11 tot 19 u. behalve 's zondags.*

GEHOORD

POEZIE

Zondagavond start pöezie in 625 lijnen met een nieuwe formule.

Vorig jaar ondervroeg Marnix Gijsen politici (netjes op een rijtje, kleur per kleur), over hun poëtische voorkeur. Het rezultaat was bedroevend. Vooral nadat P.V.V.-er Willy Declercq een half uur lang gemeenplaatsen debiteerde door schoolvoorbeelden uit goedkope bloemlezingen te «kiezen» werd het duidelijk dat de pöezie door deze manier van doen niet gediend was. Nu wil men het anders proberen : gedurende negen uitzendingen zal een pöeziekenner met een andere kenner over diens keuze praten. Een gesprek dus tussen vakmensen. Mischien niet zo spektakulair maar zeker met veel meer inhoud.

In een eerste uitzending komt Karel Jonckheere aan de beurt. Ondervrager is dan Gerard Walschap. In een tweede programma wordt Albert Westerlinck ondervraagd.

BOUWVALLIG KASTEEL

De idee om muzikale ontspanningsprogramma's in historische vlaamse kastelen op te nemen mag dan al interessant geweest zijn in den beginne, de formule raakt versleten omdat de grootste aandacht naar het decor gaat.

Zondagavond komt zo'n show uit het kasteel Cortewalle uit Beveren-Waas. Het droevige van deze uitzendingen is dat de show zelf doorgaans bijzonder zwak is. Men neemt enkele zangers en zangeressen en laat ze een liedje zingen dat geestig bedoeld is. En daarmee is alles gezegd. De kijker zal er wel intrappen want het dekor is inderdaad de moeite. Maar daar kan onze tv echt niets aan verhelpen, want die kastelen stonden er al lang voor er van tv sprake was.

JEUGDFEUILLETON

In mei starten de opnamen voor het nieuwe B.R.T.-jeugdfeuilleton, de opvolger van Fabian van Fallada. Mike Verdreght, die na een slaande ruzie de popsektie verlaat, zal er een belangrijke rol in spelen. Het verhaal gaat over pre-historische holbewoners. Er is nog geen mens die precies weet waar de buitenopnamen zullen gebeuren. Sommigen willen het in ons dierbaar vaderland houden. Anderen denken aan Spanje of Joegoslavië omdat daar meer zon en dus meer filmische mogelijkheden zijn. Wedden dat de beslissing weer op het allerlaatste ogenblik zal genomen worden ?

tv - tv - tv - tv -

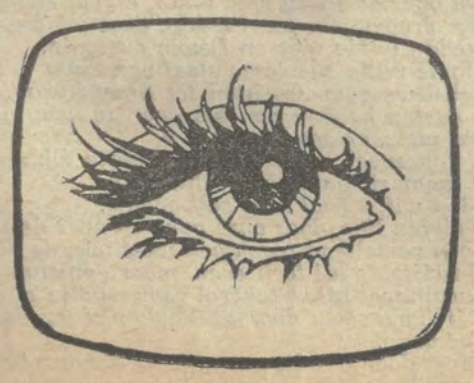

onze selektie

Zaterdag 4 april

22u.20 : NEDERLAND 1
Poets (op stap met een verborgen kamera).
19u. : BRUSSEL FRANS
Sans rancune (reakties van mensen in bepaalde situaties).
20u.30 : BRUSSEL FRANS
Un garçon, une fille (franse film).
21u.20 : FRANKRIJK 1
La revanche (toneelstuk).

Zondag 5 april

19u. : BRUSSEL NED.
Eksploratie 13 (Marc Sleen in Oost-Afrika).
21u.30 : NEDERLAND 2
Indonezië (dokumentaire).
12u.15 : BRUSSEL FRANS
Face à la presse.

Maandag 6 april

20u.25 : BRUSSEL NED.
Inkie komt thuis (korte film).
20u.55 : BRUSSEL NED.
De legende van Tom Dooley (film).
21u.35 : NEDERLAND 1
De ombudsman (beantwoordt vragen).
17u. : BRUSSEL FRANS
De Filippijnen (dokumentaire).
14u.45 : FRANKRIJK 1
L'enfer des anges (speelfilm).
20u.30 : FRANKRIJK 1
Le dernier adieu d'Amstrong (toneelstuk).
22u.50 : DUITSLAND 1
La collectionneuse (film).
20u.15 : DUITSLAND 2
Karaïbische zee (dokumentaire).

Dinsdag 7 april

19u. : BRUSSEL NED.
Demokratie (politieke uitzending voor de jeugd).
20u.35 : BRUSSEL NED.
Gewetensstrijd van een professor (duits tv-spel).
21u.15 : BRUSSEL FRANS
Thomas, de bedrieger (film).
21u. : FRANKRIJK 2
Un seul jour dans la vie (tv-spel).
21u. : DUITSLAND 1
Ma nuit chez Maud (film).

Woensdag 8 april

20u.25 : BRUSSEL NED.
Een schat van een kommissaris (tv-spel).
20u.35 : NEDERLAND 1
H.M.S. Defiant (film).
20u.30 : BRUSSEL FRANS
Aujourd-hui (internationale aktualiteit).
20u.15 : DUITSLAND 1
De Spiegel-story.

Donderdag 9 april

21u.15 : BRUSSEL NED.
Bernard van Hool (ten huize van).
19u.04 : NEDERLAND 1
Waar zijn de negers van vroeger (animatiefilm).
20u.20 : NEDERLAND 1
Schrijvers en politiek (Multatuli).
21u.20 : NEDERLAND 1
Dagboek van een oproerkraaier (rebelse liederen).
22u.20 : NEDERLAND 2
Tot onze droefheid (eerste in een reeks van vijf afleveringen over de dood).
18u.55 : BRUSSEL FRANS
De Walen te Brussel.
20u.30 : BRUSSEL FRANS
Blauwbaard (film).

Vrijdag 10 april

20u.25 : BRUSSEL NED.
De knecht van twee meesters (toneelstuk).
21.u.55 : BRUSSEL NED.
Magesien (satire).
20u.20 : NEDERLAND 1
.t Schaep met de vijf pooten (komedie).
21u.20 : NEDERLAND 2
De hutkoffer (tv-spel).
17u.05 : BRUSSEL FRANS
Was de Sahara groen ? (dokumentaire).
20.u.30 : BRUSSEL FRANS
Plus jamais seuls (film).
20u.15 : DUITSLAND 2
Friedrich III (dokumentair spel).

Jef Burm grapjast naast een hele boel andere vedetten in Muzikasteel. Zondag om 21 u. 30, Brussel Ned.

& GEZIEN

STEMMINGSBEELDEN

Versta me in hemelsnaam niet verkeerd wanneer ik de tipische Goede Week-programma's op onze radio en tv op de korrel neem.

Ik ben er mij wel van bewust dat Witte Donderdag, Goede Vrijdag en de hele paasweek voor gelovigen zeer zinvolle gebeurtenissen zijn en ook voor andersdenkenden een gepast ogenblik van bezinning kunnen betekenen. Mijn kritiek gaat dan ook niet tegen het feit dat de B.R.T. deze dagen memoreert door het uitzenden van aangepaste programma's. Wel heb ik iets, en heel veel zelfs tegen de frekwentie waarmee dit gebeurt.

Robert Marcel in Een schat van een kommissaris, eenakter. Te zien woensdag om 20 u. 25, Brussel Ned.

Je kon weer geen knop van de radio aandraaien of ergens was er « aangepaste stemmingsmuziek ». Op de tv even zo : vrijdagavond bijvoorbeeld met Bomans een bezoek aan de heilige plaatsen waar Jezus geleefd heeft. Een zeer stemmingsvolle dokumentaire die geen heilige huisjes spaarde. Maar onmiddellijk daarna een tv-spel van Gabriël Marcel : Een man van God. Ook een degelijk programma. Maar die twee uitzendingen onmiddellijk na mekaar, zijn te veel voor mij. Ik kies voor het een of het ander. Niet voor de twee samen.

Zoals ik ook graag op 11 juli op de radio oude vlaamse liederen hoor. maar niet wil opstaan met de Blauwvoet en lunchen met het vlaamse heir dat pal staat en naar bed gaan met een Groeningelied.

Overdaad schaadt en ik geloof nog altijd dat één goed gelegenheidsprogramma meer aanspreekt en dus ook meer effekt heeft dan een hele dag aangepaste uitzendingen ». Deze formule is meteen ook de gemakkelijkste voor heel wat B.R.T.-mensen. De programma's zijn gauw-gauw gevuld en wat de kijker of de luisteraar er over denkt zal wel de minste zorg wezen van vele van die heren.

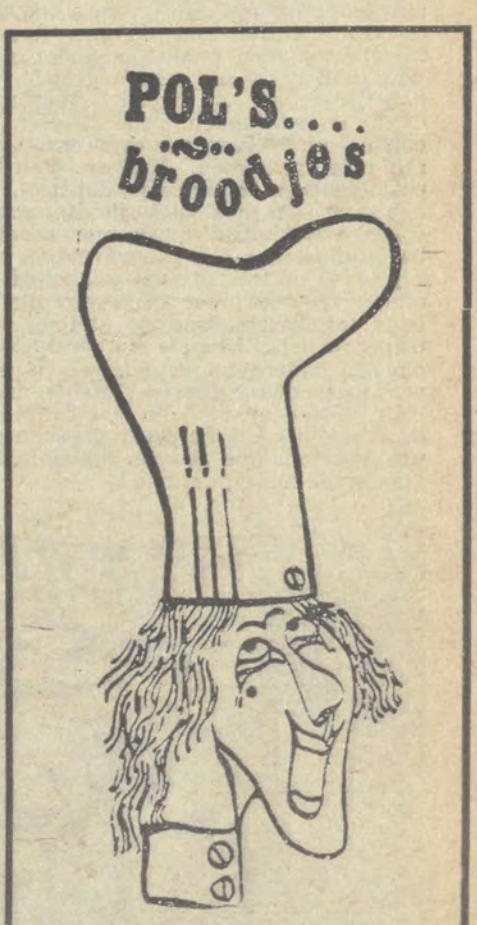

Pol's broodjes zijn steeds verse broodjes met kwaliteitsbeleg (martino - krab - kip - filet américain kaas)
Voor uw feesten, bals, kermissen, vergaderingen
Specialiteit : recepties, feestmenu's (koude schotel)
Speciale voorwaarden voor V.U.-afdelingen
Pyckestraat 39 2000 Antwerpen
Tel. 03/38.64.17

wij sport

vlaams nationaal

Herboren André Dierickx won zaterdag te Roeselare de grote prijs. Belofte maakt schuld...

GEEN SPORTSCHOOL

« Het Vrije Woord », publikatie van het humanistisch verbond, publiceerde onlangs een artikel over sport op school. Wij lopen nu een beetje met een dikke nek omdat in dat artikel hoofdzakelijk de mening verdedigd wordt, die wij ook al verkondigden. Hoewel ze natuurlijk niet door ons uitgebroed werd.

Veel mensen zijn die mening toegedaan. « Het Vrije Woord » waarschuwt ervoor dat schoolsport niet mag verward worden met sportschool. Het mag niet de bedoeling zijn de sport op school te herleiden tot het stichten van een voetbalklub of basketbalklub, die in een of ander kompetitie meespeelt, maar waarin alleen enkele uitverkorenen optreden. Sport op school moet sport zijn voor iedereen, massasport. Wij denken dat het goed was dat «Het Vrije Woord» daar nog eens de nadruk op legde, want te velen zien die schoolsport nog altijd in funktie van de klub. Als werving, als voorbereiding, als propaganda. Dat mag niet zijn.

ANDERE EN BETERE

Het voetbalseizoen loopt stilaan naar zijn einde en dus zijn er weer een aantal trainers die niet deugen, hoeveel kwaliteiten men enkele maanden geleden in hen op het eerste gezicht ook kon herkennen. Zij worden dus afgedankt en vervangen door betere. Die dan natuurlijk van ver over onze grenzen moeten komen. Kwestie van die psichologische schok, zoals dat heet. Wij hebben ons toch al dikwijls afgevraagd waarom wij altijd maar met dezelfde bazen moeten aandoen, en waarom men bij ons af en toe 'ns geen psichologische schok verwekt door ons een nieuwe baas ter beschikking te stellen. Wij denken dat het hiermee verband houdt : om een onderneming te leiden is heel wat meer nodig dan wat blabla. In de sport blijkbaar niet, en komt het dus hoofdzakelijk op die psichologische dinges, voor ons dus gewoon blababla, aan Gelukkige lukse-paardjes !

Aberg Bengt deed de zweedse kleuren hoog hijsen tijdens de moto-crossen van het Paasweekeinde. Onder andere te Marche en Famenne.

DUIDELIJKHEID GEWENST

Peter Post is enkele weken geleden geopereerd voor een kleinigheidje. Waar men normaal had mogen verwachten dat « sterke Peter » van dergelijke kleinigheid niet veel hinder zou ondervonden hebben, is het helemaal anders verlopen.

Post is namelijk op het nippertje aan de dood ontsnapt, na een tweede noodzakelijke operatie. En als renner zal hij naar men verwacht, afgedaan hebben. Rond heel die zaak hangt een waas van geheimzinnigheid. Een kommentaar die we nogal eens lezen is « dat het niet zo'n goed idee was de renner te opereren na zo'n zwaar winterseizoen ». Slechte verstaanders menen hieruit te moeten begrijpen dat Peter zich tijdens dat seizoen heeft overgeleverd aan praktijken die niet bepaald bevorderlijk kunnen genoemd worden. Of, om een kat een kat te noemen, dat hij zodanig geslikt heeft dat zijn lichamelijke weerstand ernstig ondermijnd werd. Wat er ook van zij, het zou volgens ons niet slecht zijn als men eens de puntjes op de i zou plaatsen. en duidelijk zou zeggen wat er van is.

CIJFERS

« Les Sports » publiceerde enkele belangrijke cijfers in verband met de atletiek-beoefening in ons land. De atletiekbond telde in 1969 43.000 leden, waarvan ongeveer 1/5 atleten waren. Er waren ongeveer 150 klubs, die samen een kleine 200 veldlopen organizeerden en een dikke 800 meetings op de piste. Vergeleken met 1965 zijn er een dikke 10.000 leden bijgekomen, echter maar

Wat doe je tegen zo een gepansterde keeper ? De man is te zien op de wereldkampioenschappen ijshockey te Stockholm.

'n goede 1000 aktieve beoefenaars, dat is dus slechts een 200-tal per jaar. Niet zo erg veel misschien, maar in ieder geval 'n vermeerdering. Het aantal veldlopen is in die periode niet gestegen, maar het aantal andere meetings met ongeveer 50 t.h. Dat is verheugend, want zij vormen toch altijd de atletiek in haar zuiverste vorm. Een ander cijfer is minder verheugend. Dat namelijk van de ongeveer 30 percent officiëlen die niet komen opdagen waar ze normaal moeten zijn. Daar zal de atletiekbond dan maar eens wat moeten aan doen.

HOLLANDS VOORBEELD

De nederlandse televizie heeft een paar belangrijke beslissingen genomen. Ten eerste werd beslist dat de 250.000 gulden die de voetbalbond krijgt voor het uitzenden van flitsen uit de kompetitiewedstrijden ruimschoots volstaan, en dat daar geen rooie duit zal aan toegevoegd woren, hoezeer de voetbalbond dat ook zou wensen. Ten tweede willen de tv-mensen dat er een einde komt aan de flauwe truut van « wèl voetbal vanavond, geen voebal, en tenslotte toch voetbal», truut die wij hier bij ons maar al te goed kennen. Voortaan zal er te kiezen vallen, ruim op tijd, wèl voetbal of geen voetbal, en daar zal het dan bij blijven. O.i. zou onze televizie zich kunnen spiegelen aan het nederlands voorbeeld. Met alle respekt voor de kulturele waarde van een voetbalreportage, maar het steeds maar wijzigen van programma's omdat er toevallig ergens tegen een blaas wordt getrapt, dat is toch ook geen manier van doen. Tenslotte hebben ook de niet-voetballiefhebbers recht op een rechtje hier en daar.

EN DE BELGEN ?

Tachtig sportjoernalisten uit 35 landen hebben « de wereldploeg (voetbal) van de laatste twintig jaar » samengesteld (plus een « invallerselftal »). Dit met het oog op het uitgeven van een speciale postzegel. Ziehier hun ploeg : Yachine, Santos, Boszik, Wright, Beckenbauer, Matthews, Pele, Di Stefano, Puskas, Charlton. Dus één Rus, twee Brazilianen, één Italiaan, twee Hongaren, één Duitser, één Argentijn en drie Britten. Geen enkele Belg. Ook niet bij de rezerveploeg, al vinden wij wel de naam van een speler die momenteel in België speelt... met de invallers van zijn klub, namelijk Masopust. Dergelijke teoretische samenstellingen hebben natuurlijk geen zin, maar het dient toch gezegd dat de elf uitverkorenen stuk voor stuk geweldige spelers waren. En zijn, want enkelen spelen nog altijd. Maar dat er geen enkele « bels » bij is, dat vinden wij niet schoon. Dat hebben wij niet verdiend.

ONWAARDIGE TAAL

Ter inwijding van het nieuwe bondsgebouw van de wielerbond heeft voorzitter Morris Moyson een tweetalige (nou...) speech gehouden, waarin hij dingen vertelde waarmee wij het niet eens kunnen zijn. Hij hekelde namelijk het koninklijke besluit betreffende de veiligheid van de wielrenners (praktisch : de reglementering van de wielerkoersen), dat zogezegd zo streng was dat het veel koersen bedreigde. En hij verheugde zich in het feit dat enige versoepeling werd aangebracht aan die reglementering (lees : dat het de inrichters gemakkelijker werd gemaakt ten koste van de veiligheid van de renners). Morris moet het ons maar niet kwalijk nemen, maar wij vinden dat voor een bondsvoorzitter onwaardige taal. Hij is er in de eerste plaats voor de renners, en dus moet de veiligheid van de renners gaan vóór de faciliteiten voor de inrichters. Zijn eksplikatie kan hoogstens nog eens duidelijk maken dat heel zijn bond maar één bekommernis heeft: centen. En dat de koereurs bijzaak zijn, en dan zeker de kleine.

Met een 1—0 overwinning tegen Berchem gaat Daring naar de finale voor de beker van België. F.C. Brugge wacht...

WELGEMEEND EKSKUUS

Wij zijn, vriend lezer (en lezeres natuurlijk), naar jaarlijkse gewoonte enkele dagen paasvakantie gaan doorbrengen midden de woeste en onvervalste pracht van de wouden in de Ardennen. Wij hebben naar hartelust door het bos gezworven, beekjes doorwaad, in één woord, aan sport gedaan. We zijn teruggekeerd met de longen boordevol prima zuurstof, maar ook met het schuldig besef dat wij de sportaktualiteiten verzuimd hebben. Wij hebben het ook dit jaar gedaan zonder tv, zonder radio, zonder krant. Daarenboven is het op het ogenblik dat wij deze openbare schuldbekentenis neerpennen te laat om dit verzuim goed te maken, vermits men op de redaktie op de gebruikelijke kopij zit te wachten. Er blijft dus maar één zaak over : u ekskuus te vragen voor dit verzuim, met het vaste voornemen ons leven te beteren. Hoewel wij volgend jaar toch weer het woud intrekken.

SMET

Langs achter grenst onze tuin aan die van Smet en opzij aan een stuk « vogelwei ». Nu, in de prille lente, staat het onkruid daar nog klein en is ze een gedroomd voetbalveld voor de tieners uit de buurt en voor Meneer Smet; onze zijgevel is een gedroomde goal. Het gedreun van de ballen ertegen zijn wij gewoon. Dat de bal alle vijf voet over de haag komt gevlogen, is soms wel vervelend, maar toch ook weer niet zo'n maleur. Alleen worden wij verondersteld een beetje rap te zijn om hem terug over de haag te gooien, want binnen de twee sekonden is het gegil om « hee, onzen ba-al » niet meer te aanhoren.

Wat Smet betreft, die heeft een zoon van zeven jaar die hij aan het opleren is voor van Himst. Het moet gezegd dat Smet zorg draagt voor de opleiding van zijn telg. Als Freddy, zo heet de knaap, met zijn bal de draad overklimt, duurt het nooit lang of Smet zelf komt fluitend, met de handen in de broekzakken, het huis uit en zijn hof in. Hij bukt zich naar wat denkbeeldig onkruid, plukt hier of daar aan een twijg en krabbelt stillekensaan naar de afsluiting. Als zijn vrouw dan niet rap is om hem terug te roepen, klautert hij vliegensvlug de draad over om zijn zoon, die het tegen de veel oudere jongens weer niet halen kan, met raad en daad te gaan bijstaan. Twee minuten later is het volop ruzie. Smet kan namelijk niet winnen en hij moet winnen. Wie te dicht in zijn buurt komt, krijgt een trap tegen de schenen. Wie zijn zoon de bal ontfrutseld, is een treitzak en moet zich uit de voeten maken wil hjj geen oorveeg krijgen. En als Smet na drie minuten bek-af is, raapt hij ineens de bal op en zegt hij « penalty ». Na veel ruzie, waarbij Smet vierentachtig keer zijn alpinke moet recht zetten, trapt hij de penalty. Veel geven de jongens er wel niet om, want hij krijgt nooit de bal binnen in de met krijt afgetekende goal op onze muur. Al beweert hij van wel.

Verleden woensdag waren wij onze hof aan 't beren, toen de schermutselingen om de penalty begonnen. We verwachtten de klassieke dreun tegen onze gevel, maar in plaats daarvan kwam er een verschrikt « tedju ». Dan een bal, ver over de muur en tenslotte, in een sierlijk boogje, Smet zijn « sloef ». Groot jolijt, dat ziet ge van hier. En dan het geroep van Smet « Hee, bal, ba-al ». Voor één keer deden we of we niks hoorden en we slopen naar ons huis toe. Aan de andere kant van de haag was Smet aan 't sakkeren. Verdomme, die is niet thuis. Wat nu ? Maar de jongens wisten heel zeker dat « eum » thuis was. Riekte gij dat niet ? Maar gaat uwe sloef vragen, hé, die krijgde gij direkt. En Smet maar eksplikeren en permitteren. Dat hij toch zo op éne sloef niet over de straat kon, zeker, en dat een grote mens zoiets toch niet kan gaan vragen. En toe Freddy, gaat gij die eens halen. Of gij, Lowie. Maar Freddy wilde niet en Lowie evenmin.

Wij hebben heel boosaardig de vuile, versleten sloef van Smet midden ons beerveld gegooid en dan zijn we gaan wachten tot Smet kwam.

« Seg, heu, « dinges », de gasten hebben den bal over de haag gesjot en mijn sloef is... allee, ge weet wel... en zoude niet ... ».

En Smet altijd maar zijn kousevoet tonen, met een witte dikke teen door een enorm gat, en altijd maar zijn alpinke rechtzetten.

« Toe », meneer Smet, zeiden wij, « haal hem zelf even ».

En Smet, precies of hij op eieren liep, door onze gang en over de tapijt en allerlei onbegrijpelijke dingen vertellend tegen god weet wie, de hof in. Aan de rand van het beerveld twijfelde hij toch even, maar dan stapte hij er rezoluut op. Toen hij terugkwam was hij zo taktvol geweest zijn smerige kous uit te trekken en liep hij barrevoets door de keuken, door de eetplaats, over de tapijt en door de gang.

« Wat ne mens allemaal moet doen om die gasten van 't straat te houden », zei hij. Maar sedert woensdag is hij toch niet meer komen sjotten. Het is al veel rustiger in de buurt.

matthieu's beddenbedrijf
biedt voor elk probleem een wooninrichting

onze studiedienst lost uw woonprobleem gratis op

mbb

Turnhoutsebaan 102 Borgerhout 35.17.83
84-86 Diepestraat 31.01.18 39-41 Begijnestraat 33.47.24
60 Galifortlei Deurne 36.25.22

ETN JEURISSEN WEET ALLES VAN TEMPERATUREN

EJ

KOELTOGEN
KOELKAMERS
DIEPVRIEZERS

BROWN BOVERI

DIEPVRIESTUNNELS
KAMIONKOELING
WINKELINRICHTINGEN

o.a. VOOR SUPERMARKTEN, INDUSTRIE EN VOEDINGSNIJVERHEID

ETN JEURISSEN PVBA De Winterstraat 24
Borgerhout/Antwerpen Tel.: (03) 36.11.35 - 36.59.31

ALLE SPEELGOED
Cortvriendt

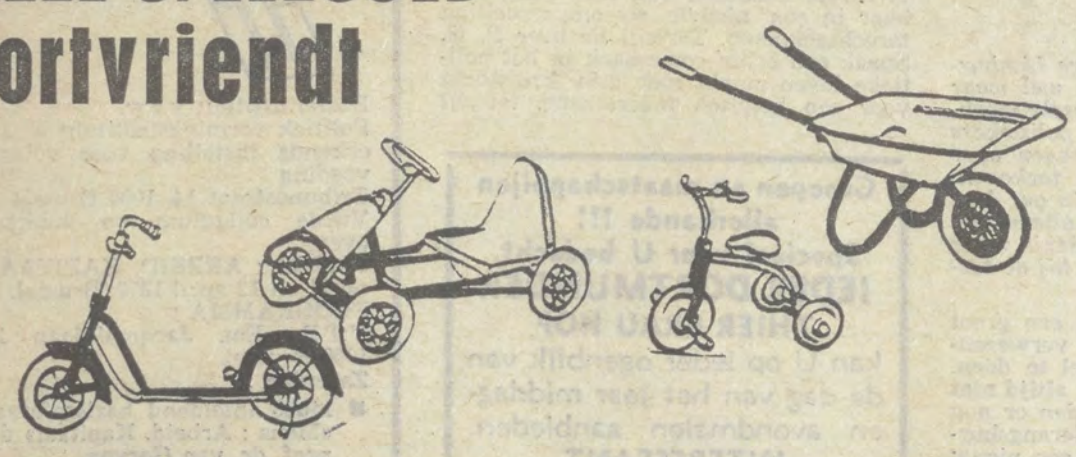

DIEPESTRAAT 29 ANTWERPEN TEL (03)324430

Aanbevolen Huizen

PAPYRUS
Boek- en Papierhandel
Zaakvoerder : Fons Labeau
de Ribaucourtstraat 7
(nabij het Sint-Jansplein)
Sint-Jans-Molenbeek - Brussel 8
Telefoon · (02)28.87.09

Aanbouw-KEUKENS
Specialist : **H. DOX** p.v.b.a.
Carnotstraat 135, Antwerpen
tel. 35.17.14
Standaard en Maatwerk : Milmö-Zeyher Keukens - Elektrische toestellen tegen groothandelsprijs

Manège « VOLMOLEN »
Opoeteren (L.)
Paardenpension - Rijlessen - Wandelingen
Restaurant-Bar-Zwembad-Camping.
TEL. (011)648.34

Tapijten CASPERS
Mechanische en Perzische Tapijten - Vloerbekledingen
Gentsestraat 6, AALST
Tel. (053)291.89

AL AL KEUKENS GLASAL
Fabrieken te Ramsdonck
tel. 015/714.47
Vochtbestand · Vuurvast
Matige prijs
Voor West-Vlaanderen
DE MEYER Walter
Bruggestraat 136, Zwevezele
tel. 051/612.84

H. PELEMAN-MARCKX
Van Den Nestlei 16, Antwerpen
Tel. 39.19.27
T.V. - RADIO - ALLE ELEKTRISCHE TOESTELLEN - HERSTELLINGEN AAN HUIS
T.V. PELMAR 61 scherm,
11.995 fr. i.p.v. 16.995 fr.
Andere merken grootste korting

« PIET POT »
Antwerpen's gezelligste Bierkelder
Grote Pieter Potstraat 4
(bij Suikerrul)
Open vanaf 8 uur 's avonds
Maandag en dinsdag gesloten

Bezoek « Gasthof DE VEERMAN »
Kaai 26, St.-Amands a.d. Schelde
Tel. (052)332.75
Mosselen · Paling
Uitbater : Jan Brugmans
3-2-68

---

meester kleermaker

VERMEESCH KLEDING

STEENHOUWERSVEST 52
ANTWERPEN
Tel. 31.35.83

NAAR UW MAAT....

ZO' VEEL BETER

VERMINDERING VOOR VU LEDEN

---

blankenberge
141, de smet de naeyerlaan - tel. (050)416.37)

breughel

julien tersi
volledig pension
kamers met ontbijt
alle komfort
maaltijden tegen alle prijzen
speciale voorwaarden
voor groepen en autocars
vraag inlichtingen

OP ZEE met de V.T.B.

De Vlaamse Toeristenbond en de Vlaamse Automobilistenbond Vergunning NR. 1185 Cat. A bieden hun leden een aangename dag aan op zee :

ZONDAG 3 MEI 1970
Oostende - FOLKESTONE
deelnemingsprijs : slechts 350 fr.
Uw kinderen reizen mee voor 245 fr. per persoon

DONDERDAG 7 MEI 1970
Oostende - SOUTHEND
deelnemingsprijs : 285 fr.
kinderen tot 14 jaar : 200 fr.

De afvaarten grijpen plaats te Oostende om 8u.30
Schrijf tijdig in op het hoofdsekretariaat van de V.T.B.-V.A.B., Sint-Jakobsmarkt 45-47, Antwerpen 03/31.09.95 of in een der kantoren in Aalst, Brugge, Brussel, Gent, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas, Vilvoorde en Turnhout.
Om U nog beter van dienst te zijn, blijven onze 16 kantoren over het vlaamse land verspreid, de vrijdagavond open tot 20 uu.

ANTWERP PUBLIC RELATIONS
Hof ter Schriecklaan 33
BERCHEM - ANTWERPEN

★

Alle reklame en ontwerpen, teksten, perskonferenties, vertalingen, tekeningen, enz.

Publiciteitsagent voor
« WIJ VLAAMS-NATIONAAL»
Tel. (03) 30.48.99

BRILLEN KONTAKT-LENZEN INTEROPTIEK
pvba
Rogiercentrum 34 Brussel
F. Veckemanstr. 106 NOH.
Koophandelsplein 6 Gent
Blansfloerlaan 28
Antwerpen
Hovenierstraat 9 Aalst

DE BROUWERIJ MOORTGAT
2659 BREENDONK - TEL. (03)78.71.21

is bekend om haar beroemde en uitstekende
BIEREN en LIMONADEN
Breendonk ligt in Vlaanderen
dus UW streek, UW volksgenoten !

HERMES SCHOOL

Zuidlaan 54, Brussel

Volledige secretariaatkursussen

STENO- en DACTYLOGRAFIE

in vier talen
BOEKHOUDEN
MODERNE TALEN
HANDELSCORRESPONDENTIE
ENZ.

DAG- EN AVONDLESSEN

M. Lemonnierlaan 211, Brussel
Tel. (02)11.00.33

DE school waar Vlamingen zich thuis voelen

DRINKT

SERVATY WIJN

Duitse Moezelwijnen van prima kwaliteit

★

ALLEEN-VERTEGENWOORDIGER
Marcel OMBELETS
Gitschotellei 207
Borgerhout
Tel. (03)21.00.16.

★

Vraagt overal onze SERVATY-wijnen

Volledige terugbetaling van alle ziekenfondsen.
LEDEN 20% KORTING
Telefoon :
(02)18.78.44
(053) 288.70

WALTER ROLAND
Gediplomeerd opticien, erkend door alle ziekenfondsen
KERKSTRAAT 58, ANTWERPEN
(Let op het huisnummer !)
Telefoon 35 86 62

ALLE GLAZEN
ALLE MONTUREN
Voor lezers van dit blad : 10 % korting

Het vlaams-nationaal lokaal bij uitstek

ODAL
Uitbater :
ERIKSSON-GODON
Ballaertstraat 80
Antwerpen
Tel. (03) 38.01.21

Dinsdag gesloten

PERS spiegel

« Maar zomeren zal het, want de Paaszunne zit in 't Oosten » dichtte zoetgevooisde Guido Gezelle eertijds. Maar toen was Pasen nog Pasen. Nu kregen we een « White Christmas » op het Paasfeest. En toch zomerverschijnselen, want als in volle diepste zomertijd kommerde het in de belgische pers. Dook zelfs het beruchte monster van Lochness op...

Gelukkig was er nog het natrillen van het P.V.V.-kongres, met de lotgevallen van senator De Baeck, die in de passieweek het « kruisig hem » in het Frans door zijn partijgenoten hoorde uitgalmen.

PALLIETERKE

Ondanks alle mooi gepraat over « ze deden hun best » is het duidelijk wat de Vlamingen in de P.V.V. zijn : de lakeien, die zich in die rol moeten schikken.

« De Vlamingen hebben het dus op het Kongres van de P.V.V. einde vorige week niet gehaald. Zij werden in de hoek geduwd door een meerderheid die én grendels voorstond én de uitbreiding van de brusselse agglomeratie eiste. Dat zijn zo ongeveer de twee enige aangelegenheden waarmee men in Vlaanderen zijn hoofd niet moet buiten steken of het wordt afgekapt. En het is precies op die twee kittelorige aangelegenheden dat de Vlamingen in de P.V.V. overklast werden... en kapituleren moesten.

» Permitteer me te zeggen dat die woordenzwachtsels aan verslagen krijgers in mijn oren als flauwe kul klinken. Wat telt is dat de Grootjansen, de Van der Poortens, toevallig bijgestaan door Willy De Clerck (die weet waarom ?) na fraaie oratorische achterhoedegevechten gekapituleerd hebben... door te weigeren een blauw bloedbad aan te richten en de deur toe te ploffen.

» Wie, na zaterdag, nog als Vlaming in de P.V.V. blijft, verloochent zichzelf. Wie weigert de partij te verlaten en dus nalaat konsekwent met zijn woorden te blijven, wordt definitief uitgeschakeld voor de vlaamse prijsuitdeling. Aldus hebben de venerabele Grootjansen en Van der Poorten kapitulerend, zichzelf buiten de vlaamse politieke aktie gemanœuvreerd... ! ».

DE NIEUWE GAZET

« Wie uit alle schotels kan eten is een echte hond » zei het ooit René De Clercq over een bepaald soort Vlamingen. « Maar komt soms tussen twee stoelen terecht » kan senator De Baeck, P.V.V.-er, oud-C.V.P.-er, oud-advokaat van Borms wel overwegen nu de P.V.V.-senaatsfraktie zijn hoofd eist, ondanks zijn kruiperige houding op het P.V.V.-kongres. Smaak het slot. De brusselse P.V.V. noemde de Vlamingen « nazis ». Deze blauwe krant noemt haar Brusselaars « griekse kolonels ».

« Voor senator De Baeck zelf moet de brief wel een grote ontgoocheling betekenen. Men zal zich herinneren dat hij, aan de vooravond van het P.V.V.-kongres, nog een uiterste verzoeningspoging heeft gedaan, hopende de eenheid van zijn partij te kunnen herstellen. Dat hij daarbij z'n vlaamse vrienden ontgoochelde, spaart hem vandaag de banbliksems niet van de heren De Muyter, Risopoulos en konsoorten.

» Deze vrienden van het F.D.F. zijn voor geen enkel kompromis vatbaar. Hun radikalisme maakt ze zelfs blind voor de onbetwiste faam die senator De Baeck als jurist in het parlement geniet en die hem tot een der toonaangevende figuren van de grondwetsherziening heeft gemaakt.

» Bovendien leggen zij ook de verklaring van P.V.V.-voorzitter Descamps naast zich neer die zopas nog, in een vraaggesprek, onderstreepte dat in de P.V.V. het gebiedend mandaat niet bestaat. Maar de super-liberalen van de « oasis francophone » kennen alleen hun eigen vrijheid, die zij dan inroepen om de andersdenkenden te muilbanden. Hun liberalisme geeft griekse klanken ».

BELANG VAN LIMBURG

Leynen de Lijmer van Limburg maakt ze ginder nog maar eens wijs waarom de C.V.P. voor de grendels op de vlaamse meerderheid is. Zedig noemt hij ze « de bijzondere meerderheden ».

« Aan C.V.P.-zijde bestaat er geen principieel bezwaar om het tweederde eventueel als algemene speciale meerderheid te bekrachtigen. Als zij de dubbele meerderheid voor de taalgebieden en de taalwetgeving heeft aanvaard, gebeurde dit : 1e omdat het beantwoordt aan de geest van kulturele autonomie, 2e omdat zulks werd overeengekomen in het Rondetafel-akkoord van 25 januari '65 en 3e omdat zulks eveneens werd overeengekomen in de originele regeringsverklaring. Het is alleen een kwestie van fair-play jegens de regeringspartner. Maar initiaal — (o.m. tijdens het nationaal kongres van december '61 te Oostende) — werd door de C.V.P. de tweederde meerderheid voorgestaan, die trouwens de algemene regel is voor alle grondwettelijke materies.

» Er is dus nog stof voor lange en ingewikkelde diskussies ».

SPECIAL

Gelukkig zijn er nog andere Limburgers dan Leynen. Zij weten wel waar het schoentje nijpt. Dit brussels weekblad is bezig tientallen jonge politiekers van alle partijen te ondervragen over de opties voor de belgische toekomst. Ons limburgs kamerlid Raskin gaf deze franstalige Brusselaars niet alleen een lesje over de vlaamse geschiedenis, maar maakte hen ook « diets » hoe hij de toetoekomst ziet.

« Hoewel er tegenwoordig een groot deel van de vlaamse eisen verwezenlijkt werd, blijft er nog veel te doen. Het brussels probleem is nog altijd niet opgelost. De Vlamingen worden er nog altijd behandeld als tweederangsburgers. Bij dit alles duikt nog een nieuw gevaar op : het vetorecht van de franstaligen, « de alarmbel », en de pariteit op nationaal vlak. Terwijl men anderzijds de pariteit te Brussel als onaanvaardbaar beschouwt. Meer dan ooit is de Volksunie overtuigd dat het federalime de enige oplossing is, en wel het federalisme met twee. Het unitair sisteem doet de moeilijkheden slechts aangroeien.

» Zonder aanpassing van de staatsstruktuur wordt België onbestuurbaar ».

DOORBRAAK

In zijn rubriek « Korte stoten » haalt het blad van de Vlaamse Volksbeweging enkele « zware stoten » aan uit het belgisch politiek winkeltje. Nog rechtstreeks voortkomend uit de dwaasheden van de kleurvakbonden en partijen in Limburg. Wanneer steunen deze « O.K. Collard-mannen » het voorstel van de Volksunie voor amnestie aan de limburgse stakers ?

« Sedert wanneer is betogen strafbaar ? Sedert wanneer worden daden begaan gedurende en ingevolge een staking door het gerecht gestraft ? In Tongeren zouden 2 mijnwerkers voor dergelijke daden moeten « zitten ». Werden de Luikenaars die het station van Guillemins te Luik kort en klein sloegen ook gestraft ? Of gelden hier weer twee maten en gewichten ?

« De voorzitter van het A.C.V. wil de radio en teevee censureren. Van de leider van een sindikaat — een instelling die tot de meest demokratische zou moeten behoren — is dit wel een zeer eigenaardige houding. Zonder vrijheid van berichtgeving is de demokratie dood en begraven. Maar, Houthuys is « arrivé », dan is alles te verwachten ».

NEERLANDIA

En weer een heldere kijk uit het Noorden. Het blad van het Algemeen Nederlands Verbond zegt het ook.

« Staat in de staat nu stout genoeg, Vlaanderen is oud en sterk genoeg ». Flandria fara da se.

« De federalistische gedachte is in deze eerste maanden van 1970 onmiskenbaar in een nieuwe stroomversnelling terechtgekomen. Terwijl de heer P. H. Spaak een echte come-back in het politieke leven maakt met zijn kruistocht voor een belgisch federalisme, terwijl hardnekkigee tegenstanders van het federalisme om taktische redenen of uit fatalisme, zoals minister De Saeger, een echte omzwaai van hun politiek voorbereiden, doen zich hoe langer hoe meer verschijnselen voor die erop wijzen dat de tweesprong van de wegen nu snel dichterbij komt. Het zal daarbij niet eens meer gaan over een federaal of een unitair België, maar gewoon over een federaal België of het uiteenvallen van de natie. Persoonlijk betreuren wij deze laatste gang van zaken. Wij zijn en blijven de mening toegedaan dat een federaal België de beste kansen op ontwikkeling biedt voor Vlamingen en Walen, maar als Wallonië werkelijk bij Frankrijk wil aanleunen, dan komt het ons niet toe ons hiertegen te verzetten. Wij kunnen alleen hopen dat het zolang gevreesde federalisme niet te laat komt. »

Walter LUYTEN.

WERKGEMEENSCHAP OOST-BELGIE

Na een maandenlange voorbereiding werd overgegaan tot de stichting van een v.z.w. Werkgemeenschap Oost-België. Deze vereniging heeft als doel : het behoud en de bescherming van eigen aard en taal in Oost-België.

Het gaat hier om een bundeling van verschillende initiatieven voor Voerstreet, Overmaas en de Oost-Kantons.

Het tijdschrift « Grenzen Open » zal voortaan als orgaan van de W.O.B. verschijnen onder een andere vorm en titel, nl. « Land zonder Grens - Land ohne Grenze - Pays sans Frontière ». De bestaande abonnees worden overgeschakeld.

Het eerste initiatief naar buiten is een studiedag op heden zaterdag 4 april over « Een politieke oplossing voor Oost-België » die in samenwerking met het Dosfelinstituut en de Stichting Europahuis plaatsvindt in het Europahuis te Cadier-en-Keer (bij Maastricht).

Alle inlichtingen voor deze studiedag zijn nog te bekomen bij het Dosfelinstituut (tel. 02/19.12.02) te Brussel of bij J. Cuppens (tel. 011/64.402).

Al wie begaan is met een politieke oplossing voor de gebieden van Oost-België kan zijn financiële steun storten op p.r. 24.94.84 van de Kredietbank Tongeren voor rek. nr. 6708.

Verder is tevens alle medewerking steeds welkom.

Het adres van het sekretariaat van de W.O.B. is : Hasseltseweg 39, Tongeren.

Groepen en maatschappijen allerhande !!!
Speciaal voor U bedacht.
IEDER DORTMUNDER THIER BRAU HOF
kan U op ieder ogenblik van de dag van het jaar middag- en avondmalen aanbieden.
INTERESSANT
Avondmaal op vrijdag, zaterdag of zondagavond in een gezellige sfeer.
Nadien krijgt U gratis gedurende 5 uur een der beste Oberbayern orkesten
Middag- en avondmaal in groep gezellig, fijn, goed en goedkoop.
De grote specialiteiten zijn : Ochsenschwanzsuppe - Hongaarse goelasj - Eisbein mit Sauerkraut - Kip aan het spit - Krachtvleesschotel, beter dan in Duitsland

IK WILLEN THIER DORTMUNDER THIER-BRAU

Inlichtingen ter plaatse
THIER BRAU HOF
Leuven - Tel. (016) 46311
THIER BRAU HOF
Hulste - Tel. (056) 71536
THIER BRAU HOF
Antwerpen - Tel. (03) 312037
DE KLAROEN
Aalst Tel. (053) 22853
THIER BRAU HOF
Nieuwbrugstr. 28, Brussel 1
Tel. (02) 18.74.89

DOSFELINSTITUUT MEDEDELINGEN

Dosfelinstituut v.z.w.
Politiek vormingsinstituut
erkende instelling voor volksopvoeding
Tribunestraat 14, 1000 Brussel
Vijfde collquium en studiedag over
« MENS : ARBEID, KAPITAAL »
op 11 en 12 april 1970, Brussel.
PROGRAMMA :
V.T.B., Em. Jacqmainlaan 126, 1000 Brussel.

Zaterdag :

- 14u30 Inleidend bazisreferaat : «Mens : Arbeid, Kapitaal» door prof. dr. van Gerven.
  Diskussie - pauze.
- 16u « De funktie van het eigendomsrecht » door prof. dr. van Gerven.
  Diskussie. Einde 17u30.

Zondag :

09u45 Twee sekties met wetenschappelijke referaten :
Sektie A
« Problematiek van de individuele arbeidsverhoudingen » door M. Stroobant, docent V.U.B.
Sektie B
« Problematiek van de kollektieve arbeidsverhoudingen » door drs R. Nieuwdorp, assistent aan het instituut voor arbeidsrecht.
Diskussie en debat tot 12u30.
Pauze - Middagmaal
14u30 : Paneel.
Specialisten met verschillende socio-ekonomische en politieke opvattingen
— toelichting van standpunten
— diskussie paneel-zaal met prof. M. Stroobant, docent V.U.B. standpunt werknemers (een socialistisch standpunt); kamerlid H. Schiltz, standpunt van de parlementair; dr. jur. K. Vanden Bossche, standpunt van de ondernemer en dr. M. Clicquet, standpunt manager.
Einde rond 17u30.
PRACTICA :

- Deelneming :
  middagmaal, koffie en sillabus inkluzief 250 fr, studenten en Vujo 175 fr.
  De deelnemers ontvangen twee weken vooraf een inleidende tekst : begrippen, probleemstellingen, grote socio-ekonomische opvattingen i.v.m. het onderwerp worden hierin behandeld.
- Inschrijvingen :
  Uitsluitend op het Dosfelinstituut (tel. : 02/19.12.02) en door storting van het bedrag op pr. 224.43 van Kredietbank Brussel voor rekening 83.555 met vermelding : colloquium M.A.K.
- Plaats :
  V.T.B.-zalen, E. Jacqmainlaan 126, 1000 Brussel.

BECO BECO
levering van gas- en stookolie !
BECO BECO
Benzinestations !
BECO verwacht ook Uw bestelling !
p.v.b.a. BECO, Krijgsbaan 236, ZWIJNDRECHT
Tel. : (03)52.81.73 - 32.02.10

bewegingsWIJzer

vlaams nationaal

AKTIE

«TEN HAAGDOORNHEIDE »

Grootse autocaravaan, zaterdag 25 april a.s. - Vertrek : 14u.30 aan Kerkcentrum te Houthalen. Stop afbraak natuurgebieden !

ANTWERPEN

Antwerpen (stad)

KOLPORTAGE

Met radiowagen doorheen Luchtbal op zondag 19 april. Bijeenkomst hoek Manchesterlaan en Noorderlaan om 10 u.

TE KOOP :

Op het sekretariaat allerlei soorten vlaamse kentekens, en partijuitgaven onder brochurevorm.

Er kan ook dagelijks inzage genomen worden van het bulletijn van vragen en antwoorden der kamerleden en senatoren. Ook het beknopt kamer- en senaatverslag is ter inzage.

DIENSTBETOON

Op het sekretariaat tijdens de openingsuren. Voor sociale zaken zo mogelijk op woensdagnamiddag rond 13 u.

Boechout

TWEEDE V.U.-DANSFEEST

Op 11 april 1970 te 20 uur in het Gildenhuis St. Bavo (achter de kerk) te Boechout, tweede dansfeest.

Orkest « Sunset Club ». Inkom 40 fr.

Borgerhout

PER AUTOBUS NAAR HET KONGRES

Inschrijven op ons sekretariaat : Juul Dillen, Lode Van Berckenlaan 184, tel 21.30.90 of bij Frans Dirks, Karel Van den Oeverstraat 26, tel 36.38.94. Daar kan men ook inschrijven voor het Vlaams Nationaal Zangfeest.

DR. BORMS HERDENKING

De jaarlijkse herdenking gaat door op zondag 12 april. Te 10u. Heilige Mis in de St. Bartholomeuskerk te Merksem.

Na de mis, in het gemeentelijk park, Speelpleinstraat korte plechtigheid met samenzang, bloemenhulde, choreografie en gelegenheidstoespraak van Karel Dillen.

Stuur uw steun aan de inrichters, hoe klein ook, op postrek. 4791 van de Kredietbank, Borgerhout, Gitschotellei, met vermelding : rek. Bormsherdenking nr. 1026/13/2339. Dank bij voorbaat.

KAARTEN VLAAMS NATIONAAL ZANGFEEST

Onze penningmeester heeft nog enkele kaarten tegen 75 fr. voor het zangfeest. Ze kunnen bij hem afgehaald worden. Adres : Jos. Verbergt, Florastr. 81 te Borgerhout.

MIDDENSTAND AAN DE BEURT

Volgende vrijdag 10 maart te 20u.30 in ons lokaal « Nieuwe Carnot », Carnotstr. 60, maandelijkse ledenvergadering.

Volksvertegenwoordiger Sels, leider van het Boerenfront, zal handelen over de problemen van de middenstand. Alle leden op post. De vergaderingen hebben plaats in de bovenzaal.

VRIJETIJDSBESTEDING

In het gemeentelijk meisjesinstituut van de Leningstraat lokte de tentoonstelling van de vrijetijdsbesteding heel wat belangstellenden. Wat die meisjes van 6 tot 12 jaar verwezenlijkten op hun vrije woensdagnamiddag verdient onze bewondering. Op de vooropening was de direktrice, mevr. Eykens-Coppens, die de stimulerende kracht is, in haar nopjes, en zeer terecht wees gem. inspekt. Wauters op de verdiensten van de monitors : de dames Suls en Cuynen (die tevens voor de lichamelijke opvoeding instaat) en de hr. Sillis onderstreepte dat vooral de opvoeding telt en hier de eigen kreativiteit van het kind tot uiting komt.

MODE

De mini-modeshow werd op leuke wijze ingeleid door de h. Robert Bryon. Onder de aanwezigen enkele plaatselijke mandatarissen (w.o. Bert Verbeelen), rijksinspekteur Vloeberghs, de h. van den Heyden, direkteur van het Lyceumkollege Antwerpen, E.H. Thys, pastoor van St. Jan, benevens alle direktrices en direkteurs van de gem. onderwijsinstituten.

KOLPORTAGE

Morgen zondag te kwart voor tien, bijeenkomst aan de hoek van de Gitschotellei en Karel De Preterlei voor onze maandelijkse kolportage. Wij rekenen op een flinke opkomst.

JUBELVIERING WILLEM DE MEYER

Zondag 19 april : plechtige Jubelmis te 11u.15 in de kerk van O.L.Vr. ter Sneeuw, Laar, Borgerhout. Kanselrede door Pater Bouquillon.

Te 15u. groots huldekoncert in de Stadsfeestzaal, Meir, Antwerpen, met het optreden van verscheidene koren, solisten, onder leiding van gekende dirigenten.

Toegangskaarten aan 30 - 50 75 en 100 fr. voor dit koncert kunnen afgehaald worden op het sekretariaat : Trefpunt Vlaamse Volkskunst Beweging, Keizerstr. 38, alle dagen tussen 10 en 18u.30. Tel. 33.07.67.

WIJ JONGEREN

deelt mede dat hun e.v. discoavond plaats heeft op zaterdag a.s. 11 april te 20u. in «De Blokhut» (achter parochiehuis Familia) Karel Govaertsstraat - Deurne Zuid.

Toegang 5 fr. Alle jongeren vanaf 16 jaar van harte welkom.

Edegem

KONTAKTBLAD

De hoofdredakteur E. Claessens vraagt artikelschrijvers en medewerkers ! Zich melden : J. De Roorestraat 95.

Merksem

KREA 2000

Voor jongeren. Al onze jongeren van beider kunne worden verzocht zich in verbinding te stellen met deze jongerengemeenschap.

Inlichtingen bij de voorzitter André Rammeloo, Roederdelft 10 tel. 45.35.56 of donderdagavond in Tijl, vanaf 20 uur.

Dr. AUG. BORMS-HERDENKING

Het is een traditie dat de bestuursleden van de Volksunie Merksem, met enkele oude vrienden van dr. Borms, de dag voor de herdenking in alle stilte en eenvoud een bloemstuk neerleggen en een gebed storten aan het graf van dokter Borms. Bijeenkomst, zaterdag 11 april te 14.45 u. Ingang begraafplaats.

Op zondag 12 april, te 10 uur, plechtige herdenkingsmis, waarna plechtigheid op de begraafplaats.

NATIONAAL KONGRES

Het kongres gaat door op zondag 26 april, te Brussel. Er wordt gezorgd voor reisgelegenheid tegen mini-prijs. Deelnemers moeten zich tijdig melden op het sekretariaat, Sint Lutgardisstraat 56, bij een van onze bestuursleden of iedere donderdag vanaf 20 uur in Tijl. De eventuele deelnemers moeten zich voor 22 april aanmelden.

GEMEENTERAADS-VERKIEZINGEN

Ieder van onze leden, die wil voorkomen op de lijst der kandidaten voor de aanstaande gemeenteraadsverkiezingen, moet voor 29 april 1970, zijn kandidatuur schriftelijk indienen, onder gesloten omslag, op het sekretariaat Sint Lutgardisstraat 56.

Mortsel

5 APRIL

Heden denken wij terug aan de honderden inwoners van Mortsel, die 27 jaar geleden hun leven lieten bij het even zinloze als verschrikkelijk luchtbombardement.

Ter nagedachtenis : H. Mis te 10 u. in H. Kruiskerk.

VOLKSVERGADERING

Met als onderwerp « de grondwetsherziening » richt de V.V.B.-Mortsel dinsdag 14 april te 20.30 u. een volksvergadering in zaal Hellemans, Eggestr. 27 in, met als spreker mr. Filip Lambrechts.

PRIVE-LEDEN-LENTE-AVOND

Donderdag 30 april tweede « privé-leden-lenteavond » in zaal Hellemans. Onze leden gelieven dadelijk hun deelnameformulier + zoveel x 50 fr. als deelnemers, in te leveren bij Wim Claessens, Liersesteenweg 197, Mortsel (tel. 55.39.09).

DANSFEEST

Zaterdag 11 april e.k. te 20 u. tweede V.U.-bal te Boeckhout in het « Gildenhuis » (aan de kerk). Kaarten bij W. Claessens.

BORMSHERDENKING

Zondag 12 april e.k. neemt Mortsel (traditioneel) deel aan de jaarlijkse dr. Aug. Bormsherdenking te Merksem. In karavaan vertrekken wij met onze wagens (+ leeuwenvlag) stipt te 9.15 u. aan de parking achter het nieuw gemeentehuis.

Turnhout (arr.)

ARR. BAL

Donderdag 30 april 1970 te 20u30, arrondissementeel bal van de Volksunie. Orkest Stan Philips. Gemeentelijke feestzaal, Stationstraat Geel.

Westerlo (Kanton)

KOLPORTAGE

Kolportagetochten in de maand april : Oevel op 5 april, Eindhout op 19 april. Bijeenkomst telkens te 10 u. stipt aan de kerk.

Wijnegem

BRAVO V.V.K.

Met de «Dagen van het Vlaamse lied» organizeerde de Vlaamse Vriendenkring een vlaams-nationale zangavond. Er was een massale belangstelling, puike zangkoren van Fidelitas en Normaalschool en geestdrift. Goed zo V.V.K.

Brabant

Aarschot

BAL

Dans met ons mee op het V.U.-bal in « 't Bloemenhof », Diestessteenweg, op zaterdag 25 april te 20u30. Orkest Bert Minten.

Anderlecht

VERGADERING KANTONNALE

De driemaandelijkse kanton. gespreksavond heeft plaats op vrijdag 10 april e.k. om 20 uur in de zaal « Ravenstein ». Ninoofsestwg, 685 te Anderlecht (tel. : 22.68.88). Spreker voor deze avond is senator Lode Claes, die het debat over de aktuele politieke toestand zal inleiden.

Ook de gemeenteraadsverkiezingen en programma kunnen behandeld worden.

Brussel - Laken - N.O. Heembeek

SAMENWERKING

In het vooruitzicht van de gemeenteraadsverkiezingen, zijn de drie afdelingen van Brussel-Stad samengesmolten. De vroegere afdelingen Brussel, Laken en Neder-over-Heembeek blijven aktief als werkingskernen.

Voorzitter en sekretaris zijn respektievelijk : Francis van den Eynde en A. van Walleghem. Het sekretariaat is gevestigd in het lokaal « Uilenspiegel », Pletinckxstr. 38, te Brussel en voor Laken : bij Richard Thiebaut, R. Neybergh-laan 188, te Laken.

SOCIAAL DIENSTBETOON

Zitdagen : elke dinsdag van 19 tot 21 uur en elke zaterdag van 15 tot 17 uur in het lokaal : Uilenspiegel, Pletinckxstraat 38 Brussel (nabij Beurs), tel. : 12.13.74.

ADRESSEN

Hebt U vlaamse verwanten of vrienden te Brussel, geef ons dan hun adres door naar ons sekretariaat « Uilenspiegel », Pletinckxstraat 38 te 1.000 Brussel.

Halle

BAL

Het nachtbal '70 van de Volksunie Halle heeft plaats op zaterdag 4 april e.k. om 21 uur. Zaal : Parochiezaal St. Rochus, Melkerijstraat te Halle. Orkest: « The Musical Friends ».

Hekelgem

BOOMPLANTING

Aktie «Ieder plant zijn boom». Daar in Hekelgem géén algemene initiatieven werden getroffen gaf de V.U.-afdeling voor gans de gemeente een rondschrijven uit. Op zondag werden aan de kerk een 500-tal bomen verkocht.

Leuven (arr.)

GESLAAGD BAL

Het arrondissementeel bal slaagde in elk opzicht. Volksvertegenwoordiger Verduyn hield een korte toespraak waarin hij hulde bracht aan de voortrekkers van het vlaamsnationalisme en aan hun zware offers. Hij bracht in het bijzonder hulde aan de kameraden die in de vijftiger jaren in het arrondissement Leuven de zware en ondankbare strijd hebben gestreden. Dat de strijd voor het federalisme en tegen de grendels, onder welke benaming ook, een aloude vlaamse eis blijkt uit de Frontertijd : wij eisen zelfbestuur en vlaamse regimenten. Tot slot riep hij alle aanwezigen op, de Volksunie tot een sterke partij uit te bouwen.

Lubbeek - St Joris-Winge

VLAAMS BLOEMENBAL

Zaterdag 11 april in parochiezaal « De Weergalm » groot vlaams bloemenbal door de Volksunie van Lubbeek en St-Joris-Winge. Orkest : « The Faria's ». Aanvang 20u.30. Inkom 30 fr.

zoekertjes

Knappe intellektuele dame, 38, met dochtertje van 12 uit Noord Brabant (Nederland), eigen wagen, zoekt kontakt met vlaamse heer, zelfde milieu voor ev. huwelijk. Ernstig. Schr. kant. blad onder T 48

Jonggehuwde dame zoekt werk als tipiste-sekretaresse in de streek St.-Truiden, Tongeren of Hasselt. Zich wenden : volksvertegenwoordiger E. Raskin, Ursulastraat 1 te Eigenbilzen. 3745, tel. 011/19454 T 50

Partijlid 61 jaar - onverwachts zonder betrekking (huidig kontrakt eindigt op 30 juni e.k.) stevige notities Engels en Duits, steno- en tipewerk en met een algemene kennis van kantoorwerk (behalve boekhouding), zoekt passende betrekking als kantoorbediende, bij voorkeur als tweetalig korrespondent. Kontakt via senator M. van Haegendoren, Guido Gezellelaan 63 - 3030 Heverlee (tel. 016/245.45). T 55

Bij sterfgeval, te koop, tegen halve prijs, prachtige nieuwe kampeertent, bungalow, met twee slaapruimten, slechts eenmaal gediend. Te bevragen Volkstuinlei 19 Merksem. Inlichtingen per telefoon op (03) 45.57.77. T 54

CHINCHILLA EMPIRE

Goede bijverdienste min. 80% winst - Vraag dokumentatie. POSTBUS 275 - 9000 GENT

WIJ vlaams nationaal

I. van Overstraeten
Hoofdredakteur

Alle briefwisseling voor redaktie naar : **Rotatyp, Sylvain Dupuislaan 110 - 1070 Brussel - Tel. 23.11.98**

Beheer

Voldersstraat 71, 1000 Brussel Tel. (02) 125.160.

Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.

Jaarabonnement : 300 fr.
Halfjaarlijks : 170 fr.
Driemaandelijks : 95 fr.
Abonnement buitenland : 480 fr
Steunabonnement 820 fr. (minimum)
Losse nummers : 8 fr

Alle stortingen voor het blad op postrekening : 1711.39, « Wij » Vlaams-nationaal weekblad.

Verantw. uitgever Mr. F. Van der Elst, Belzegemstraat 20, 1120 Brussel.

ONMISBAAR VOOR EEN UP-TO-DATE VLAMING

DE NAAMSTEMPEL IN LUXE-ETUI

met ingebouwd stempelkussen. Uniek ! U neemt hem overal mee ! Elegante uitvoering in twee kleuren. Prijs : 299 fr. betaalbaar aan postbode (+ 28 fr. rembourskosten).

Stuur ons deze advertentie met de tekst voor uw stempel. Niet tevreden : geld terug !

Levering binnen de week. (Indien U vooraf check zendt ter betaling : slechts 299 fr.)

A.V.D. BROECK - V.U.dt. Neerstraat 27 Hamme - 9160 tel. 052/47924.

VOOR EEN VEILIGE GELDBELEGGING

VOOR EEN GOEDE BOUWGROND

VOOR AANKOOP EN VERKOOP VAN

ONROERENDE GOEDEREN

via "GROEP DE BONDT"

Coremansstraat 22, Berchem-Antwerpen

Telefoon : 03/30.18.85

Brussel (arr.)

AKTIE BRUSSEL

Het arr. bestuur heeft beslist om van de aktie Randgemeenten-Vlaams een algemene aktie voor Brussel en Omstreken te maken. Dit omdat de politieke aktualiteit zich toespitst rond het probleem Brussel.

Zestigduizend pamfletten en tienduizend affiches en kleefzegels zullen verspreid worden. De hele aktie zal uitlopen op een grootse volksvergadering in de Magdalenazaal (Centrum van Brussel) in de maand juni ; waar dan eveneens het startsein van de kampanje voor de gemeenteraadsverkiezingen in de brusselse agglomeratie en de randgemeenten zal gegeven worden. De vlaamse Brusselaars doen voor deze aktie een beroep op gans het vlaamse land. Alle afdelingen zullen verscheidene malen aangeschreven worden om deze aktie te helpen lukken. Steun kan nu reeds gestort worden op P.C.R.: 8654.50 van de Volksunie Brussel te Brussel met vermelding : Aktie Brussel.

ARR. RAAD

De eerstvolgende gewone arr. raad zal plaats hebben op zaterdag, 30 mei 1970 in het lokaal « Waltra » bij Stan Philips, Arduinkaai te Brussel. (Naast K.V.S.). Agendapunten vanwege de leden en afdelingen dienen in het bezit van de arr. sekretaris te zijn vóór donderdag, 14 mei.

ABONNEMENTENSLAG

Voorlopige rangorde van de 10 beste afdelingen : volgens % van de streefnorm : 1° Grimbergen en Eppegem : 400 %. 3) Zaventem : 233 %. 4) St. Martens-Bodegem : 150 %. 5) Steenokkerzeel : 133 %. 6) Machelen : 100 %. 7) Mollem : 82 %. 8) Wemmel : 75 %. 9) Beersel : 57 %. 10) St. Pieters-Leeuw : 55 % en 11) Halle en Wolvertem-Meise : 50 %.

Afdelingen met meer dan 5 nieuwe abonnementen : rangorde : 1) Grimbergen : 33. 2) Eppegem : 20. 3) Anderlecht : 10. 4) Halle, Zeventem en Vilvoorde : 7. 7) Brussel : 6. 8) Mollem en St. Pieters-Leeuw : 5.

Merchtem; Groot-Bijgaarden; Kester; Overijse; Kampenhout; St. Kwintens-Lennik; Galmaarden; Malderen en Gooik.

Deze cijfers steunen op gegevens van het alg. sekretariaat van 28 maart ll.

LEDENSLAG

Volgende week rangorde op deze plaats.

MAATSCHAPPELIJK DIENSTBETOON

Zitdagen : elke dinsdag van 19 tot 21 uur en elke zaterdag van 15 tot 17 uur in « Uilenspiegel », Pletinckxstraat, 38 Brussel. (Nabij de Beurs). Tel : 12.13.74

KANTONNALE VERGADERINGEN

Donderdag 2 april : Wolvertem; vrijdag 10 april : Anderlecht; donderdag 16 april : St Joost ten Node; vrijdag 24 april : Halle ; vrijdag 15 mei Asse.

BALS

Het nachtbal 1970 van de Volksunie Halle heeft plaats op zaterdag, 4 april e.k. om 21 uur. Zaal : Parochiezaal Sint Rochus, Melkerijstraat te Halle. Orkest : «The Musical Friends».

Het jaarlijks Lentebal van de plaatselijke V.U.-afdeling wordt ingericht op zaterdag 18 april 1970 in de zaal Egmont te Machelen. Orkest : « The New Javelins ».

ARRONDISSEMENTEEL SEKRETARIAAT BRUSSEL

Tot nader bericht wordt hiermede aan de belangstellenden medegedeeld, dat het arrondissementeel sekretariaat voorlopig slechts open is op de dagen dat het arr. bestuur er vergadert, en 's vrijdags van 18 tot 20 uur. Het bestuur vergadert elke tweede en vierde donderdag van de maand.

Ook wordt er voorlopig niet meer aan sociaal dienstbetoon gedaan. Dringende zaken zal arr. sekretaris Frans Adang, Ruisbroeksestwg, 109 te 1600. St Pieters Leeuw. Tel. tijdens de kantooruren : 56.02.88.

Dilbeek-Itterbeek-Groot-Bijgaarden

GROOT VOLKSUNIEBAL

Op zaterdag 11 april richt de Volksunie-afdeling Dilbeek-Itterbeek een lentebal in met het orkest Peter Philips in de vernieuwde zaal « Mertens », Ninoofsestw. te Dilbeek. Alle leden en simpatizanten uit gans het gewest worden vriendelijk uitgenodigd.

Machelen - Peutie - Melsbroek

GROOT JAARLIJKS LENTEBAL

Het jaarlijks lentebal van de Volksunie afdeling Machelen - Peutie - Melsbroek heeft plaats op zaterdag 18 april '70, in de zaal Egmont te Machelen.

Tervuren

EERSTE V.U.-LUSTRUMBAL

Zaterdag 11 april 1970 van 20 u. af, 5e groot dansfeest van de Volksunie-Tervuren, in de zaal « Marik », Hoornzeelstraat 63. Waltra orkest.

Oost-Vlaanderen

Gent

TIROLERAVOND

Zaterdag 11 april om 20.30 u. in Roeland te Gent : de Tiroler Steinplattler verzorgen een volkskunstavond om van te snoepen. Jong en oud hartelijk welkom.

Geraardsbergen

VLAAMSE VROUWENBEWEGING GUDRUN

Nodigt alle vlaamse vrouwen en juffrouwen uit op donderdag 16 april e.k. om 20 u. in het parochiaal centr. te Nederboelare naar de kookles. Leden 50 fr., niet-leden 60 fr., mits inschrijving uiterlijk tot en met 12 april. Tel. 054.42720 en 42937.

PONYKOERS

Zondag 19 april te 15 u. «Grote Ponykoers » te Viane (kerk). 150 deelnemers, ten bate v.d. gehandikapte kinderen v. Viane, met reuzetombola : 1e prijs: pony.

DANSFEEST

V.U.-afdeling Geraardsbergen nodigt U uit tot haar 4e groot dansfeest, op zaterdag 25 april. Zaal de Kat, Ophasselt. Orkest Ger. Petit. Eerste dans : 21 u. Kaarten v. 50 fr. te bekomen bij onze leden ; gratis plaatsbespreking : tel. 054.41290.

Heusden - Destelbergen

MIEL COOLS OP 1e LENTEBAL

Het eerste lentebal, ingericht door de Volksunie Heusden en Destelbergen op zaterdag 11 april in zaal Malpertuus te Destelbergen wordt opgeluisterd door het dansorkest van A. Baert.

Gastvedette van de avond is Miel Cools.

Kaarten te verkrijgen bij alle bestuursleden. Prijzen voor de tombola zijn steeds welkom op het V.U.-sekretariaat, Hooistraat 1, Heusden.

Kalken

PRO OF KONTRA

Ben je pro of kontra de sleurse gemeentepolitiek van vandaag ? Durf je mening in het midden te brengen, zomaar voor de vuist weg, op de teach-in van V.U.-Kalken, vrijdag 10 april om 19u.30 (zeer stipt) in de zaal « De Pluim », Koffiestraat. Onderwerp : De jonge mens en de gemeentepolitiek, met Nelly Maes en Daan Vervaet.

Eregasten zijn Miek en Roel, Koen van Meenen, D.J. Will en D.J. Andy van de D.J.-Club van Radio Luxemburg.

Kom maar (desnoods op kousevoeten !). Je hoeft echt geen spreker van lange adem te zijn... (Bijdrage : 30 fr.).

Merelbeke

WEERGALM

Werkvergadering voor het verzendingsklaar maken van ons maandblad op donderdag 9 april, om 20 uur in het zaaltje van de « Vrede » bij Mil Mellevogelhoek.

DE GRIFFOEN

Zondag 12 april gaat het naar het Zoniënwoud. Bij de terugkeer bezoeken wij de dierentuin van de pastoor van Waarbeke. Vertrek om 10 u. aan het lokaal « Vier wegen », Hundelgemse Steenweg bij Abel.

V.U.-BAL

Ons jaarlijks lentebal op zaterdag 25 april om 20.30 u. in de zaal « Regi », Molenhoek, met het merelbeeks orkest « Marcel Swing ». Inkom : 50 fr. Familiekaarten 150 fr., jeugdkaarten 30 fr.

Ninove (Stad)

BAL

Zaterdag 11 april eerste groot Volksuniebal te Ninove in zaal « Berg en Dal », Brusselstraat (oud-cinema Nova). Begin om 21u.30. Iedereen welkom.

Kaarten te verkrijgen bij de bestuursleden.

St. Niklaas

KLEINKUNSTAVOND

Vrijdag 8 mei om 20 u. in de zaal «Serwir» te St. Niklaas : kleinkunstavond met Dimitri Van Toren met eigen ritmische en poëtische liedjes en Wannes Van de Velde met zijn groep, die het traditionele vlaamse lied in eigen bewerking brengt. Inkom 70 fr.

Kaarten bij J.P. Maes, Verdurmestraat 6, tel. 03/765867.

Vrasene

LENTEBAL

Op zaterdag 11 april heeft naar aanleiding van het tweejarig bestaan der lokale V.U.-afdeling van 21 u. af ons eerste Lentebal plaats. Orkest Bert Kwint; « All-In », Nieuwe Baan 55. Kaarten bij Audenaert Etienne, Mosselbank 10bis, Tilleman Hektor, Kerkstraat 55 en bij de andere bestuursleden.

Zottegem

KLEINKUNSTAVOND

Op vrijdag 1 7april om 20u. in de zaal « Clan », Trapstraat : optreden van De Vaganten, Kirsten en het Crescendo-koor. Inkom : 60 fr.

West-Vlaanderen

Anzegem

DIENSTBETOON

Vanaf zaterdag 18 april in « Café Den IJzer », Statiestraat 11, Anzegem, houdt provinciaal raadslid R. Vandewattijne een zitdag van dienstbetoon.

Deze zal doorgaan iedere maand, de derde zaterdag.

Blankenberge

BESTUURS-VERGADERINGEN

Elke woensdagavond te 20 u. op het sekretariaat. Vanaf 21 u. zijn ook leden en simpatizanten welkom met suggesties en ideeën nopens de werking voor de as. gemeenteraadsverkiezingen.

VOORDRACHT

Woensdag 8 april spreekt gemeenteraadslid Raf Declercq uit Knokke over de C.O.O. en haar gehele taak in een modern gemeentebeleid. Lokaal « Breughel », Desmet de Naeyerlaan 141. Vrije toegang.

Brugge (arr.)

LENTE-DANSFEEST

Zaterdag 4 april 1970 te 21 u. in de zaal Jagershof te Sint-Andries, ruisend lente-dansfeest met als ere-genodigden onze gemeentemandatarissen die dit jaar een buitengewoon gewicht in de schaal zullen werpen. Orkest Eddy Debergh.

NATIONAAL KONGRES

Zondag 26 april 1970 reist ons arr. per toerauto naar het kongres te Brussel. Reeds 28 inschrijvingen geboekt vóór deze geopend werden ! Verwittig de arr. sekretaris A. Vanhauteghem. Roeaanstraat 46 te Zeebrugge, roepnr. 550.67.

Ichtegem - Eernegem

VOLKSVERGADERING

Zondag 19 april om 10u.30 spreekt plaatsvervangend volksvertegenwoordiger Emiel Vansteenkiste in zaal De Engel over de achterstelling van de Vlamingen in de openbare diensten. Iedereen van harte welkom.

Koksijde

HERDENKINGSMIS

Op 22 april 1969 overleed onze voorzitter, de heer Eric van Eecke. Een herdenkingsmis zal opgedragen worden in de kapel van St. Idesbald - Koksijde, op zaterdag 11 april om 18 uur. Wij nodigen hierbij alle vrienden en bekenden uit, om samen met de familie zijn afsterven te herdenken.

GEERT DEMAN OVERLEDEN

Op meerdere plaatsen werd reeds hulde gebracht aan Geert Deman, ons zo vroeg ontvallen. Zoals bekend was Geert een van de onzen, en is hij na de oorlog naar Pittem verhuisd. Hij was de broer van onze afdelingssekretaris Jef Deman, aan wie wij, alsmede aan de hele familie ons rouwbeklag aanbieden.

Kortrijk (arr.)

KOLPORTAGE

Op 22 maart werden onze kolporteurs simpatiek ontvangen door de kortrijkse bevolking ; op korte tijd werden 275 nummers verkocht en een vierduizend pamfletten verspreid. Er werden ook enkele nieuwe leden aangesloten. Onze beste dank voor de medewerkers uit Bissegem, Kuurne, Lauwe, Menen en Wevelgem.

DIENSTBETOON PROVINCIAAL RAADSLID R. VANDEWATTIJNE

Kortrijk Lokaal « 1302 » : extra zitdag heden zaterdag 4 april van 11 tot 12 uur, samen met André Deprez, fiskaal raadgever.

Voor het invullen van uw belastingsaangiften, gelieve mede te brengen : loonfiche, lastbriefje onroerende voorheffing, ontvangstbewijzen levensverzekering, strookje betaald verlof en ziekenboekje.

Zaterdag 11 april : Kuurne : « De Cirkel », van 11 tot 12 uur.

Zaterdag 18 april : Tiegem : Café Het Park, om 14 uur ; Kerkhove : Century, om 14u.30 en te Anzegem: Café Den IJzer, om 15 uur.

Kortrijk

HUWELIJK

Maandag 30 maart trad ons simpatiek bestuurslid Johan Velghe in het huwelijk met Juffrouw Gerda Crombez. Onze hartelijkste wensen aan het jonge vlaamse paar !

Merkem - Woumen

OVERLIJDEN

Op 5 maart jl. overleed onze goede vriend en medelid de heer Karel Misseleyn, gewezen oostfrontstrijder. Meerderen van onze vrienden en leden woonden de begrafenis bij en de plaatselijke afdeling Merkem legde een krans neer op zijn graf. Hij ruste in vrede.

LEDENSLAG

De ledenwerving in onze, inzake grondgebied, zo uitgestrekte afdeling gaat steeds verder en eerstdaags worden speciaal de gemeenten Reninge en Noordschote bewerkt. Wie kan, helpe mede.

Oostende

UITSTAP

In samenwerking met Stene richt de V.U.-vrouwen-groep een reis in naar Keukenhof in Nederland. Nadere inlichtingen volgen. Datum : 11 april. Prijs : 190 fr. Inschrijvingen bij Denise Declercq, Troonstr. 99, tel. 801.81 of bij een der andere bestuursleden.

RUIMTELIJKE ORDENING

Op 10 april as. spreekt voor de VUJO architekt De Simpelaere uit Roeselare over Ruimtelijke Orde, in het lokaal « De Noordzee », Wapenplein, om 20.30 u.

OOSTENDE, VUILE STAD ?

De aktiegroep Vujo met o.a. Kris Lambert erbij, zorgde daags vóór Pasen voor een flinke stunt. In de uiterst drukke Kapellestraat werden papiermanden, model VUJO '70, aangebracht en aan de voorbijgangers werden strooibriefjes uitgedeeld met de bedoeling te wijzen op de reinheid van onze stad. Onze dijk is vuil, ons strand is vuil, onze stad is vuil... ! Lofwaardig initiatief dat door de Oostendenaars naar waarde wordt geschat.

Pittem

UITVAART VAN GEERT DEMAN

Verleden week donderdag werd de heer Geert Deman uit Pittem ten grave gedragen.

Gans Pittem was er om te delen in de smart bij het heengaan van die goede volksvriend. Onder de 30 bloemenkransen en tuilen zagen we deze van : Volksunie provincieraad, partijraad Volksunie, Volksunie Pittem, broers en zusters, gemeentebestuur Pittem, Volksunie Ardooie, Volksunie Koksijde, Supportersklub St Kristof, V.M.O. West-Vlaanderen, Volksunie arr. Kortrijk en talrijke van plaatselijke en gewestelijke verenigingen.

Geert Deman was ondervoorzitter van de provinciale raad van West-Vlaanderen, raadslid van de pittemse raad, oudvoorzitter Volksunie arr. Roeselare-Tielt en lid van talrijke verenigingen.

Ontroerend waren de eenvoudig-schone woorden van Mik Babylon op het herinneringsprentje : « 't is hard te sterven als de lente komt ». Geert zal de lente niet meer zien.

Op de begraafplaats bracht de heer Pattyn, arrondissementsvoorzitter van de V.U. Roeselare-Tielt een treffend afscheidswoord, waarin de figuur van de overledene ten voeten uit werd getekend. Spreker betuigde namens de Volksunie en uit eigen naam zijn innige deelneming aan mevrouw Deman en familie.

De plechtigheid werd bijgewoond door praktisch alle vooraanstaanden van de V.U. van het arrondissement, door de V.U. - provincieraadsleden en overtalrijke vrienden.

Stene

NAAR KEUKENHOF

Op zaterdag 11 april organizeren onze V.U.-vrouwen, zowel voor manne.. als vrouwen een uitstap naar Keukenhof (Lisse) in Nederland. Vertrek 7u30 thuiskomst 23u30. Prijs : 190 fr. Inschrijvingen bij mevr. Depoorter, Epsomlaan, 38 Stene, tel. 736.03 of bij een van de bestuursleden

Tielt

KIEKENKAARTING

Onze jaarlijkse kiekenkaarting gaat door op heden zaterdag 4 april in café « D'Hespe », Markt te Tielt. Er wordt doorlopend gekaart vanaf 18 u. Onze kas heeft het nodig ! Wees erbij !

Veurne - De Panne

SENATOR BAERT OP BEZOEK

Op 10 april a.s. om 20u30 komt senator Frans Baert spreken over « De V.U. en aktuele problemen » in de zaal « De Arkaden » te Veurne.

Werken - Zarren - Houthulst

IN MEMORIAM RAYMOND LANCKRIET

Op totaal onverwachte wijze, overleed op 22 maart 1970 te Werken een onzer alleroudste leden, de heer Raymond Lanckriet. De overledene was oorlogsburgemeester van de gemeente Werken en, zoals velen van zijn ambtsgenoten, ten zeerste geliefd door de bevolking. De laatste maanden van zijn leven werden nog verblijd door het feit dat in zijn streek nu ook een eigen Volksunie-afdeling ontstaan was (Zarren), waarvan zijn broer Silveer de voorzitter is. De begrafenis, waarop velen helaas niet konden aanwezig zijn, werd een sprekend bewijs van zijn populariteit. Namens de afdeling werd een krans neergelegd.

Raymond zal in onze herinnering naleven en wij bieden vooral aan Silveer, en de gehele familie, ons innig rouwbeklag.

SINDS NU 20 JAAR...

Is onze arbeider nummer één ook onze bedrijfsleider!
En wat hij voor 10 jaar schreef, blijft waar én aktueel...

« Geen moeilijkheid zal voor mij te groot zijn en geen inspanning te zwaar ! M'n medewerkers en ikzelf staan elk ogenblik paraat om U 't beste van 't beste te bieden. Steeds waren onze prijzen de laagste... onze prestaties de beste. Zelfs van de goedkoopste van onze bouwwerken mogen we met fierheid getuigen dat ze degelijk zijn, modern en mooi.

In elk huis hebben we iets van onszelf geschonken en nooit zijn we afgezakt naar minderwaardig werk of seriebouw. We hebben het met ieder van onze kliënten heel ernstig en diep gemeend. We hebben hen een beetje warmte en oprechte genegen dienstvaardigheid geschonken. We hebben hun droom gerespekteerd zonder hun middelen te misbruiken ».

DAT IS HET GEHEIM VAN ONS SUKSES!

Waarom ?

Dat heeft te maken met de kwaliteit van onze meer dan 600 arbeiders, met de 1001 mogelijkheden die wij bieden, met een enige keuze van voordelige bouwgronden, met de gunstige prijzen, met volledige vrijheid bij de keuze van architekt, met de gratis voor lichting en de goedkope maar grondige voorstudie, met de deskundigheid van onze specialisten in om 't even welke moeilijkheid of mogelijkheid.

Duizenden kunnen dit u bevestigen...

Wij bouwden voor de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, voor de Generale Bankmaatschappij, voor de Bank van Brussel, voor de Kredietbank, voor de Regie van Telegraaf en Telefoon, voor Bayer en BASF, voor direkteurs, joernalisten en professoren, voor winkeliers, bedienden en arbeiders, voor de Maatschappij van Goedkope woningen, enz...

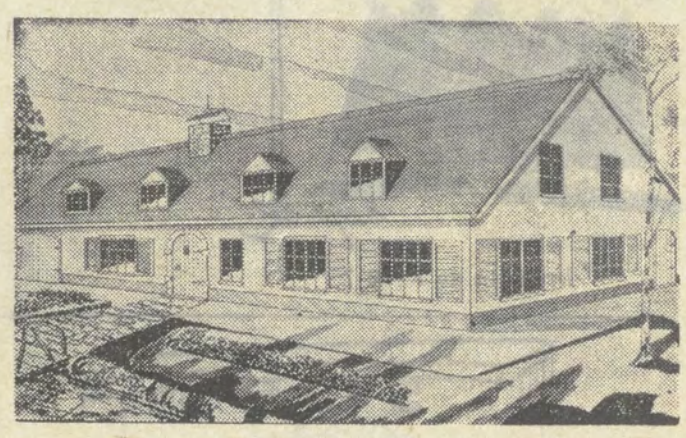

Voor niemand is het een avontuur geworden...

Wij zijn voor onze duizenden kliënten een veilige gids geweest, een betrouwbare raadgever, een eerlijke uitvoerder en een vriend Niemand is er bekaaid of bedrogen uitgekomen. Integendeel, de meesten hebben er een schitterende zaak aan gedaan.

Een kleine greep uit onze grote keuze...

1. Prachtig domein met visrijke vijvers, 25.000m² voor slechts 850.000 F
2. Residentiële villapercelen ±2000m² van 260.000 F af.
3. Gloednieuwe luxe-appartementen met Sauna van slechts 606.000 F af.
4. Uitzonderlijke villapercelen Brasschaat-Vriesdonk 25m of 12,5m breed slechts 325.000 F.
5. **Mortsel** mooie percelen voor meesterwoning — laatste mogelijkheden 7m breed slechts 240.000 F.
6. **Kontich** bij A1 autosnelwegen en toch rustig, percelen voor meesterwoning 6 of 10m breed van slechts 170.000 F af.
7. **Hoboken** Kioskplein, voor meesterwoning 6x30m nog geen 150.000 F.
8. **Genk:** klaar om in te stappen, prachtig appartement Nieuwbouw. 2 of 3 slaapkamers, van slechts 760.000 F af.
9. **Gent:** Dampoort prestigewoningen met 2 slks van slechts 850.000 F af.
10. **Leuven:** Residentieel park met villapercelen uitzonderlijk natuurschoon van slechts 260.000 F af.

U hoeft het niet te geloven...

Kom onze realisaties bekijken, ondervraag onze kliënten. Kom U vergewissen van de geest in ons bedrijf de « spirit ». Het vakmanschap ! de beroepsfierheid ! de organisatie ! U vindt er « More Heart ! More brains ! »

Geen stempel, maar cachet !

Geen onpersoonlijke seriebouw ! Steeds prinselijke eenvoud ! En telkens opnieuw voorname stijl, komfort en degelijkheid Zelfs een huurder weet dat te waarderen en betaalt graag wat méér... Daarom ook hogere opbrengst en veilige belegging.

600 ARBEIDERS... 1001 MOGELIJKHEDEN

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN

ABK

ANTWERPEN
Meir 18
Tel. (03)31.78.20

GENT
Onderbergen 43
Tel.: (09)25.19.23-(09)25.94.69

GENK
Winterslagstraat 22
Tel.: (011)544.42

LEUVEN
Brusselsestraat 33
Tel.: (016)337 35

BRASSER ZIET...

krizis in de Kerk ?

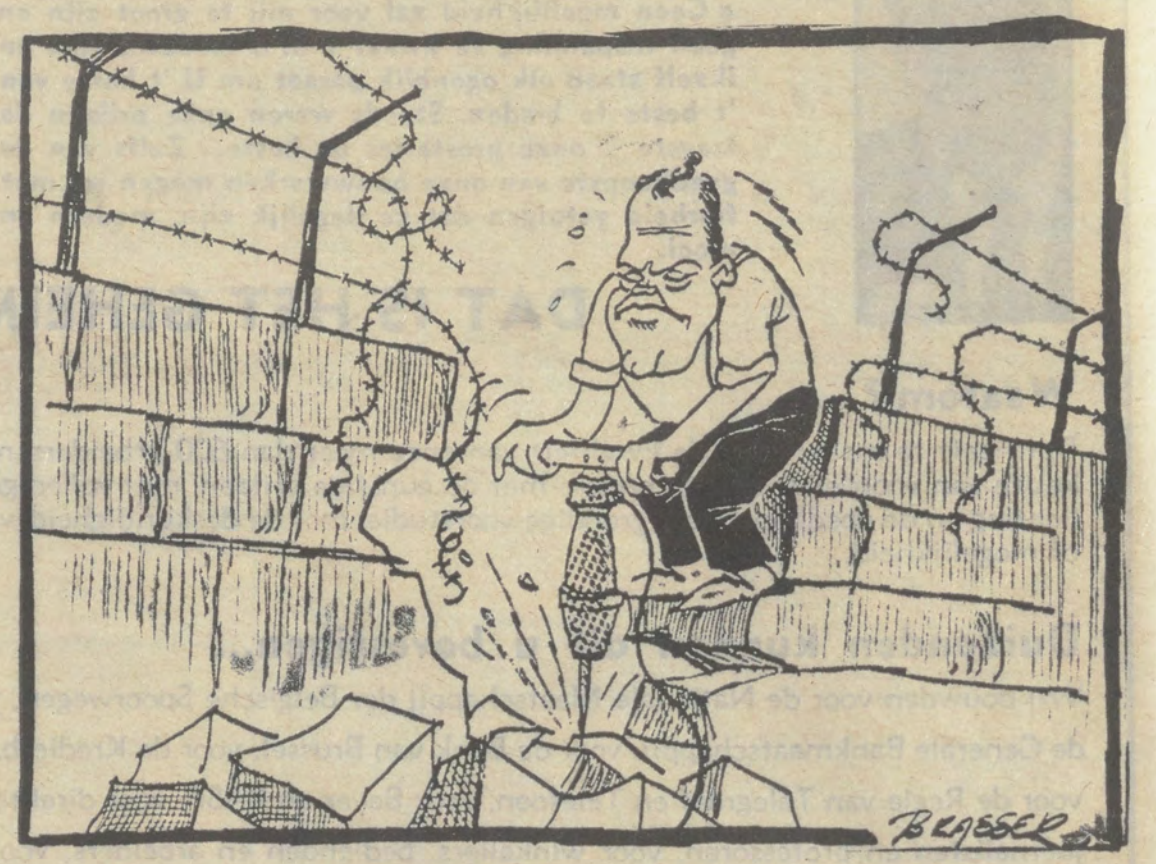

Brandt's toenadering.

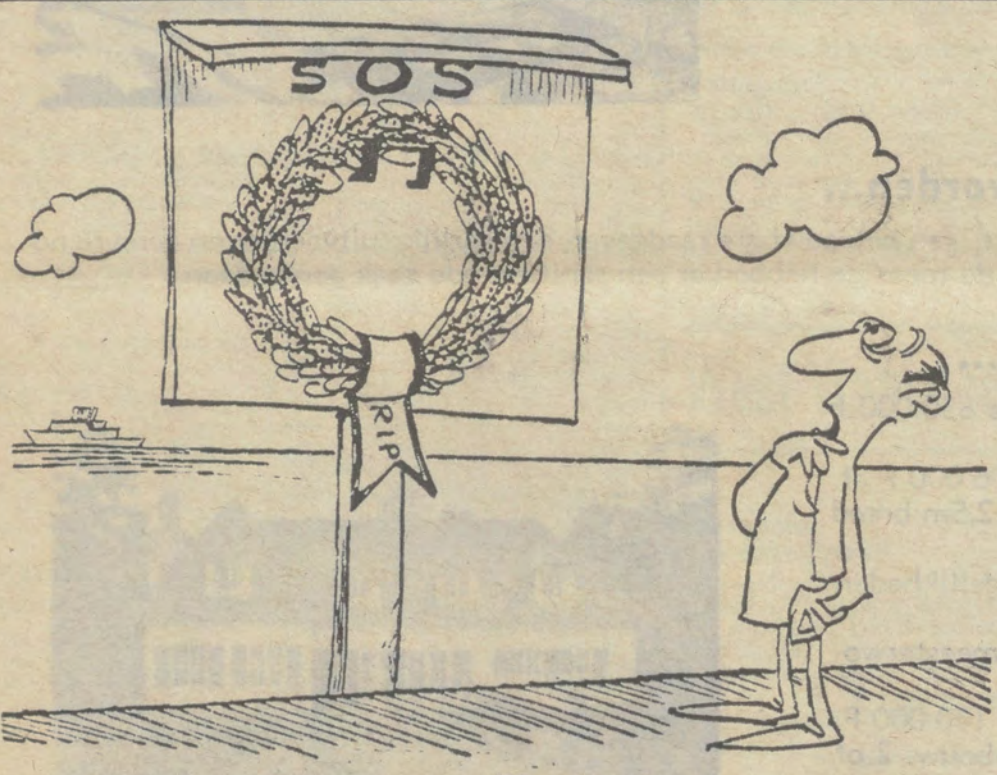

gevaarlijke stranden.

vijgen na Pasen.

ACHTERAF BEKEKEN

Gisteren is de enige landloper die ik ken begraven.
Een kleine brede man, die in te brede kleren liep, en als de landloperij oud was. Met een gekleurde sjaal, misschien van een lief gekregen, misschien in een kermistent met de boog geschoten.
Ik zeg u zijn naam niet, die loopt zo nog wat verder langs de Dender.
Hij hing steeds over de reling van de brug en keek naar de vissen die niet meer in het water zwommen.
Hij keek veel en lang, veel te lang.
Om 9u.30 is hij ter aarde besteld. Ik weet niet of er volk was.
Ik was aan het werk.

Mauritius

voor- en tegenstanders vogelvangst.